

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

«Η Νεολαία»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό 'Ανωτάτου Διοικητικού Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό της Α.Ε. του 'Αρχηγού
της Ευεργετικής κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΣΑ, δότης
και εκπροσωπεί ταύτην, αναπληρούμενος υπό
του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
'Οδός Λεωχάρους 19 (Β' δροφός)
'Αριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικόν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
'Οδός Λεωχάρους 19

'Αριθ. Τεύχους 42-29 'Ιουλίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελών και μη
μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ ('Εσωτερικῶν) Δρ. 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » » 40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αίθρ. 'Αγγλίας 1
'Αμερικῆς Δολ. 6
Αιγύπτου Αίθρ. 1

Διά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ 'Ιδι-
οτικού Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»

Γεν. Γραμματεῖον Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνηται ἀποδείξις φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἑ. δ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Ἡ «Νεολαία» εἶναι ἀσφαλῶς τὸ μοναδικὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πλουσίας ὕλης του, τῆς ἐθνικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἐγκυ-
κλοπαιδικῆς, τῶν ψυχαγωγούντων ἀλλὰ καὶ ἠθικοποιούντων ἀνα-
γνωσμάτων του, δὲν ἀπομακρύνει τὸν ἀναπαυόμενον μαθητὴν ἀπὸ
τοῦ σχολικοῦ κύκλου, ἀλλὰ τούναντίον τονώνει καὶ τὰς γνώσεις καὶ
τὸ πνεῦμά του, ὥστε ἀκόπως νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδὰς του κατὰ τὸν
'Οκτώβριον. Ἐπίσης οἱ Φαλαγγίται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγγί-
τισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μὲ τὴν «Νεολαίαν», ἐκτὸς τῶν ἄλλων, δια-
τηροῦσι πλήρη τὸν πνευματικὸν των σύνδεσμον πρὸς τὴν ὅλην Ὀργά-
νωσιν, τὴν κίνησιν τῆς ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς της
παρέχει μὲ τόσῃ ἐνημερότητά ὡς ἐπίσημον ὄργανόν της.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεότης εἰς τὴν «Νεολαίαν» εὕρισκει
ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον τὴν προάγει πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ
τὴν ἐνισχύει εἰς τὸ κύριον ἔργον της.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε. ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στόα Σπυριδελίου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας καὶ Σπυριδωνος Τρικοῦπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:

ΣΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΕΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας
Πράκτορά μας νὰ σᾶς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ασφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπου διακανονίζει ταχέως
καὶ ἀπ' ἐθέλειας πᾶσαν ζημίαν σας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν
'Εθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδιά σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθήναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

Η Νεοπαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

Είναι μερικά επαγγέλματα πού αναπτύσσουν, ιδιαιτέρως, τὴν παρατηρητικότητά καὶ τὴν «δυσφησιν», ἂν ἐπιτρέπεται ἡ λέξις. Ἐνα ἀπὸ αὐτά, καὶ περισσότερο ἴσως ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα, εἶναι τὸ δημοσιογραφικόν. Ὁ δημοσιογράφος πού δὲν κατορθώνει νὰ βλέπῃ τί γίνεται γύρω του καὶ κάτω ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐπιφανειακὴν τῶν πραγμάτων ὄψιν διαψεύδει τὸν ἑαυτὸν του καὶ δὲν ἡμπορεῖ σοβαρῶς νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν πού αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπάγγελμά του τοῦ τάσσει.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ ἐπάγγελμα, πού μὲ ἔφερεν ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἄλλο, μὲ ἔκαμε νὰ βλέπω πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν μποροῦσαν παρὰ νὰ θλίβουν κάθε Ἕλληνα πού ξεύρει πόσον πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος διότι ἐγεννήθη Ἕλληνα.

Δὲν θὰ ὁμιλήσω διὰ τοὺς μεγάλους· θὰ ὁμιλήσω διὰ τοὺς μικροὺς, τὰ Ἑλληνόπουλα, πού καὶ αὐτὰ εἶχαν ὑποστῇ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος. Ἐφηρμόζετο ὁ μοιραῖος νόμος τῆς περιρρεούσης, ὅπως τὴν ἔλεγεν ὁ μακαρίτης Ροῖδης, ἀτμοσφαίρας. Οἱ μεγάλοι εἶχον χάσει τὴν συνειδήσιν τῆς πραγματικότητος, ἔπαυσαν νὰ βλέπουν μὲ τὰ μάτια πού ἔβλεπαν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, νὰ αἰσθάνωνται ὅπως οἱ γονεῖς των. Μία ἔντεχνος προπαγάνδα, ἀφθόνης τροφοδοτούμενη εἰς χρῆμα καὶ εἰς ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ἐκολάκευον τὰ εὐτελέστερα τῶν παθῶν, ἤπλωνε τοὺς πλοκάμους τῆς εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, εἰς ὅλας τὰς τάξεις.

Μοῦ συνέβη εἰς τὰ Γρεβενὰ νὰ ἴδω ομάδας ἀγροτῶν συγκεντρωμένας ἐμπρὸς εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ νὰ πάρουν καλαμπόκι. Ἡ ἐσοδεία δὲν ὑπῆρξε καλὴ καὶ τὸ Κράτος ἀπεφάσισε νὰ διανείμῃ μεγάλας ποσότητας ἀραβοσίτου, διὰ ν' ἀνακουφίσῃ τοὺς πάσχοντας πληθυσμούς. Καὶ ἀντὶ οἱ πληθυσμοὶ αὐτοὶ νὰ εὐγνωμονοῦν τὸ Κράτος, τὸ ὕβριζον καὶ ἐξεστόμιζον φράσεις αἱ ὁποῖαι ἐξήγειραν τὴν συνειδήσιν τοῦ κάθε Ἕλληνος καὶ ἀπλῶς λογικοῦ ἀνθρώπου. Μόνον πού μετ' ὀλίγον δὲν ἐπαραξενεύομεν δι' ὅσα ἤκουα. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν Γρεβενῶν ἔβλεπα ομάδας χωρικῶν πού ἤκουαν εὐλαβῶς ἕνα ἄνθρωπον, ντυμένον ὅπως αὐτοὶ, ἀλλ' ὁ ὁποῖος — ὡς ἐπρόδιδεν ἡ φρασεολογία του — ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς περιπύστους πράκτορας πού εἶχαν διασπαρῇ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅπως διαφθεῖρουν ψυχὰς καὶ πεποιθήσεις.

Ἄλλην ἡμέραν μοῦ συνέβη νὰ ταξιδεύω μὲ τὸ τραῖνον ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Καλάμας καὶ χωρὶς νὰ θέλω ἄκουα δυὸ συνεπιθάτας τοῦ ὀχήματος εἰς τὸ ὁποῖον εὐρισκόμεν νὰ συνομιλοῦν. Φυσικά, δὲν πρόκειται νὰ ἐπαναλάβω ἐδῶ ὅσα ἤκουσα· θὰ τὰ συνοψίσω εἰς ὀλίγας λέξεις. Θὰ σημειώσω μόνον ὅτι ἦσαν καὶ οἱ δύο δάσκαλοι, ὁ πρῶτος εἰσελθὼν ἤδη εἰς τὴν μέσσην ἡλικίαν, ὁ δεῦτερος νέος, πλησιάζων τὸ τριακοστὸν.

Ὁ πρῶτος: Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου εἶναι τὸ ἱερώτερον ὄλων. Ἀπὸ αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἡ διάπλασις τῆς κοινωνίας, ἡ διαμόρφωσις τῆς ψυχῆς. Ὁ διδάσκαλος εἶναι ὑπῆρέτης τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἔθνους.

Ὁ δεύτερος: Ὁ δάσκαλος εἶναι ὑπάλληλος, ὅπως καὶ κάθε ἄλλος. Ἐξασκεῖ ἀπλῶς ἓνα ἐπάγγελμα καὶ πρέπει νὰ καταρρίπτῃ ὅσο μπορεῖ τὰ ψέματα τὰ ὁποῖα διδάσκονται εἰς τὸ παιδί.

Ὁ πρῶτος: Ποῖον εἶναι τὸ ψεῦμα, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἢ ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία;

Ὁ δεύτερος: Τὴν ἱστορίαν ἐννοῶ.

Ὁ πρῶτος: Ὡστε ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία εἶναι ψεῦμα καὶ αὐτὸ δὲν σὰς θλίβει καθόλου; Μὰ δὲν ὑπερηφανεύεσθε καθόλου διότι εἰσθε Ἕλλην;

Ὁ δεύτερος: Ἀστείότητες, τί θὰ πῇ Ἕλληνας ἢ Κινέζος; Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα εἰς τὴν γῆν.

Ἡ συζήτησις συνεχίσθη εἰς τὸν αὐτὸν τόνον καὶ μὲ ἀποκάλυψιν ἐκ μέρους τοῦ νεαροῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὅλων τῶν πυροβολαρχιῶν του ὅσον ὠξύνετο ἡ διένεξις, πυροβολαρχιῶν αἱ ὁποῖαι ἀντλοῦσαν τὰ πυρομαχικά των ἀπὸ τὰ γνωστὰ βιβλία ποὺ μὲ ἰδιαίτουσαν φροντίδα ἐκυκλοφοροῦσαν τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἐκρατοῦσαν εἰς τὰ χέρια των ὅχι ὀλίγοι γνωστοὶ ἀνόητοι τύποι.

Ὅταν τὸ τραῖνον ἔφθασεν εἰς τὸν προορισμὸν του δὲν ἤργησα νὰ μάθω ὅτι ὁ πρῶτος διδάσκαλος ἦτο ἐξ ἐκείνων ποὺ ἐχρησιμοποίησε τὸ Κράτος κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα, ὡς ταπεινούς καὶ ἀφανεῖς ἐργάτας τῆς ἐλευθερίας. Ὁ ἄλλος ἦτο ἓνας ἐνεργὸς ὁπαδὸς τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης», ὅπως τὴν ἔλεγαν καὶ τὴν ἔγραφαν, ποὺ ἐχρησιμοποίησαν τὴν μάχην εἰς τὸ γλωσσικὸν πεδῖον διὰ νὰ φθάσουν εἰς ἄλλας νίκας ἀπὸ τὰς γλωσσικὰς.

Μοῦ συνέβη μίαν ἄλλην φοράν, εἰσερχόμενος εἰς ἓνα δημόσιον γραφεῖον, νὰ ἴδω συγκεντρωμένους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἀντὶ νὰ ἐξυπηρετοῦν τὸν λαόν, ν' ἀκούουν ἓνα τύπον, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀνέπτυσσεν ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι ὅπως οἱ οἰοιδήποτε ὑπάλληλοι καὶ οὐχὶ θεμέλια τοῦ Κράτους καὶ συνεπῶς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συνεταιρίζωνται, ν' ἀπεργοῦν, ν' ἀφίνουν εἰς τὴν πρώτῃν διαταγὴν τῆς «ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς» των τὰς ἐργασίας των, νὰ παραλύουν οὕτω τὴν κυβερνητικὴν μηχανήν.

Ἀλλὰ νὰ ἦσαν μόνον αὐτὰ τὰ περίεργα καὶ μαζὶ ὀλέθρια; Εἰς ἀγροτικὴν καὶ ἀστικὴν συγκέντρωσιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Μακεδονίαν ἤκουσα γνωστὸν πολιτευόμενον, διὰ τὰ ἀστικά φρονήματα τοῦ ὁποῖου δὲν εἶχα ἀμφιβολίαν, νὰ κηρύττῃ μὲ ἐπιχειρήματα ποὺ δὲν θὰ ἦσαν διαφορετικὰ εἰς τὸ στόμα οἰουδήποτε κομμουνιστοῦ.

Μετὰ τὸν λόγον του τὸν ἐπλησίασα καὶ τὸν ἠρώτησα:

— Μὰ σεῖς, κύριε Χ.... δὲν εἰσθε κομμουνιστής, τί ἐπιχειρήματα εἶναι αὐτὰ ποὺ ἐχρησιμοποίησατε;

— Τί νὰ κάνω; Ἐχτύπησα τὸν κομμουνιστὴν ἀντίπαλόν μου μὲ τὰ ἴδια του τὰ ὅπλα.

Τὸν κομμουνιστὴν ἀντίπαλόν του καὶ ὅχι τὴν Ἑλλάδα, τὸν ἑλληνικὸν αὐτὸν λαόν, ποὺ ἤκουε δύο πολιτευομένους, τὸν νέον ποὺ ἦτο γνωστὸς κομμουνιστής καὶ τὸν παλαιόν, ὁ ὁποῖος ἦτο παλαιὸς πατριώτης, νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, τὰ αὐτὰ ὀλέθρια ἐπιχειρήματα.

Εἰς τί ν' ἀριθμῶ ἄλλα συμπτώματα τῆς βαρυτάτης λοιμώξεως, ἡ ὁποία κατέφθειρε τὸν ἑλ-

ληνικὸν ὀργανισμόν καὶ ἠπεῖλει τὴν πλήρη συντριβὴν του; Αὐτὰ τὰ ὀλίγα εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ πείσουν τὸν καθένα ὅτι ὑπὸ τὴν κακοποιὸν δράσιν τῆς ἐρυθρᾶς προπαγάνδας εἶχεν ἀρχίσει ἡ πλέον ἐπικίνδυνος σήψις.

Καὶ τὸ κακὸν ἦτο ἀκόμη περισσότερον δεινόν, ὅταν ἔβλεπα ὅτι εἶχε προσβάλει ὅ,τι ἔπρεπε νὰ θεωροῦμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ὡς ψυχὴν τοῦ ἔθνικοῦ μας σώματος, τὸ Ἑλληνόπουλο. Naί, τὸ Ἑλληνόπουλο εἶχε καὶ αὐτὸ ὑπόστῃ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος, συνεζήτει ὅπως ἐσυζητοῦσαν οἱ μεγάλοι, ἐχρησιμοποιοῦν ἀνάλογον γλῶσσαν καὶ ἀνάλογα ἐπιχειρήματα. Εἰς πλείστα ὅσα γυμνάσια εἶχαν γίνει «φράξιες» καὶ «πυρῆνες», αὐθάδεις μαθηταὶ εὐρέθησαν ν' ἀντικρούσουν τοὺς καθηγητάς των ὅταν τοὺς ἐδίδασκαν τὰς ἐνδοξότερας σελίδας τῆς ἱστορίας των. Ὅπως ἐγένετο εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ εἰς ἄλλας μεγάλας ἐπιχειρήσεις, μαθητὰ ἔγιναν «καθοδηγηταί», ἔγραφαν καὶ ἐκυκλοφοροῦν περιοδικὰ, κατεργαζέοντο ἱερὰ καὶ ὅσια. Εἰς τὰ καφενεῖα ὄμιλοι Ἑλληνοπαίδων ἐκάθηντο νὰ παίξουν πρέφαν, νὰ φιλονικήσουν καὶ νὰ βωμολογήσουν. Οἱ φρόνιμοι, οἱ πατριῶται μαθηταὶ ἐτόλμων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ὑψώσουν τὸ ἀνάστημά των, διὰ νὰ συσπειρωθοῦν καὶ πάλιν ἐμπρὸς εἰς τὸ θράσος καὶ τὴν αὐθάδειαν τῶν ἄλλων. Συνέβαιναν ἀκριβῶς ὅ,τι καὶ μὲ τὴν Βουλὴν ποὺ ὠφίστατο τὴν τυραννίαν δεκαπέντε κομμουνιστῶν βουλευτῶν, διότι εἶχε διαφθαρῇ ἡ συνειδησις τῶν ἄλλων βουλευτῶν, ὅτι καὶ μὲ ὅλον τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἠνείχετο τὴν ἀγρίαν πίεσιν αὐτῶν τῶν ἰδίων ἀνθρώπων ποὺ δηλοῦν σήμερον μεταμέλειαν καὶ μετάνωσιν.

Ὁμολογῶ ὅτι κάτι ὡς ἄγχος μὲ κατέχει τὴν στιγμὴν ταύτην ποὺ ἀναπολῶ τὰς θλίψε-
ρας ἐκεῖνας ἡμέρας. Ἀλλ' ἐρωτᾶται: τὰ παι-
διὰ ποὺ ἐγένοντο εἰς τοὺς κόλπους τῶν μικρῶν
ὅ,τι οἱ γνωστοὶ πράκτορες εἰς τοὺς κόλπους τῶν
μεγάλων τὰ ἐπίστευαν ὅσα ἔλεγαν; Κατὰ τὴν πε-
ποιθήσιν μου ὅχι, δὲν τὰ ἐπίστευαν. Ὅταν ἠρώ-
τησα ἓνα μαθητὴν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδη-
μίας εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν ἂν εἶχε συνειδη-
σιν αὐτῶν ποὺ τὸν ἤκουσα νὰ λέγῃ εἰς τοὺς συμ-
μαθητὰς του, μοῦ ἀπήντησεν ὅτι αὐτὰ ἔλεγε καὶ
ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του. Καὶ ὅταν ἠρώτησα
καὶ τὸν ἀδελφόν του διατί ἐπροπαγάνδιζε τὸν
κομμουνισμόν, μοῦ ἀπήντησεν ὅτι «ὅλα αὐτὰ
ἦσαν κουραφέξαλα», ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ φαίνε-
ται καθυστερημένος. Καὶ ἔτσι, διότι οἱ μεγάλοι
ἤθελαν νὰ πολιτεύωνται, διότι οἱ πράκτορες διέ-
θεταν ἀφθονα μέσα, διότι οἱ μικροὶ ἐμιμοῦντο
τοὺς μεγάλους, δι' ὅλα αὐτὰ ἡ Ἑλλὰς ἔβαινε
κατὰ κρημνῶν καὶ τὸ ζωντανώτερον, τὸ ὑγιέστε-
ρον ἔθνος ἐφαίνετο ἀνιάτως προσβεβλημένον.
Κανεῖς δὲν ἐφαίνετο νὰ ὑπάρχῃ σκοπός, εἴτε διὰ
τοὺς μικροὺς, εἴτε διὰ τοὺς μεγάλους. Ὅλοι
κατεκυλιόντο εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας, διότι
δὲν εἶχαν τὴν διάθεσιν ν' ἀντιδράσουν.

Λαοὶ ὅμως ὅπως ὁ ἑλληνικὸς ἔχουν μέσα εἰς
τὸ αἷμα των τὴν δύναμιν τῆς σωτηρίας. Καὶ ἡ
δύναμις αὐτή, ὑλοποιηθεῖσα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ
Ἰωάννου Μεταξᾶ, ἔφερε τὴν 4ην Αὐγούστου, τὴν
ἡμέραν αὐτὴν τῆς λαμπηδόνης, τῆς σωτηρίας καὶ
τῆς ἀναρρώσεως.

Χρ. Ἀγγελ.

ΡΟΔΙΖΕΙ ΑΓΙΑ ΜΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ...

Ροδίζει ή Ροδόπη. Οι Μακεδονικοί κάμποι άστραφτεροί, φεγγεροί, σιτοφόροι, παίρνουν τὸ ρόδιμά της καὶ τὸ φέρνουν μετὰ τὸ δικὸ τους φῶτισμα, γιὰ νὰ τὸ ἐνώσουν μετὰ τὸ φῶς τὸ λαμπρὸ, ποὺ δίδει ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ μυρτόστρωτα χῶματα τῆς δοξασμένης Ἠπείρου μας. Κι' ἀπὸ κεῖθε, οἱ Ἕλληνες, οἱ ἐκεῖ πάνω, πιασμένοι στὸ γῦρο ἑνὸς ὀλοχαροῦμένου χοροῦ, μέσα στὸ ὑπέρκαλο φῶς τῶν αὐγινῶν ροδισμάτων, στεφανώνουν μετὰ λαχρὲς πινδαρικών ὕμνων τὸ βουνὸ τῶν Ἑλληνικῶν θεοτήτων.

Στεφανώνουν τὸν ἡρωϊκὸ Ὀλυμπο ποὺ ἀπ' τὰ ὕψη του πάλι ἐξαποστέλλει κι' ἀντιβουίζει, σὰν ἀπὸ χιλιάδες θεῖα στόματα, τὶς λαχρὲς τῶν χαιρετιστήριων ὕμνων.

Τῶν ὕμνων ποὺ ἐνώνονται σ' ἓνα Ἀπολλώνιο ἢ Διονυσιακὸ ρυθμὸ, μετὰ τοὺς ὕμνους καὶ τοὺς παιάνες ποὺ ἀνυψώνονται, μετὰ τὸ ρόδιμα τῆς Αὐγῆς, ἀπὸ τὶς κορυφές τῆς ἀδροκομμένης, παλληκαρίσιας Κρήτης, ἀπὸ τὴν Ἴδη καὶ φτάνουν στὴν Ἑλληνομάνα Γῆ τοῦ Μωρηά.

Κι' ἐκεῖθε πάλι τὰ τραγοῦδια ἀναδεύονται καὶ κινοῦν καὶ βρίσκουν τοὺς ὕμνους ποὺ ἀναπέμπουν στοὺς γιορτεροὺς Ἑλληνικοὺς ἀθέρες οἱ Ἑλληνίδες νόμφες τοῦ Ἴονιου.

Κι' ἔτσι, ὅλοι οἱ ὕμνοι τοῦτοι οἱ Ἑλληνικοί, ποὺ κάπου συναντᾶνε καὶ κείνους ποῦρχονται ἀπ' τοῦ Ἑλληνικοῦ μας Αἰγαίου τὰ νησιά, — τὴ Μυτιλήνη, τὴ Χίο, τὴ Σάμο, τὴ Λήμνο, τὰ Ψαρὰ, καὶ τὶς Κυκλάδες — ἐρχονται, ἐρχονται σὰν ἕνας Ὑμνος Ὀρθησκευτικὸς Μέγας, βγαλμένος μέσα ἀπὸ ψυχρὲς μυριάδες μεγάλες κι' ἀραιές, γιὰ νὰ συμφιληθοῦν καὶ νὰ ψαλοῦν μετὰ τὸν Ὑμνο, ποὺ ἡ πόλις τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ αἰώνια καὶ ἀθάνατη, ψάλλει γιὰ τὸ ρόδιμα τῆς Ἀγίας μέρας τῆς Ἑλληνικῆς.

Κι' ὁ κόσμος ὅλος θὰ ἀκούῃ τὶς ἡμέρες αὐτὲς καὶ στὴν παραζάλη του μέσα ὁ μὴ Ἑλληνικὸς κόσμος θὰ ἀκούῃ σαστισμένος λαχρὲς πανηγυρικές.

Ἑλληνες Φαλαγγίτες!

— Ἐξηγήστε σ' ὅποιον ρωτήση:

— Εἶναι λαχρὲς ἀγνῶν τέκνων πάναγνης, μεγάλης κι' ὠραίας μητρὸς Ἑλληνικῆς, ποὺ συνεπαίρνουν γαλανοὶ αἰθέρες, ποὺ τοὺς κρύβουν ποὺ καὶ πότε νέφη λευκά.

— Εἶναι κραυγὲς εὐγενῶν ψυχῶν, πολυσυνθέτων καὶ ἀπλῶν, κραυγές, ποὺ ὡς τόσο ἐκβάλλονται μ' εὐγένεια ἤχου, ποὺ νὰ μοιάζουν ἓνα ὑπέργειο σὲ γλυκύτητα πανηγυρικὸ ὕμνο.

— Εἶναι Ἑλληνικές, ἱερές, ὀρθησκευτικὲς ἀναπομπές ἀπ' τὰ βάθη Ἑλληνικῶν συνειδήσεων, παλαιολόγων, παλαιῶν, ἡθεσινῶν καὶ σημερινῶν, ποὺ ἐξέρχονται σήμερα σ' ἓναν ὑπέροχο ὕμνο πανηγυρικὸ γιὰ τὸ ρόδιμα μιᾶς ἡμέρας Ἀγίας Ἑλληνικῆς, ποὺ ἔκαμε μετὰ τὸ ξεφῶτισμά της τοὺς ὀρίζοντές μας καὶ τὶς θάλασσές μας ν' ἀστράφτουν σὰν πρῶτα, τριγύρω ἀπ' τὴν Ἑλλάδα μας, ὡς ἀρραβῶνας νηόκοπος σὸν ἥλιο.

— Εἶναι γνώριμοι παιάνες, διθυραμβικοί, ποὺ κρατοῦν τώρα τὴ συνειδηση καὶ τὸ νοῦ τῶν νέων Ἑλλήνων, ποὺ λούζεται στὸ νέο ρόδινο φῶς, ποὺ τοὺς χάρισε περίσσια ἡ Αὐγὴ τῆς Ἀγίας μέρας τῆς Ἑλληνικῆς....

Φαλαγγίτες καὶ Φαλαγγίτισσες!

Σκαπανεῖς καὶ Σκαπάνισσες, ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ!

Σεῖς εἰστε ὁ τόσο ὠραῖος καὶ ὑπέργειος ὕμνος, ποὺ ὕμνει τὸ ξεφῶτισμα τῆς Ἀγίας μέρας τῆς Ἑλληνικῆς, ποὺ σὲ λίγες ὥρες οἱ Πανέλληνες θὰ γιορτάσουν. Κι' εἰστε ἕνας ὕμνος ρωμαλέος, ἀχιλλεῖος, ἀνδροπεπῆς, ποῦχει μέσα του τὴν πόρινη πνοὴ ἑνὸς ἡρωϊκοῦ δημιουργοῦ, ποὺ μπροστὰ σ' αὐτοὺς συντέθηκαν ὕμνοι παλαιούς, μοιάζει σὰν ἥλιος, ποὺ ἀποδιώχνει τοῦ αὐγερινοῦ τὸ φῶς. ἕνας ὕμνος ποῦναι ὀρμητικὴ δημιουργία, ὀρμητικὸς σὰν τὸν ἀνεμο καὶ σὰν τὸν Ἀρη ἀπάνω στὸ ἄρμα του, ἕνας ἀσύγκριτος κι' ἀσύλληπτος ὕμνος, μέγας καὶ μοναδικός, θριαμβευτικὸς Ἑλληνικός. Σεῖς εἰστε ὁ ὑπερκόσμιος ὕμνος, ποὺ ὕμνει τὸ σκάσιμο τῆς Ἀνατολῆς τῆς Ἀγίας μέρας τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τὴν εὐγενῆ ὄψι καὶ τὸ ἀρρενωπὸ παράστημα τοῦ δημιουργοῦ τῆς Νέας Ζωντανῆς Ἑλλάδος, τοῦ μοναδικοῦ Ἀρχηγοῦ, τοῦ ἐκδηλωτοῦ τῆς πραγματικῆς διαθέσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῶν περασμένων, πολλὴ μακρινῶν γενεῶν, τῶν χθεσινῶν, τῶν σημερινῶν καὶ τοῦ διαδηλωτοῦ τῆς θελήσεως καὶ θεμελιωτοῦ τῆς βουλήσεως τῶν Ἑλληνικῶν γενεῶν, ποὺ θάρθουνε.

Καὶ λέει ὁ ὕμνος, καὶ λέτε Σεῖς.

— Χαῖρε, Ροδοκόκκινη Αὐγὴ τῆς Ἀγιωτέρας Ἑλληνικῆς ἡμέρας, τῆς 4ης Αὐγούστου.

— Χαῖρε, ποὺ μετὰ τὸ φλογατὸ φῶς σου σκόρπισες τὰ μαῦρα νέφη ποὺ σκέπαζαν, χρόνια καὶ χρόνια, τὸν πᾶν γαλανὸ κι' ὠραῖο οὐρανὸ τοῦ κόσμου, τὸν Ἑλληνικόν μας οὐρανόν.

— Χαῖρε, ποὺ μετὰ τὴν ἐμφάνισή σου γέμισες τὶς ψυχές τοῦ ὠραίου Ἑλληνισμοῦ, καὶ πάλι, μετὰ δύναμη καὶ πίστη καὶ θέληση καὶ βούληση, νὰ σύρῃ ξανά στὴν παγκόσμια ἱστορία γραμμὲς ἐξέχουσες καὶ πρῶτες σ' ὅ,τι ἡ πολιτισμένη πραγματικὰ ἀνθρωπότης σὰν σκοπὸ τῆς τάσσει.

— Χαῖρε, ξεφῶτισμα μέρας ἁγίας Ἑλληνικῆς, ποὺ στὲς χρονοδαρμένες ψυχές τῆς περιουσίας τοῦ Θεοῦ φυλῆς τῶν Ἑλλήνων, χάρισε ξανά τὴν γνώρισή τους ἡμερότητα, ποὺ νὰ μποροῦν καὶ πάλι, ἔτσι ἡ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη κρατημένες σφικτά, νὰ τραβοῦν τὸν δρόμο τους τὸν παντοτεινὰ φωτισμένο ἀπ' τὴ δύναμι τοῦ φωτός Σου, ποὺ δὲν εἶν' ἄλλος ἀπ' τὸν δρόμο τὸν καθαρὰ Ἑλληνικό.

— Χαῖρε, Ροδοκόκκινη Αὐγὴ ἑνὸς Ἑλληνικοῦ Αὐγούστου, ποὺ σὰν ἀνατολὴ θεοσκευτικῆς φώτισες τὶς ψυχές ἀμαρτωλῶν, τὶς δυνάμεις, τὶς ὀδησες ξανά στὸν δρόμο τους τὸν φυσικό, ποὺ βγάζει κατ' εὐθείαν στὸ φῶς τὸ Ἑλληνικό, ποὺ θὰ καταυγάσῃ καὶ πάλι μετὰ τὴν γλυκύτητα καὶ ἡμερότητα τοῦ τὶς ἄλλες παραδαρμένες ἀνθρώπινες ψυχές τῆς Γῆς.

— Χαῖρε, γλυκοπικρόγελο χαιρετισμα ροδισματος μέρας Ἀγίας Ἑλληνικῆς.

— Σε χαιρετίζουμε, Σε ὕμνοῦμε, Σε εὐλογοῦμε, Σε εὐχαριστοῦμε, Σε δοξολογοῦμε, καὶ Σοὺ ζητοῦμε πάντα, ἀναμμένη, φλογισμένη σὰν τώρα νὰ κρατῇ τὴν δάδα τῆς αὐγῆς σου ἀνατολῆς, ψυχές Ἑλλήνων νέων νὰ φωτίσῃς πάντα, ἔτσι ὠραῖα σὰν τώρα, ποὺ γοργὰ ἀπ' τὴ δύναμή σου ὠθοῦμενες, λαμβικά καὶ ἀναπαιστικά κλωθογυρίζοντας, στοῦ πλούσιου φωτός σου τὰ λίκνα, νὰ δημιουργοῦν κι' ὅλο νὰ δημιουργοῦν πηγὲς λαματικών φώτων, πηγές Ἑλληνικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων, πηγές πολιτισμοῦ πραγματικὰ ἀνθρωπίνου.

Κι' ὑπόσχεσθε, ὕμνολογῶντας, Σεῖς:

Νὰ γίνουμε καὶ πάλι, σὰ φυλὴ Ἑλληνική, ὅ,τι ἡ ἱστορία μας κι' ἡ παράδοσή μας ἐπιτάσσει νὰ γίνουμε: Λίκνον πραγματικὰ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, Γωνία Γῆς φωτοδότρας, Ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους φωτεινὴ, Τόπος ὅπου κάθε Ἀρετὴ, καὶ πᾶσα ἐκδήλωσις εὐγενείας καὶ κάλλους θάχουν μόνιμα τὴ θέσι τους.

Νὰ κάμουμε, βοηθούμενοι ἀπ' τὴν ἐμορφίαν σου καὶ τὴν δροσερότητά σου, νὰ ξαναλάμψῃ ἐδῶ στὰ ἱερὰ μας αὐτὰ ἐδάφη ἡ δόξα καὶ τὸ Μεγαλεῖο τὸ παλὴ καὶ τόσο γνώριστο σὲ μᾶς.

Νὰ γίνουμε σὰν πρῶτα ἀντρειωμένοι, ψυχικά, σωματικά καὶ πνευματικά.

Νὰ γίνουμε καὶ πάλι τὸ ἀνέσπερο φῶς, ἔτσι, ὅπως ἐσὺ ἀνέσπερο εἶσαι, φῶς τοῦ Ροδισματος τῆς Ἀγίας μέρας τῆς Ἑλληνικῆς, ἑνὸς Ἑλληνικοῦ Αὐγούστου.

Ἑλληνες Φαλαγγίτες!

Ροδίζει Ἀγία Μέρα Ἑλληνική!

Χαιρετίστε! Ὑμνήστε! Εὐλογατε! Εὐχαριστεῖτε! Δοξολογεῖτε, τὸ ξεφῶτισμά της καὶ κάνετε, ὥστε ἀναμμένη καὶ φλογατὴ σὰν τώρα νὰ κρατᾷ τὴ δάδα τῆς αὐριανῆς τῆς ἀνατολῆς, ψυχές Ἑλλήνων νέων νὰ φωτίσῃ πάντα, ἔτσι ὠραῖα σὰν τώρα.

Καί,

Ἀκού, ἡ θεία καὶ μελωδικὴ φωνὴ σου, Ἑλληνική Νεότης, σὰν ἀπ' τὰ βάθη τῶν αἰώνων βγαίνοντας γλυκεῖα, ὀρμητικὴ, καὶ χαιρετίζοντας, ἀκού, τὸ ξεφῶτισμα μέρας Ἀγίας Ἑλληνικῆς, ποὺ σὲς παραδερμένες ψυχές τῆς περιουσίας τοῦ Θεοῦ φυλῆς τῶν Ἑλλήνων χάρισε ξανά ἡμερότητα καὶ καθαρότητα. Καί,

Ἀκού, ἡ θεία καὶ μελωδικὴ φωνὴ σου Ἑλληνική Νεότης, σὰν ἀπ' τὰ βάθη τῶν ἱστορικῶν τῆς φυλῆς σου αἰώνων βγαίνοντας, γλυκεῖα ὀρμητικὴ, καὶ χαιρετίζοντας, ἀκού, ποὺ σὰν ἀντίλαλος ἀκούγεται σιζώντας ὅλους τοὺς Ἑλληνικοὺς αἰθέρας χαρμύσιναι!...

Λέει!... Τραγοῦδᾷς χαιρετίζοντας τὸ Ρόδιμα τῆς Ἀγίας μέρας τῆς Ἑλληνικῆς:

— Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα Νέα!

Κ. Μ. Καραμάνος

Εἰς ἀφροδίριον

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΧΩΡ/ΚΗΣ

Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τοὺς ἐξεληθόντας ἐκ τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς νέους ἀξιωματικούς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκωμοσίας των, μᾶς δίδει ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τῶν ἀντλήψεων τοῦ Νέου Κράτους ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων.

Ἡ ἐννοια τῶν λόγων τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνεν ὁ Ἀρχηγὸς εἶναι ὅτι τὸ Κράτος δίδει ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῶν Νόμων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορροουσῶν κυρώσεων.

«Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὅμως τῶν Νόμων — ἐπάγεται ὁ Ἀρχηγὸς — δὲν ἔχετε μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς τῶν κυρώσεων εἰς τοὺς παραβάτας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ταυτοχρόνως ἔχετε καὶ τὸ δικαίωμα τῆς συγχωρήσεως τῶν παραβάτων, ἐφ' ὅσον διαπιστώσῃτε ὅτι εἰς τὴν πράξιν τῶν δὲν ἐνυπῆρχεν ὁ δόλος καὶ ἡ πρόθεσις».

Δὲν θέλει δηλαδὴ ὁ Ἀρχηγὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γράμματος τοῦ Νόμου, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος καὶ ἐννοεῖ τὸν Νόμον τιμωρὸν τῶν ἐκ προθέσεως καὶ κατ' ἐξακολούθησιν ἀμαρτανόντων. Ζητεῖ μὲ ἄλλα λόγια τὴν ἐπιβολὴν Νόμων δικαίου, ἐγγιζόντων τὸ Θεῖον.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἀπὸ τὴν πατριωτικωτάτην προκήρυξιν τῆς Λαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, διὰ τὸν ἐορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα:

«Ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν τῆς 4ης Αὐγούστου ἔλοι οἱ Ἕλληνες ἐξήλθομεν μετὰ ἐλευθερίαν. Τὴν μεταβολὴν αὐτὴν τὴν βλέπομεν καθημερινῶς. Ἐπανύρομεν πρῶτον τοὺς ἑαυτοὺς μας, σκεπτόμεθα διαφορετικά, συγκινούμεθα ἀπὸ τὰ ἰδανικά μας, ἔχομεν σκοποὺς. Ἀνεκτέησμεν τὴν ἐλληνικότητά μας.

«Τὴν ἀνιῶσαν τὴν ὁποίαν σημειοῦμεν ὡς Κράτος καὶ ὡς ἄτομα δὲν θά ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ τὴν πραγματοποιήσωμεν μέσα εἰς τρία χρόνια ἐάν ἡ 4η Αὐγούστου τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ δὲν ἔφερεν ἐκ τῶν ἀνω τὴν ἐπανάστασιν τῶν συνειδησέων. Δι' αὐτὸ βλέπομεν παντοῦ ἀνανέωσιν, παντοῦ ἀναδιοργάνωσιν, παντοῦ ἀναπροσαρμογὴν, παντοῦ μετεκπαίδευσιν, παντοῦ δίψαν γνώσεως, παντοῦ ἐνθουσιασμὸν καὶ ὑπερτάτην προσπάθειαν. Αὕτῃ ἡ ρωμαλεότης καὶ ἡ δύναμις τοῦ κινήματος τῆς 4ης Αὐγούστου ἐδωκε τὰ περὰ τῆς νίκης ποῦ ἐξεκλήθη εἰς θρίαμβον.

«Αὐτὸν τὸν θρίαμβον θά ἐορτάσωμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Τὸ νόημα τῆς ἐορτῆς πρέπει νὰ τὸ ἴδωμεν εἰς τὸ βάθος διότι ἀπὸ ἐκεῖ θά ἀπορρέῃ τὸ χρέος τῶν πραγματικῶν πολιτῶν, τῶν ἀληθινῶν Ἑλλήνων».

Τὰ ἀντιτρεφά ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ προκήρυξις, ὁποιοῦσάν τὴν ἀπὸ ἀριστέως τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐργασίας καὶ ὅλων τῶν πλαισίων, δίδουν ὅλην τὴν εἰκόνα τῆς ψυχικῆς διαθέσεως καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς θά ἐορτάσῃ μεθαύριον.

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Δὲν εἶναι συνήθης εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἡ ἔντασις τοῦ ἐορταστικοῦ ὄργασμου, τὸν ὁποῖον παρουσιάζει ἀπὸ μὲν ὅσον καὶ πλέον ὁ λαμπρὸς αὐτὸς λαὸς προκειμένου νὰ παρουσιάσῃ ὅλην τὴν ἀγνότητα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, ὅλην τὴν βαθεῖαν πίστιν καὶ ὅλην τὴν ἐκτίμησιν τοῦ πρὸς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ ἡ μεθαυριανὴ ἡμέρα τῆς 4ης Αὐγούστου.

Αἱ πολυπληθεῖς λαϊκαὶ ἐπιτροπαὶ ἀπὸ ἡμερῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐξετάζουσιν εἰς τὰς μεγαλειτέρας λεπτομερείας τῆς τὴν προπαρασκευὴν ὄλων τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων θά δυνηθῇ ἀνέτως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἐκφράσῃ ὅλην τὴν εὐλικρίνειαν τῶν αἰσθημάτων τοῦ πρὸς τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας καὶ πρὸς τὸν Ἑθνικὸν ἄνδρα, τὸν Δημιουργόν τῆς.

Πρωτοπόρος ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης τόσο τῶν φαλάγγων τῆς Ε. Ο. Ν. ὅσον καὶ τῶν μαθητικῶν βάθρων, — ἡ νεότης ἡ ἐργαζομένη τὴν γῆν καὶ ἡ ἄλλη ἡ προάγουσα τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν εἰς τὴν πόλιν, — ἐμπλεως ἐθνικοῦ παλμοῦ, θά ἡγηθῇ μὲ τὴν ὁρμὴν τῆς, μὲ τὴν χαρὰν τῆς, μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς, τὴν ὁποίαν τῆς δίδει ἡ βαθεῖα συναίσθησις τῆς ἐθνικῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἐνέχει ἡ 4η Αὐγούστου καὶ δι' ὅλον τὸ Κράτος ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς εἰς τὸ μέλλον, θά ἡγηθῇ τοῦ ὅλου ἐνθουσιασμοῦ ὡς συμβολικὴ δὰς τῆς ὅλης ἐθνικῆς πομπῆς τῆς μεγάλῃς ἡμέρας.

Ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τῶν Φιλοπτῶχων Κυριῶν Κηφισιάς

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκίπισσα Φρειδερίκη εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Φιλοπτῶχων Κυριῶν Κηφισιάς ποῦ ἐδόθη προχθὲς τὸ βράδυ εἰς τὸ Ἄλσος.

ΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Ἡ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' ἔδωκεν εἰς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀκράδαντον πίστιν καὶ βαθυτάτην ἀφοσίωσιν τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Ἀνακτα, τὸν συνετὸν καὶ πεφωτισμένον Μονάρχην, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὁποίου ἡ Ἑλλάς εὗρηκε τὸν δρόμον τῆς ἀνορθώσεώς της ὡς Κράτους, ὡς ἔθνους, ὡς Κοινωνίας εὐμερούσης καὶ προκοπτούσης. Καὶ μαζὶ μὲ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἡ καρδιά τῆς Ἑλλάδος, ἡ Νεολαία, ἡσθάνθη ἰδιαιτέραν χαρὰν διὰ τὸν ἐορτασμὸν τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, διότι ἀντιλαμβάνεται, αὐτὴ περισσότερον παντὸς ἄλλου, ὅτι τὸ ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου ἀφορᾷ κυρίως εἰς αὐτήν, πού ἀποτελεῖ τὸ ἐγγύτατον μέλλον τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον τόσον εὐτυχῆς προετοιμάζει διὰ τὴν χώραν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀρχηγός.

Ἡ «Νεολαία» ἀπευθύνει πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα εὐλαδῶς τὰς εὐχὰς της καὶ πρὸς τὸν Θεὸν κατανωκτικὴν τὴν προσευχὴν της ὅπως διαφυλάττῃ τὸν Ἀνακτα πολυχρόνιον ἐπ' ἀγαθῇ τῆς φιλάτης Πατρίδος.

Ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τῶν Φιλοπτώχων Κυριῶν Κηφισιάς

Ἡ κυρία Λεὼ Ἰω. Μεταξὺ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Φιλοπτώχων Κυριῶν Κηφισιάς, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας συνέβαλεν ὁλοῦς ἰδιαιτέρας.

Σὺν ἀφαιρέσει

ΟΙ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Κατὰ τὴν ἐξαιρετικῶς θερμὴν ταύτην ἐποχὴν τοῦ ἔτους οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τοῦ στίβου ἐν ἡμέρᾳ τελοῦν ἀπανταχοῦ ἐν ὀφέσει.

Ἡ «Βραδυῆ», ἓνας ἐκ τῶν ἀρτιωτέρων δημοσιογραφικῶν ὁργανισμῶν τῆς Πρωτεύουσας, διακρινομένη διὰ τὴν μετ' εὐρύτητος ἐκτέλεσιν τῆς κοινωνικῆς της ἀποστολῆς, εἶχε τὴν εὐκαιρίαν ὅσον καὶ τὴν εὐτυχὴ ἐμπνευσιν νὰ ὁργανώσῃ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀγῶνας ἀθλητικοὺς εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ καθ' ὥρας νυκτερινὰς καὶ ὑπὸ τὸ τεχνικὸν φῶς ἡλεκτρικῶν προβολέων.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀγῶνων τούτων, εἰς τοὺς ὁποίους οὐκ ὀλίγον συνέβαλον καὶ ἀθλητικὰ ταῖματά τῆς Ε. Ο. Ν., ὅπῃρξε πλήρης καὶ παρουσία κατ' αὐτοὺς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐλάμπρυνεν ἔτι μᾶλλον τὴν ὥραιαν ὡς ἐμπνευσιν καὶ ἐπιτυχίαν ὡς θέαμα ἀθλητικὴν ἐορτήν.

Πρωτοβουλία τοιαύται, ὡς ἡ ἐν λόγῳ, προάγουσαι τὸ ἀθλητικὸν πνεῦμα καὶ δίδουσαι τὴν εὐκαιρίαν εἰς περισσότερους φίλους τοῦ ἀθλητισμοῦ κατὰ τὴν ἑσπερινὴν ἀνάπαυσιν καὶ ὑπὸ τὴν νυκτερινὴν αὐρανὸν νὰ παρακολουθῶσιν ἀνέτως τοὺς ἀγῶνας, εἶναι ἀξίαι πάσης τιμῆς καὶ ἐξάρσεως.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Εἰς ἄλλην σελίδα εἰδικὸς συνεργάτης τῆς «Νεολαίας» ἀσχολεῖται μὲ δύο νέας κυκλοφορούσας ἐκδόσεις. Ἡ μία ἐξ αὐτῶν, φέρουσα εἰς φῶς ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἀδύτων μίαν ἐλέγχουσαν ἀλλὰ καὶ ἀγνωστον εἰς τὸ μέγαλον Ἑλληνικὸν κοινὸν φυσιογνωμίαν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ ναυάρχου Κρητὸς Νεάρχου, τῆς πλέον διακεκριμένης προσωπικότητος τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, εἶναι ἓνα βιβλίον, τὸ ὁποῖον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἱστορικῆς του ἀξίας, εἶναι γεμᾶτον ἀπὸ ἐθνικὸν παλμὸν καὶ συγκίνησιν, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ νικηφόρος Ἑλληνικὴ ἰδέα καθὼς προχωρεῖ καταβάλλουσα τὴν βαρβαρότητα, ἐκπολιτίζουσα τοὺς λαοὺς ἀπὸ τοὺς Μακεδονικοὺς κάμπους μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΜΑΣ ΤΕΥΧΟΣ

Ἡ «Νεολαία», ὡς προσηγγελλομένη, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 4ης Αὐγούστου θὰ ἐκδόσῃ πανηγυρικὸν τὸ προσέχης αὐτῆς τεύχος, πολὺχρωμον καὶ μὲ ἐξαιρετικὰς εἰκονογραφημένας συνθέσεις.

Ἡ ὅλη τοῦ τεύχους θὰ περιλάβῃ πᾶν δ. τι. ἡ 4η Αὐγούστου ἔπραξε διὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος, ὅλην τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν προστασίαν τὴν ὁποίαν τὸ Νέον Κράτος ἀσκέῖ ἀπὸ τοῦ βρέθους καὶ τοῦ νηπίου μέχρι τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ

ΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Β' Ο Χριστιανισμός απαραίτητος για τον Έλληνα.

Είδαμε στο προηγούμενο άρθρο, πώς κι' από την Ιστορία, κι' από την πείρα της ζωής κι' απ' τα μεγάλα πνεύματα έπιβεβαιώνεται ότι η Χριστιανική Θρησκεία είν' ο πολυτιμότερος θησαυρός της ανθρωπότητας κι' η μεγαλύτερη έκπολιτιστική δύναμι στον κόσμο, και πόσο, επομένως, δίκιο ελχεν ο Άρχηγός της Έθνικής Κυβερνήσεως, όταν, θέτοντας τα θεμέλια της Έθνικής Όργανωσης της Νεολαίας, είπε πώς αυτή είναι μία Όργανωσις Χριστιανική.

Μά ανεξάρτητα από τη διαπίστωσι αυτή, προκειμένου για την Έλλάδα, υπάρχει κι' ένας άλλος λόγος ειδικώτερος κι' έξ' ίσου σοβαρός. Τόν είπαμε και στην αρχή: Η Έλλάς έχει συνταυτίσει την ύπαρξί της και την ψυχή της τόσο με το Χριστιανισμό, που δεν μπορεί να ζήσει πιά και ν' ανεβή ψηλά χωρίς εκείνον. Θά πρέπει να μην ξέρη κανείς καθόλου την Έλληνική Ιστορία, για ν' αμφισβήτηση την αλήθειαν αυτή. Είναι ανυπολόγιστες οι υπηρεσίες που προσέφερεν εϋθύς απ' την αρχή ο Χριστιανισμός στη Φυλή μας, υπηρεσίες για τις οποίες ο Έλληνομός προσπάθησε να δείξη την ευγνωμοσύνη του, θέτοντας τόν έαυτόν του στην υπηρεσία της μεγάλης Θρησκείας του Ναζωραίου.

«Άνευ του Χριστιανισμού, — τονίζει ο μεγάλος Ιστορικός μας Παπαορηγόπουλος — άνευ του Χριστιανισμού το Έλληνικόν Έθνος δεν ήθελεν έπιπλεύσει εν τῷ κατακλυσμῷ, εν ᾧ κατεποντίσθη άπας ο λοιπός της αρχαιότητος κόσμος». Καί έχει δίκιο. Μέσα στην ταραχή και στη γενική αναστάτσει πνευμάτων και κοινωνιών της εποχής εκείνης, που έδυαν πολιτισμοί, κι' έρρίχνονταν στο βοϋρκο άξίες αιώνας, κι' έκτρακυλούσαν στην αφάνεια έθνη και λαοί, κι' έκφυλιζόταν η φιλοσοφία, κι' ώρμούσαν σαν σίφουνες τα κατακτητικά στίφη των βαρβάρων της Ανατολής, ο Έλληνομός βρέθηκε στην κρίσιμότερη καμπή της μεγάλης του Ιστορίας. Πώς έσώθηκε τότε; Έστρεψε προς το φῶς του Χριστιανισμού το πνεῦμά του, άνοιξε διάπλάτα σ' εκείνον την άγκάλη του και την καρδιά του, κι' αντί να συντριβή ύψώθηκε παραπάνω απ' όλους τούς λαούς. Η Χριστιανική Αυτοκρατορία που έδημιούργησεν, έγέννησε πολιτισμό μεγάλο, και με τις έκπολιτιστικές άποστολές της έσκόρπιζε το φῶς της γνώσεως απ' τη Σκυθία ως την Αίθιοπία κι' απ' την Κεντρών Αφρική ως τόν Καύκασο και την Ινδική. Σε καιρό που η Δύσις ήταν βυθισμένη στο σκοτάδι, στη βαρβαρότητα και στην ήθικη παραλυσία, στην Άνατολή άκτινοβολούσε το Έλληνοχριστιανικό Βυζάντιο, έδημιουργούσε τέχνη, μετέδιδε τόν ανθρωπισμό στα άξεστα ολαυτικά, ταταρικά, μουγγολικά φύλα. Κι' έχρειάσθηκε να μεταδώση το φῶς του και στη δυτική Εϋρώπη, υπό συνθήκες μάλιστα δραματικές, για να μπορέση κι' εκεί νάρθη η Άναγέννησις και ν' άνθιση ο πολιτισμός.

Μά αν έχη μεγάλη σημασία πῶς ο Χριστιανισμός έστάθηκε στο πλευρότου Έλληνισμού σε μέρες δόξης και μεγαλείου, άκόμη πιο σημαντικό είναι ότι τόν παραστάθηκε με την ίδια στοργή και στις δύσκολες στιγμές. Μέσα στους κόλπους του βρήκε καταφύγιο και παρηγοριά η κατατρεγμένη Φυλή στα μαύρα χρόνια. Αϋτός έγλύκαινε τόν πόνο των παιδιών της, έσκούπιζε τα δάκρυά τους, έκράτησε μέσα στην ψυχή τους ακοίμητο τόν πόθο της Άναστάσεως. Άγωνίζεται η Έκκλησία για τόν Έλληνομό; χύνουν το αίμα

τους ανώτατοι λειτουργοί της άγχόνες στήνονται μπρός στα Πατριαρχεία της. Κι' έξω απ' τα κέντρα, εκεί μακριά στο άπομερο Έλληνικό χωριό, ο ταπεινός παπας με το τριμμένο ράσο, που προχωρεί κάθε βράδυ προς τη σκοτεινή χωρικοεκκλησιά, για να διδάξη στα σκλαθόπουλα του κρυφού σχολείου γραμματική κι' αριθμητική, γίνεται συγχρόνως ο έμπνευσμένος άπόστολος της Έλληνικής καλιγγενσίας, ο άνώνυμος και για την εποχή του και για τούς μελλοντικούς χρόνους έμψυχωτής του όρφανού Έλληνα, ο άγνωστος στρατιώτης της Έλευθερίας.

Έτσι, με τη βοήθεια της πίστεως, η Φυλή μας στα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς, αντί να χάνη αύξάνει την ζωτικότητα της. Έτοιμάζει βλαστούς, καταρτίζει ήγέτες και στελέχη και φτάνει στη μεγάλη στιγμή. Δυναμωμένη, όρμα για την πραγμάτσει των όνείρων της. Και δημιουργεί το Είκοσιένα. Όλοι το όμολόγησαν, κι' έχθροί άκόμη: Ο άγῶνας εκείνος ήταν μία μεγαλειώδης προσπάθεια, μία υπέροχη έξόρμησης της άκαταβλήτου Έλληνικής Φυλής, ένα λαμπρό σύνολο υπερόχων κατορθωμάτων. Μιά φούχτα κατατρεγμένων, γυμνών, φτωχών ανθρώπων, όρθώνουν το άνόστημά τους μπροστά σε μία πανίσχυρη Αυτοκρατορία. Την συγκλονίζουν σύρριζα, την κάμνουν να σκύψη στην θριαμβική των προέλασιν, να υποχωρήσει μπροστά τους, να τούς άναγνωρίση στο τέλος. Τι τούς ένέπνεε; Από ποῦ άντλούσαν δύναμι κι' άντοχή κι' ήρωισμό; Από ποῦ άλλοι παρά μόνον απ' την πίστι στη θρησκεία τους, απ' την πίστι στα μεγάλα ιδανικά τους;

Δεν χρειάζεται να προχωρήσω περισσότερο. Είναι τόσο πολλές και τόσο σημαντικές οι υπηρεσίες που προσέφερε στον Έλληνομό η Χριστιανική Θρησκεία, ώστε κι' ένας συζητητής κακής πίστεως θα δυσκολευόταν πολύ να το άμφισβήτηση.

Νέοι της Έλλάδος: Το είπαμε πρωτίτερα, το ξαναλέμε και τώρα. Άν ο κόσμος έχη άπόλυτη άνάγκη του Χριστιανισμού για να τραθήρη μπροστά, η Έλλάς δεν μπορεί να ζήση στιγμή χωρίς αυτόν. Για την Έλλάδα, για την Έλληνική ψυχή, η πίστις υπήρξε η ζωή της. Με την πίστιν αυτή ζή είκοσι αιώνας τώρα. Με την πίστι αυτή έμεγαλούργησε στους μέσους χρόνους μ' αυτήν έκράτησε τη ζωτικότητα της στη σκλαβιά μ' αυτήν έτοιμάσε την Άνάστασί της μ' αυτήν έθριάμβευσε στους νέους χρόνους, κι' έτράθηξεν επάνω της γεμάτα έκπληξι και θαυμασμό τα βλέμματα του κόσμου.

Μά αν δεν μπορεί να βοηθή Έλλάς χωρίς την πίστι τη Χριστιανική, πῶς θα μπορούσε χωρίς αυτή να βοηθή Έθνική Όργανωσις της Νεολαίας της Έλλάδος;

Ω, ναι! την πίστιν αυτή, αγαπητοί συναγωνιστά, πρέπει να βάλωμε ο καθένας μας θεμέλιο στη ζωή του. Η πίστις στη θρησκεία των πατέρων μας, η πίστις στα μεγάλα κι' άθάνατα ιδανικά της δοξασμένης Φυλής μας, είν' η άστείρευτη πηγή των μεγάλων έμπνεύσεων, των υπερόχων πράξεων, των ήρωισμών που οδηγούν στο πάνθεον της άθανασίας.

Η πίστις αυτή άνυψώνει τα άτομα και τα Έθνη, δοξάζει λαούς, γιγαντώνει Κράτη. Μόνον αυτή έχη την δύναμι να χαλκεύη χαρακτήρες, να χαλυσδώνη θελήσεις, να έξαγνίζει συνειδήσεις, να βγάξη μέσα από τη νέα γενεά φωτεινούς κοινωνικούς ήγέτες, ζωτανά στελέχη της Πατρίδος μας, γεμάτα χυμόν και ζωτικότητα, εργάτας άναπλάστας και άναμορφωτάς.

Α. Ι. Γκ—

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Είπαμε σὲ προηγούμενο σημείωμα γιὰ τὴ Νεολαία τῆς Ἱερᾶς Πόλεως, ποὺ βαδίζει στὰ ἴχνη τῶν ἡμιθέων προγόνων τῆς καὶ μιλήσαμε γιὰ τὴ βαρεὰ ἱστορικὴ κληρονομιά τῆς, ποὺ τὴν φέρνει ὑπερήφανα στοὺς ὤμους τῆς, γιὰ νὰ τὴν παραδώσῃ τιμημένη στοὺς ἐπερχομένους!...

Καὶ δὲν μπορούσε ἀσφαλῶς νὰ εἶναι ἀλλοιότυπη ἡ Νεολαία αὐτὴ τοῦ Μεσολογγίου! Ζῇ μέσα σ' ἕνα περιβάλλον γεμάτο ἀπὸ ἐθνικὲς ἐποποιεῖες καὶ ἐθνικοὺς ἥρωες! Ζῇ μέσα σ' ἕνα ἀπέραντο ἐθνικὸ μουσεῖο ποὺ κάθε γωνιά του εἶναι καὶ μιὰ ἀνάμνησις. Κάθε τόπος κι' ἕνα παράδειγμα, κάθε σημεῖο καὶ μιὰ ἱστορικὴ ἐπιταγή!...

Ἐκεῖ πέταξε τὰ μυαλὰ του στὸν ἀέρα μαζί με τὰ γυναικόπαιδα ὁ Καψάλης, ἐδῶ ἐπολέμησεν ὁ Στουρνάκης, ἐκεῖ ὁ Δημοτσέλιος, πέρα κάτω ὁ Μακρῆς. Ἐκεῖ ὁ Τσόγκας, ἄλλου ὁ Ματοσκᾶς. Στ' ἄλλο μέρος οἱ ἡρωϊκοὶ Σουλῶτες μετὰ τὸ Νότιο Μπότοσαρη γράφουν μετὰ αἷμα τους, τὴν ἀνδρεία καὶ τὸν πατριωτισμὸ τους τίς χροῖες σελίδες τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας. Ἐκεῖ κάπου ἦταν τὸ κανονιστάσιο τοῦ Φραγκλίνου, ἄλλου τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου. Ἐκεῖ τὸ πρόχωμα τοῦ Ρήγα, πέρα κάτω ἔπεσεν ὁ Μπολτᾶς καὶ ἐκεῖ ἡ 17ῆς παρθένος. Ἐκεῖ... Ἀλλὰ εἶναι ἀτελείωτος ἡ σειρά τῶν ἡρωϊκῶν τοποθεσιῶν, ποὺ τὰ μνημεῖα τους ἔχουν συγκεντρωθῇ ὅλα εἰς τὸ Δημαρχεῖο καὶ τὸ Ἡρώεω.

Εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου ὁ Δήμαρχος Μεσολογγίου, ποὺ φρόντισε μετὰ τὴν ἐπιμέλεια νὰ τὰ συγκεντρώσῃ στὸ Δημαρχεῖο καὶ τὸ Ἡρώεω καὶ ἔτσι νὰ δῖνῃ σ' ὅλη τὴν πόλιν τὴν αἴγλη τοῦ θρόνου καὶ τῆς ἱστορίας...

Στὴν πινακοθήκη τοῦ Δημαρχείου θὰ δῆτε, στὶς εἰκόνες τίς παλῆς, ἢ τὰ ἀντίγραφα τους, νὰ ξαναζωντανεῖτε μπροστὰ σας τὸ δράμα τῆς πολιορκίας. Ἐκεῖ θὰ δῆτε τοὺς πρωταγωνιστάς: Ὁ Ραζηκώτσικας, ὁ Μπότοσαρης, ὁ Μακρῆς. Ὁ μεγάλος φιλέλλην, ὁ Βύρων, κι' αὐτοὶ ἀκόμη οἱ τρομεροὶ τοῦ Ἀγῶνος ἀντίπαλοι. Ἐκεῖ ἡ μάχη ποὺ σκοτώνει τὸ ἴδιο τῆς παιδί, γιὰ νὰ μὴ πέσῃ στὰ χέρια τῶν βαρβάρων καὶ δὲν ἀνατραφεῖ σὸν Ἕλληνα καὶ σὸν Χριστιανό...

Στὸ Ἡρώεω, ποὺ τὰ μνημεῖα ξεπετιῶνται περήφανα ἀνάμεσα στὴν ὀργῶσαν βλάστησιν τῶν διακοσμητικῶν δένδρων καὶ θάμνων, σὲ καλοῦν σ' ἕνα εὐλαδὲς προσκύνημα!... Δὲν μπαίνει μόνο σ' ἕνα ἱστορικὸ τόπο! Εἰσέρχεσαι στὸ Ἅγιο Βῆμα τοῦ ἀπέραντου ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Πόλεως!

Καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἐπισκέπτη ἀνυψοῦται στὰ οὐράνια ἄδυστα, ἐκεῖ ποὺ οἱ ἱερὲς ψυχὲς τῶν ἡρώων ἔχουν βροῇ τὴ δικαίωσιν καὶ τὴν ἡμερίαν...

Εἶναι ἐπιβλητικὴ τοῦ Ἡρώεω ἡ θέα! Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ προσέλθῃ ἐκεῖ χωρὶς νὰ καταληφθῇ ἀπὸ κατάνυξι.

Θ' ἀποκαλυφθῇ μ' εὐλάβεια μπροστὰ στὸν τόσο τοῦ Μάρκου Μπότοσαρη καὶ στὰ μνημεῖα τῶν φιλελλήνων. Θ' ἀναπολήσῃ μ' ἐθγικὴ εὐνωμοσύνη τὴν ἀθρόα κάθοδο τῶν φιλελλήνων στὴν ἀγωνιζομένη Ἑλλάδα γιὰ νὰ προσφέρουν τὴ ζωὴ τους θυσία στὸ βωμὸ τοῦ εὐγενοῦς ἔθνους ποὺ ζητοῦσε τὴν Ἐλευθερίαν του...

Θὰ θυμηθῇ ἐκεῖ μετὰ ὑπερήφανεα Ἑθνικὴ πῶς τὸ Ἑλληνικὸ κίνημα ἦταν ἐκεῖνο ποὺ εἶχε συγκινήσει

Τὸ κεινοτάφιον τῶν Γερμανῶν Φιλελλήνων στὸ Μεσολόγγι

ὅλα τὰ Κράτη. Μποροῦσε μιὰ μεγάλῃ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης Δύναμις νὰ βροντοφωνοῦσε στὸν κόσμον πῶς δὲν ὑπάρχει στοὺς Κώδικας τῶν Ἑθνῶν Ἑλληνικὸν ἔθνος. Μποροῦσε ἡ Ἱερὰ Συμμαχία τῶν Εὐρωπαίων ἡγεμόνων νὰ μὴ συμπαθοῦσε τὸ Ἑλληνικὸ κίνημα!...

Μὰ οἱ λαοὶ δὲν συμφωνοῦσαν μετὰ τοὺς ἡγεμόνας τοὺς!...

Ἀπ' ὅλα τὰ Κράτη κατέβαιναν στὴν Ἑλλάδα οἱ ξένοι γιὰ νὰ πάρουν τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ πολεμήσουν γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐλευθερίαν. Ἀγῶνες καὶ κάθε Χώρας, κάθε ἡλικίας, πάσης προελεύσεως. Ὁ λόρδος δίπλα στὸν ἀσπὸ καὶ τὸν ἐργάτη. Ὁ στρατηγὸς δίπλα στὸν ἀστράτευτο σπουδαστὴ, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν—μιλοῦμε γιὰ τὸν Σανταρόζα—δίπλα στὸν στρατιώτη... Ὅλοι μ' ἕνα ἰδιανικό: Νὰ πολεμήσουν γιὰ τὴν Ἑλλάδα τῶν φῶτων, γιὰ τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἀρχαίου κλέους...

Ἦλθαν γὰ πολεμήσουν μετὰ τοὺς ἀπογόνους τῶν Ἀθηναίων καὶ βοήκων τοὺς τραχεῖς συμπολεμιστάς μετὰ τὴν δυνάτη μὰ εὐγενικὴ καρδιά...

Ἐκεῖ θὰ δῇ τὰ θρόναλα τοῦ τυπογραφείου τοῦ Μάγερ, ποὺ δίδει μετὰ τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά τὸ ἡμερολόγιον τῆς πολιορκίας...

Κι' ὁραματίζεται κανεὶς τίς ἀφθαστες εἰκόνες τίς ἐποποιίας καὶ στὰ χεῖλη του ἔρχονται ἀθέλητα οἱ στίχοι τοῦ Σολωμοῦ ποὺ μετὰ τὴ μαγεῖα τῆς τέχνης του ἀνύψωσε τοὺς τραχεῖς ἐκείνους ὑπερασπιστάς τοῦ Μεσολογγίου σὲ αἰῶνα σύμβολα αὐταπαρνήσεως καὶ πατριωτισμοῦ:

«Καὶ βλέπω κάτω τὰ παιδιά μετὰ τίς ἀντρογυναῖκες
γύρω στὴ φλόγα πᾶσαν καὶ θλιβερά τὴ θέσαν
μ' ἀγαστήματα πρόγματα καὶ μετὰ σιμὰ κρεβάτια,
ἀκίνητες ἀσπίνωχτες δίχως νὰ χέουν δάκρυ
καὶ γνίζει ἡ σπῖθα τὰ μαλλιά καὶ τὰ λυμμένα ρούχα.
Εἶν' ἔτοιμα στὴν ἀσποκὴ πλημύρα τῶν ἀρμάτων
δρόμο ν' ἀνοίξουν τὰ σπασιά κι' ἐλεύθεροι νὰ μείνουν.»

Ἀλλὰ δὲν φθάνει ὁ χῶρος τῆς μιᾶς σελίδος γιὰ νὰ ἀπαριθμῇ κανεὶς τὰ μνημεῖα τοῦ Ἡρώεω καὶ τοὺς μεγάλους τῶν συμβολισμοῦς!...

Καὶ φεύγει μόνο ἐγκαταλείποντας τὸ Ἡρώεω καὶ τὸ Μεσολόγγι μετὰ ὑπερήφανεα γιὰ τὴν Ἑθνικὴ του καταγωγή! Καὶ φεύγει πάντοτε μετὰ πατριωτικοὺς δραματισμοὺς, βλέποντας ὑπὸ τίς σκιὰς τῶν ἡρώων μιὰ Νεολαία, Νεολαία ἀθλητικὴ, γερόνι στὸ μυαλὸ καὶ στὸ σῶμα, ποὺ βαδίζει μετὰ τὸ κεφάλι ψηλὰ τὸ δρόμο ποὺ τῆς ἐχάραξε τὴν 4ην Αὐγούστου τὸ στιβαρὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ χέρι.

Ἄγγ. Μεταξάς

Ἡ Κεντρικὴ Πλατεῖα καὶ τὸ Δημαρχεῖον τοῦ Μεσολογγίου

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

Ύμνος : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Γύρω από ένα σωρό ανάμμενα πευκόβυλα κοντά στο ρέμα του 'Αξιού, μιά παρέα από πραγματευτάδες συζητούσε. 'Η νύχτα ήταν ήσυχη: τό ποτάμι κυλούσε μ' ένα ελαφρότατο φλοιό-σφο ανάμεσα στα καλάμια της όχτης. Πέρα σέ λίγη απόσταση μιά μεγάλη λάμψη πού τελείωνε άπάνω σέ πυκνό μαύρο καπνό, και φωνές από ανθρώπους και ζώα ανάκατες, σημείωναν τό μέρος πού θά γινόταν τό παζάρι...

Είχανε τελέψει τό δείπνο τους και τώρα μένανε ξαπλωμένοι κοντά στή φωτιά, γιατί τό ρέμα κατέδαζε κρύο άρκετά τσουχτερό. 'Ενας γέρος, τρεις άντρες μισοκαιρίτες κι ένας νέος τυλιγμένος σέ μιά άσπρη χνουδωτή πατανία, έτσι πού μόλις φαινόταν τό πρόσωπό του' είχε πυρετό και ρίγος' τά δόντια του χτυπούσαν...

'Η γνωριμία των, καθώς φαίνεται, ήταν παλιά' θά συναντήθηκαν δίχως άλλο πολλές φορές ως τώρα, έξ αιτίας της δουλειάς τους, κι αυτό φαινόταν από την έμπιστοσύνη πού έδειχναν συνανμεταξύ τους και τόν τρόπο πού μιλούσαν. 'Η κουβέντα τους, όσο κι αν έφερνε γύρα από τις έγνιες τους, είχε όμως γενικότερο ενδιαφέρον, γιατί οι έγνιες αυτές ήταν παρακλάδια μονάχα πού φύτρωναν κι άπλώνονταν από τά προδήματα και τους καθμούς της έποχης.

'Ενας έλεγε γιά τό πανηγύρι της 'Εφεσος, πού είχε γίνει στις 25 του περασμένου μήνα...

...Τά κομέρκια! ήταν μεγάλα, πάνω απ'ότι έπρεπε...Πρό καιρού, όταν ο αυτοκράτορας πήγε να προσκυνήσει, ο λαός έκαμε παράπονα και λιγόστεψε τό κακό... μά τώρα πάλι!... Οι πραμάτειες φάνηκαν άκριβές στον κόσμο και δέν αγόρασε... Ούτε τά έξοδα της μεταφοράς δέ βγήκαν...

—'Αν ο καιρός είναι καλός, είπε ο γέρος ρίχνοντας μιά φούντα από πεύκο στή φωτιά, σκοπεύω να πάω στις Χώνες της Φρυγίας... στό μεγάλο παζάρι πού γίνεται την έορτή των Ταξιαρχιών. Πέρασι κέρδισα εκεί πού πολύ, απ'όσα θά κέρδιζα ένα χρόνο ολόκληρο, αν καθόμουν να περιμένω πελάτες στους έμβόλους της βασιλεύουσας.

Σιγά σιγά η κουβέντα πέρασε από τό έμπόριο, σέ ζητήματα κοινωνικά... Μίλησαν γιά τους δουλοπάροικους της Μικράς 'Ασίας... γιά τή γύμνια και τή φτώχεια τους... Γιά τά μεγάλα εκκλησιαστικά κτήματα πού τά πότερα έμεναν άκαλλιέρητα μ'όλο πού μπορούσαν με καλή διατήρηση και επιδότηση να θρέψουν πολλές χιλιάδες

ανθρώπους και να λιγοστέψουν την κακομοιριά του κόσμου.

—Μεγάλο θεριό, λέω, είναι και η αγοράσιαιά του ανθρώπου... Θέλει να βλέπη γύρω του τά πλούτη κι' άς μήν τά χαίρεται... Ποιό τ' όφελος από τά χέρσα τούτα χωράφια πού κρατούν στήν κατοχή τους τά μοναστήρια; Στά μαντρωμένα περιθώλια σπίζουν άμάεστοι οι καρποί και κατεβαίνουν οι κουρούνες και τους ρημάζουν... κι' άς πεθαίνουν τά παιδιά των Χριστιανών από την πείνα... 'Αν ήμουν αυτοκράτορας...

—Τι θάκανες; ρώτησε ο γέρος.

—Νά, θ' απαγόρευα να χτίζουν καινούργια μοναστήρια... ν' αείνουν οι Χριστιανοί τό βίος τους σ' αυτά... 'Ο άγιος λίγο λαδάκι θέλει μονάχα γιά τό καντήλι του και καρδιά πιστή κι' άκριμάτιστη.

—Τότε λοιπόν κι' εγώ θά σούλεγα: Τρισέβαστε αν θες να μη χάσης την κορώνα σου, άλλαξε κεφάλι...

—'Εμείς οι πραγματευτάδες, αλήθεια, πρόσθεσε ο γέρος, είμαστε άνθρωποι πολυταξιδεμένοι... 'Ετσι βλέπουμε και έξερουμε πολλά... ποιές πληγές λόγου χάρη χάσκουν άνοιχτές και φαρμακώνουν τό κορμί της αυτοκρατορίας... Μ' άλλο να βλέπης κι' άλλο να γιατρεύης... κι' αν γινόταν αυτό, πού θαρρείς πώς είναι θεράπιο, θά σηκωνόταν μιά συμφορά χειρότερη κι' από την πείνα...

—'Ολα θά πήγαιναν καλά, παρατήρησε κάποιος άλλος, αν άνοίγανε μιά φορά οι θαλασσινοί δρόμοι... Οι Σαρακηνοί κάθονται πάνω στό στήθος μας σάν βραχνάς... Πώς ν' αναπνέσουμε μαθές; 'Η πραμάτεια σή-

μερα κοστίζει άκριβά γιατί τη μεταφέρουμε από την ξηρά... Οι καμήλες και οι δοῦλοι θέλουνε να φάνε... και η απόσταση είναι μεγάλη... 'Ενα πληρώνουμε στόν αυτοκράτορα κορμέκι και τρία στους κουράρους... 'Ασε πιά και τή ζημιά από τις κακοκαιρίες... Πώς να πορευτή ο κόσμος, πώς να ζήση!... Τι μουρμουρίζεις;

—Λέω πώς μάς χρειαζόταν ένας 'Ηράκλειτος... Νά μαζέψη τά φουσατά και τά βασιλικά πλόιμα, να κάνη τό σταυρό του και να κινήση...

—Σωστά, σωστά!... Τι να την κάμω μαθές τή φρόνηση πού ξεχειλίζει... σάν κάθεται άνεργη; Γράφει, λέει, ο τρισεβαστος στό μοναχογυιό του, τό Ρωμανό, συμβούλες...

—Νά τόν χαίρεται, έκοψε ο γέρος.

—Ναί, πώς να πορευεται, λέει, γιά να κρατή τό βασιλικό αξίωμα ψηλά... Πράξη, πράξη χρειάζεται... Τά λόγια είναι άδυναμια και φτώχεια...

—Σοι! έκοψε πάλι ο γέρος... Θαρρώ πώς άκουσα περπατησιές μέσ' στά καλάμια.

Σώπασαν όλοι και κοίταξαν κατά κεί...

Μονάχα οι φωνές των θατράχων άκούστηκαν, πού φώλιαζαν ανάμεσα στά λιμνασμένα νερά, παράταιρες και δυνατές να κυριαρχούν στή νύχτα...

—'Ο κόσμος είναι γιαμιάτος κατασκόπους...

—'Ακουσαν πώς έτοιμάζεται εκστρατεία... και θέλουν να μάθουν γιά πού και πότε...

—Μά είναι αλήθεια;

—Είδα με τά μάτια μου να κουβαλούν ξυλεία στά ναυπηγεία... τά σφυροκοπήματα άκούονταν δύο μίλλια μακριά...

—Θά πάω να δώ, είπε ο γέρος και σηκώθηκε.

—Πρόσεχε τό βάλτο... μη σέ ρουφήξη...

Πήρε έναν ανάμμενο δαυλό και προχώρησε. Οι άλλοι περίμεναν σιωπηλοί παρακολουθώντας τό φώς πού μιά φαινόταν σ' άνοιχτά, μιά χανόταν ανάμεσα στά καλάμια, έτοιμοι να τρέξουν σέ βοήθεια, αν παρουσιαζόταν άνάγκη.

—'Υστερα από λίγο γύρισε...

—Τίποτα, είπε, κι' ως τόσο είμαι βέβαιος πώς άκουσα...

—Μπορεί νάταν και κανένα μουλάρι πού τσάκασε και βοσκάει τριγυρίζοντας κατά δώ...

—Δέ θάγε λόγο να κρυφτή... 'Ας αλλάζουμε κουβέντα, πρόσθεσε σιγώτερα... Στις πολιτείες είναι δύσκολο να μπουν ξένοι και μάλιστα ύποπτοι... μά έδώ ανάμεσα στον κόσμο μπορούν να μάθουν κρυφακούοντας ό,τι τους χρειάζεται...

—'Ο άγιος Δημήτρης άς μάς προστατέψη...

'Η εοκή τούτη έδωσε άφορμή στους

Συζητούσε μιά παρέα από πραγματευτάδες.

1 Οι φόροι της πελοποννήσου.

Και ἀμέσως ἔπειτα ἠνάγκασε ὁ Ἰη-
σοῦς τοὺς μαθητὰς του, ἀφοῦ μοῦν
τε θάρρος, ἐγὼ εἶμαι, μὴ φοβεῖσθε.
Καὶ ὁ Πέτρος τοῦ ἀπηντήσας: «Κύριε,

Και αμέσως έπειτα ηνάγκασε ο Ιησους τούς μαθητάς του, αφού μπου-
νεις τώ πλοϊόν, να ύ-
πάγουν εις τώ απέ-

ἀναγγέλλου. «Κυρίες,
ἀν' αὐθιγα εἰσαί-
σῃ, διάταξέ με νά
ἐλθω κοντά σου πε-
ριπατώντας ἐπάνω
στό νερό». Καί ὁ
Ἰησοῦς τοῦ εἶπε:
«Ἐλα». Ὁ δέ Πέ-
τρος, ἀφοῦ κατέβη-
κε ἀπό τὸ πλοῖο,
ἀρχισε νά περσιπατῇ
ἐπάνω στή θάλασσα
ὅς νά ἔρῃ κοντά
στον Ἰησοῦ. Ἀλλά
ἐπειδὴ ἐβλέπε ὅτι ὁ
ἀέρας ἦταν δυνα-
τός, ἐφοβήθηκε κι'
ἀρχισε νά βουλιάζη
φωνάζοντας: «Κύ-
ριε, βοήθησέ με».

καὶ τὸν μέρος, μέχρις
αὐτοῦ ἀφῆσθαι
τοὺς δόλους. Καὶ ὁ
φῶς τὸν ἀφῆκε,
ἀνέθηκε ἐπάνω εἰς
τὸ δόρυ διὰ τὴν
προσευχὴν αὐτοῦ
του. Καὶ ἦσαν ἐν-
δοξασαί, ἦσαν ἐκεί-
νοι. Τὸ δὲ πλοῖον
ἦτο ἐκείνην τὴν ὥ-
ραν εἰς τὴν μέσην
τῆς θάλασσης καὶ
τὸ ἐβασάνιζεν ἡ τρι-
κυμια, διότι ὁ ἀέ-
ρας ἦταν ἀντίθε-
τος. Κατὰ τὴν ὥ-

Και εὐθὺς ἠρώτασιν δὲ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμῆται ἐπὶ τοῖς πλοίοις καὶ προαγῶν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ὥστε οὐ ἀπολύει τοὺς ὀχλοὺς καὶ ἀπὸλυαὶ τοὺς ὀχλοὺς ἀνέβη ἐπὶ τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προεβήσασθαι. Ὅπως δὲ γινόμενης μοῖος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἦν μετὸν τῆς θαλάσσης ἦ, βασιτοκρινόμενον ὑπο τῶν κυματῶν ἦν γὰρ ἐνταῖος δὲ ἀνέμος. Τεταρτὴ δὲ ἡμερὰ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς δὲ Ἰησοῦς ἀπικρινόμενος ἐπὶ τῇ θαλάσῳ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐκ τῆς θαλάσσης πειρᾶσθαι τοὺς ἐκταρῶναι λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ λαβάντες Εὐθὺς δὲ ἐκολλησεν αὐτοῖς δὲ Ἰησοῦς λέγων θαρσύνετε, ἐγὼ ἐμὶ μὴ φοβέσθε. Ἀνακρίβεις δὲ αὐτῷ δὲ Πέτρος εἶπε· Κύριε, ἐγὼ σὺ εἰ, κληῖσόν με πρὸς σὲ ἵνα ἐλθῶ ἐπὶ τὸ ὄρος. Ὁ δὲ εἶπεν·

κτα δὲ Ἰησοῦς ἐπη-
γεινὰ πρὸς τοὺς πλοῖτον
περιπατῶντας ἐπά-
νω εἰς τὴν θάλασ-
σαν. Καὶ ὅταν οἱ
μαθηταὶ τοῦ τὸν εἴ-
δαν νὰ περιπατῇ ἐ-
πάνω στῇ θάλασσᾳ
ἐφοβήθησαν καὶ ἔλε-
γαν ὅτι θὰ εἴηαι
κάποιον φάντασμα,
καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἤρ-
χισαν νὰ ξεφωνί-
ζουν. Ἀμέως δὲ ὤμειλσε πρὸς αὐ-
τοὺς δὲ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· «Ἐχε-

ἦνται ἐπὶ τὰ ὄσα
 Ἰησοῦ. Ἐλθὼν
 ἔργον ἐρωδήσῃ, καὶ
 ὁδὸν με. Ἐξώσας
 τὴν χεῖρα ἐπι-
 λεγει αὐτὴν ἀνι-
 στάσας· Καὶ ἐπι-
 τὸ πλοῖον ἐκπο-
 δὲ ἐν
 ἦσαν αὐτῷ λέγον-
 τος εἰ. Καὶ δια-
 εἰς τὴν γῆν Γεν-
 τοῦ Ἑλεαν· Ἐλθὲν
 εἰσοὶς ἰδὲς τοῦ
 Θεοῦ. Καὶ ἐδιαδρα-
 νήσαντες ἀντίκρου-

Τὸ αὐριαιὸν Εὐαγγέλιον μᾶς δ δάσκει ποῖα ὀλβρία ἀποτελέσματα μπορεῖ νὰ φέρῃ στὸν ἀνθρώπο ἡ ὀλίγη πίστις. Παράδειγμα ζωντάνειαι δ ἀπόστολος καὶ μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ Πέτρος. Αὐτὸς ἔχοντας πίστιν εἰς τὴν ὑπεράνθρωπον δύναμιν τοῦ Ἰησοῦ δὲν ἐδίστασε νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὸ πλοῖον μέσα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ περιπατῇ ἐπάνω εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ ὅταν εἶδε τὰ κύματα ἄρχισε νὰ χάνῃ τὴν πίστιν του καὶ νὰ τὸν κυριεύῃ ὁ φόβος. Καὶ γι' αὐτὸ ἄρχισε νὰ βυθίζεται καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐπνίγετο ἂν δὲν τὸν βοηθοῦσε ὁ μεγάλος του διδάσκαλος.

πρέπει να προσπαθούμε όχι μόνο να την διατηρούμε, αλλά και να την στερεώνουμε σε γερά θεμέλια, τα οποία θα βρούμε εις τὰς συμβουλὰς καὶ τὰ προστάγματα τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
 μᾶς ὑπόκειται βέβαια ἀπειραισ καὶ πε-
 λυ μεγάλα ἀγαθὰ, ἀλλὰ μᾶς ζητεῖ
 πιστὴν ἀκολουθίαν καὶ κατηγορεῖ τὴν
 ὀλιγοπιστίαν καὶ προλέγει εἰς ἐκεί-
 νους ποῦ δὲν πιστεύουν· οἱ θὰ κατα-
 δικάσθουν, θὰ ἀπακλη-σθοῦν ἀπὸ κάθε
 ἀπόλαυσιν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Διὰ τοῦτο κάθε ἡμέρα καὶ κάθε
ὁρμήν τοῦ λαοῦ ἀποκαλοῦμεν νὰ μᾶς
ἐκπαιδεύῃς ἐν τῇ πίστει καὶ
ἐν τῇ ἀγάπῃ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃς
ἀπὸ κάθε ὀλιγοπιστίαν καὶ νὰ μᾶς
κώμην ἀξιόους τῆς ἐπουρανίου τοῦ βα-
σιλείου σου.

Ἄπ' τὸ παράδειγμα αὐτὸ βλέπουμε
ὡς ἐπὶ κατορθῶναι ὁ ἀνθρώπος μὲν
τὴν πίστιν του, ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς
τὰ τὸ χάρισμα ἂν γιὰ μιὰ σινητὴ χάριση
τὸ θάρρος του καὶ ὀλιγοπιστίᾳ. Ἄ-
κόμα διδασκομένη τὴν πίστιν μας

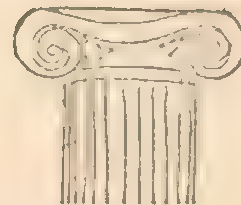
πού οι πραγματευτίζες άλλοι πετά-
χθηκαν μονομιάς θρῆνοι κι' άλλοι άνα-
κάθισαν Ξτομοί να σπυκαθοούν.
Ψηλά πολύ και ζδύναστος... Θορού-
σε τριχίνο ράσο πού έπλεθε κάτω
τις άκρες του ποδιών του και ορού-
νονταν στο χέμα... Τα γένεια του ψα-

...σπῆθος του... Ἔσκυβε τὸ κεφάλι... Κά-
τω ἀπὸ τὰ βροὰ τῶν φροδίων τὰ μά-
τια του ἔκπεσαν ἐκ τῆς κεφαλῆς
τοῦ, καὶ ἔλασαν ἀπὸ τῆς οὐλῆς ἐπὶ τὸ σπῆθος.
(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Η θεατρική τέχνη πρωτοφάνηκε στον κόσμο εδώ, στην πατρίδα μας, την Ελλάδα και μάλιστα στην Αττική, μέσα στ' άμπελια της, όταν γιορτάζανε τον τρυγητό με χαρές, τον παλιό καιρό.

Τότε ριχθήκανε τα πρώτα σπέρματα τα θεατρικά ως μέρος της λατρείας προς τον νέο και ωραιότατο Θεό, τον Διόνυσο, και σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα, πάλι ως λατρεία προς αυτό το Θεό, άπλωθήκανε και μεταλώσανε οι γιορτές αυτές του υπαίθρου και αντί να γίνονται στ' άμπελια, γινόντουσαν σε μαρμαρένιες θέατρα, πιδ' άργά, σε ξύλινα στην άρχή, πού μοιάζανε, ως πούμε, σά Στάδια.

Και η τελειοποίησις αυτή αλήθεια, ήτανε τόσο, πού βρήκανε οι άρχαιοι μας πρόγονοι με το γόνιμο το μυαλό τους τόσα τεχνικά μέσα, πού σήμερα μάς κάνουνε να τα θαυμάζουμε, άναδείξανε ήθοποιούς αξιόλογους και πάρα πολλούς μεγάλους συγγραφείς, πού ξεχωρίσανε, όπως το ξέρουν όλοι, τρεις, ο Αίσχύλος, ο Σοφοκλής κι' ο Εύριπίδης.

Έτσι η καινούργια αυτή Τέχνη, ξεκινώντας από τα φτωχά έδάφη της Αττικής, διαδόθηκε σ' όλον τον κόσμο, άν και χωρίς να φτάση ποτέ ως τα σήμερα τουλάχιστον, σε κείνο το ύψος της πιδ' άπόλυτης τελειότητος όπως τότε.

Από τότε, το θέατρο, αυτό το γνήσιο παιδί της Έλληνικής γής, ακολούθησε τις τύχες της πατρίδος μας κι' όποτε κι' Έκείνη δυστυχούσε, δυστυχούσε κι' αυτό κι' όποτε κι' Εκείνη ύψωνότανε, ύψωνότανε κι' αυτό.

Κι' άμα ξεχυθήκανε στά χώματά μας βάρβαροι, άγριοι λαοί και το θέατρο μαζεύοντανε κι' έβθυνε μέσα στην κοινή πίκρα. Γιατί το χαϊδεμένο αυτό παιδί της Έλληνικής ιδιοφυΐας προτιμά τη γαλήνη, οι συγγραφείς του μόνο με την ασφάλεια μπορούνε να γράφουν τα έργα τους, γαλήνη και εύτυχια πρέπει να έχη ο κόσμος για να το άπολαύση και να πηγαίνει στις παραστάσεις. Κι' άκόμα θέλουν αγάπη και στοργή όλοι οι άλλοι, οι καλλιτέχνες του Θεάτρου για να δημιουργήσουν.

Μόνο κάτω από το θερμό βλέμμα των κυβερνητών προοδεύει το θέατρο και δίνει μόνον και εύχαρίστησι στον άνθρωπο και τον κάνει σε δυό ώρες να αισθανθώ άπόλαυσι του μητιού του, πού βλέπει τη λαμπρή γοητεία της Σκηνής, της άκοής του πού άκούει τα λόγια του έργου, πού είνε όχι τυχαία λόγια παρά ποιητικά, σοφά, κι' έχουνε βγή από την ψυχή του συγγραφέα, πού γράφοντας τους πόνους και τους κόποις της καρδιάς της δικής του, μάς κάνει και έμάς τους άλλους να γνωρίζουμε τον ίδιο μας τον έαυτό κι' έτσι να γινώμαστε καλύτεροι στά αισθήματά μας και πιδ' οσοβαροί στό νοΰ μας.

Λοιπόν σκλαδιά και πρόδοος δέ γίνεται.

Χρειάζεται η έθνική έλευθερία. Να είμαστε δηλαδή αφέροντες μέσα στό σπίτι μας και να μην έχουμε κανέναν ξένο από πάνω από το κεφάλι μας για να μάς κανονίση τη ζωή μας.

Έδώ το νέο Έλληνικό θέατρο στάθηκε άξιο παλληκάρι. Και μόλις πρόβαλε η Φιλική Έταιρεία και προσπαθούσε σιγά-σιγά να τους ξυπνήση τους παππούδες μας, πού ήτανε σκλάβοι, για σύμμαχό της, για πρωτοπαλήκαρό της, βρήκε το θέατρο.

Το ξέρουν όλοι βέβαια πώς στήν Όδησό, στην Τεργέστη, στό Βουκουρεστί και άλλου ζούσαν Έλληνες πλούσιοι, μορφωμένοι και πού, βλέποντας τους λαούς της Εύρώπης έλεύθερους, θέλανε κι' αυτοί να δούνε και τον τόπο τού δικό τους έλεύθερο και να μην είναι κι' αυτοί ξενητεμένοι παρ'ά να πάνε στόν τόπο τους.

Και πώς να ξυπνήση ο πόθος να ξεσκαλωθούν; Πώς άλλωδς παρά με το να ξαναθυμηθούν χεροπιαστά ποιοί ήταν οι πρόγονοί τους, τι άξίζανε και φυσικά τότε γεννιώτανε μέσα τους η έπιθυμία να τους μοιάσουν κι' όπως θαυμάζανε οι άνθρωποι τους άρχαίους, έτσι να θαυμάζουνε σε λίγο και τους νεώτερους Έλληνες.

Παραστάσεις λοιπόν, όχι κρυφές ή άσήμαντες, όταν κανείς αγωνίζεται για το καλό της πατρίδος του, ποτέ δέν κάνει άσημαντα πράγματα. Ίσα-ίσα παίρνει θάρρος και όρμη και γίνεται άνώτερος από ό,τι πραγματικά είναι.

Στήν Όδησό, στην Τεργέστη, στό Βουκουρέστι γινήκανε από το 1814

Ο εμπνευστής της ιδρωτικής του Β. Θεάτρου Βασίλειος Γεωργίου ο Α'.

κάτι παραστάσεις θαυμαστές, οι Έλληνες ένθουσιαζόντουσαν, βλέπανε με ιερή συγκίνησι τα έργα, άκούγανε τη γλώσσα τους πιδ' ωραία, καθώς τη λέγανε οι ήθοποιοί τους, οι νεαροί ήθοποιοί τους, πού τους κάνανε να βγαίνουν στούς δρόμους σάν τρελλοί από ένθουσιασμό και να μεθώ ή ψυχή τους στό δράμα της Έθνικής Έλευθερίας. Γιατί το θέατρο είναι κάτι τι περίεργο: φουντώνει και παρασύρει τον άνθρωπο.

Παίζανε όλο έργα με άρχαίες έλληνικές ύποθέσεις, γιατί τέτοια έργα παίζανε όλα τα θέατρα της Εύρώπης τότε. Κι' αυτά μεγάλωνε πιδ' πολύ των σκλαβών τον πόθο να γίνουν άντάξιοι για τέτοιους προγόνους, πού δέν θά τους ξεχνούσε ο πολιτισμένος κόσμος.

Και τί άξία πού είχαν οι πρώτοι μας εκείνοι ήθοποιοί! Ξεχάσαν να σάς πω ότι δέν είχανε ταχτικό θέατρο, δηλαδή κάθε βράδυ και παράστασι, παίζανε έκτάκτως και οι ήθοποιοί ήτανε παιδιά του Γυμνασίου, παιδιά της «Νεολαίας» με άλλα λόγια, πού δέν κάνανε τις παραστάσεις τους για να περάση η ώρα, παρά βαθύτατα αισθανόντουσαν τη φιλοπατρία και τού δείξανε στό Δραγατσάνι, πού τρέξανε και σκοτωθήκανε, αυτά τα παιδιά του Έρου Λόχου, πού κάνανε το θέατρο και τού πρωταγωνιστή τους τ' όνομα, του Σπύρου Δρακούλη, είναι γραμμένο στή στήλη των Έρολοχιτών στή Σχολή των Εύελπίδων. Έτσι το θέατρο ανταπόδωσε στην Ελλάδα το καλό πού τού έκανε και τού γέννησε: Της βοήθησε τού ξεσκαλωμά της και τον ξεαναγεννημό τού δικό της!

Και όταν έλευθερώθηκε η Χώρα μας, πάλι το θέατρο βοήθησε τού νεαρό Κράτος να προχωρήση, τού έδωσε τού «πνεΰμα» και τού έφερε τις ιδέες τις άνώτερες της Εύρώπης και φωτίσε με αυτές τού νοΰ τού ελληνικού λαού.

Μετά τού 1830 στην Εύρώπη κυριάρχησε η άγάπη προς τόν Ζαΐξη και ο πολιτισμός για να πάρη καινούργιες δυνάμεις, έζήτησε την ένίσχυσι τού μεγάλου Άγγλου. Στην Ελλάδα, τού φώς τού σαιεπριισμού τού έφερε ο Δημ. Βερναρδάκης με την τραγωδία του τη «Μαρία Δοξαπατρή», πού την έγραψε στά 1858 στή Γερμανία όπου σπούδαζε και πού παίχθηκε στά 1855, όταν άρχισε τού Θεάτρου μας να παίζη πιδ' τακτικά και όχι έρασιτεχνικά.

Όμως με τον καιρό και καθώς είχανε στό νοΰ τους πώς να μοιάσουν με τους άρχαίους, ξεχάσανε οι άδελφοί πρόγονοί μας τόν έαυτό τους, ξεχάσανε την Ελλάδα, τις παραδόσεις της, τού τραγούδι της και τού έθιμά της. Όλα αυτά πάλι το θέατρο φρόντισε να τούς τα θυμίση και άκόμα να τούς διδάξη πώς έχουμε καθήκον μεγάλο ν' αγαπήσουμε και τη νεώτερη Ελλάδα, τη δική μας κι' αυτό είν' ένας τρόπος πιδ' άσφαλής για να γίνουμε μιά μέρα κάτι τι οσοβαρό σάν

ΝΕΑΡΧΟΣ

Ὁ Κρῆς ναύαρχος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου

Ένας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπιδίδεται ὡς ἐπαγγελματίας εἰς τὰ γράμματα, ἀλλ' ὁ ὁποῖος καὶ πατριωτισμὸν θερμὸν τρέφει εἰς τὰ στήθη του ὡς ἄλλοτε στρατιωτικὸς, γνωρίζει νὰ κρίνῃ τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀξίαν τῶν γεγονότων, ὁ κ. Ν. Καρυδάκης, κατέγινεν εἰς τὴν διαφώτισιν μιᾶς σελίδος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἡ ὁποία εἶναι περιέργων πῶς, ἐνῶ εἶναι τόσο ἐνδοξός, τόσο γεμάτη κλέος, ἔμεινε ἂν ὄχι ἀγνωστός, πάντως ἀρκετὰ παραμεριωμένη.

Εἰς ἄλλας Χώρας ἡ προσωπικότης τοῦ Νεάρχου, τοῦ Κρητὸς αὐτοῦ ναυάρχου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἔχει εὐρύτατα φωτισθῇ με μελέτας, ἄρθρα καὶ βιβλία. Ὁ Νεάρχος δὲν ἔδωσε, βεβαίως, ναυμαχίας διότι δὲν προεβλήθη εἰς τὸν δρόμον του κανεὶς ἐχθρός. Διὰ τοῦτο ὅμως ἡ δράσις του δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐνδοξός, ὀλιγώτερον φωτεινὴ, ὀλιγώτερον λαμπρά. Ὁ τρόπος ποῦ διώκησε τὸν στόλον τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, ἀκολουθῶν τὸν στρατὸν, τὸν διασχίζοντα ἀγνώστους ἐκτάσεις, εἰς ἀγνώστους θαλάσσας, ἀντιμετωπίζων τὰ φυσικὰ ἐμπόδια μετὰ μηδανία μέσα τῆς ἐποχῆς καὶ χειραγωγῶν με σθένος τὰ πληρώματα τὰ ὁποῖα ἦτο φυσικὸν νὰ γειμίζῃ ἀγωνίαν τὸ ἀγνωστον, εἶναι ἓνας τίτλος νίκης ἴσως καὶ ἀνώτερος ἀπὸ τὸν τίτλον ὁποιοῦδήποτε ἡρώου ἐν ὅπλοις.

Περισσότερον ὅμως εἶναι τίτλος τιμῆς καὶ δόξης διὰ τὸν Νεάρχον καὶ διὰ τὴν χώραν ποῦ τὸν ἐγέννησεν ὁ περίπλους αὐτὸς τῆς Ἰνδικῆς, ποῦ ἐπραγματοποιήθη 2000 περίπου χρόνια πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς καὶ ποῦ ὑπερβαίνει εἰς τὸλυμν ολονδήποτε ναυτικὸν κατόρθωμα.

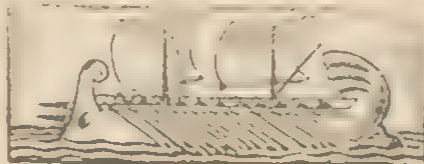
Ὁ κ. Καρυδάκης, βασιζόμενος εἰς τὰς ἀρχαίας πηγάς, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅλην τὴν ἀπέραντον βιβλιογραφίαν, παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα, σταθμὸν πρὸς σταθμὸν τοὺς Ἕλληνας ἐ-

κείνους ἥρωας τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος, ἀνασυντάσσει τὸ ἔπος ποῦ ἔμεινε ἀπαράβλητον εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ποῦ ζωντανεῖ μετὰ τὴν γλαφυράν, ἀπλήν, ἀλλὰ ἐπιχειρηματικὴν περιγραφὴν τοῦ τὸν ἀθλον αὐτὸν ποῦ θὰ ἀποτελῇ ἀφορμὴν καυχήσεως εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς γενεάς.

Δὲν ἦτο ἱστορικὸς ὁ κ. Καρυδάκης, ἔγραψεν ὅμως ἀληθινὴν ἱστορίαν, ὑποδειγματικὴν εἰς ὅσον, ἐξαντλοῦσαν τὸ θέμα εἰς ὅλας τὰς πηγάς, ἱστορίαν μιᾶς Ἑλληνικῆς δόξης.

Οἱ Ἑθνικοὶ ποιηταί.

Ὁ «Σύλλογος Ὁφελίμων Βιβλίων» ἐξακολουθεῖ μιᾶν ὥραιαν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἔθεσεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ λογίου κ. Κώστα Καίροφ. καὶ ἔχον ὡς πρὸς τὴν ἐξέδοσιν τῶν ποιητῶν τοῦ τριτοῦ αἰῶνος, ἔθνη, καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἔργον

εἶτε ἐξηντηλημένον ἦτο, εἶτε ἐχρειάζεται πλήρη ἀνακατάταξιν.

Πρῶτον, εἰς τὴν ὥραιαν αὐτὴν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς σειρὰν, μᾶς ἔδωσε τὸ ἔργον τοῦ Σολωμοῦ. Εἰς ἓνα τόμον, λαμπρῶς εἰκονογραφημένον, ὁ κ. Καίροφ μᾶς δίνει τὸν Σολωμόν, ὅπως εἰς καμμίαν ἄλλην ἔκδοσιν δὲν ἔχομεν. Διότι δὲν εἶναι μόνον ὁ φωτεινὸς πρόλογος ποῦ εἰσάγει καὶ τὸν μᾶλλον ἀνίδεον εἰς τὸ σολωμικὸν ἔργον, δὲν εἶναι ἡ νέα καὶ λογικὴ κατάταξις τῶν τραγουδιῶν τοῦ Σολωμοῦ, εἶναι καὶ τὰ πλούσια βιβλιογραφικὰ καὶ ἄλλα σημειώματα ποῦ καὶ τὸν ἀπλόον ἀναγνώστην καὶ τὸν μελετητὴν διαφωτί-

ζουν καὶ ἐνδιαφέρουν καὶ φέρουν πλησιέστερα πρὸς τὸν Σολωμόν.

Μετὰ τὸν Σολωμόν, ὁ Σύλλογος μᾶς ἔδωσε τὸ ἔργον τοῦ Βαλαορίτου, εἰς δύο τόμους, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Καίροφ μᾶς ἐφήρμοσε τὸ ἴδιον οὐστῆμα ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἡδυνήθη νὰ προσθέσῃ τὴν ἀγνωστον ἐντελῶς καὶ σπουδαιοτάτην ἀλληλογραφίαν τοῦ ποιητοῦ, τὴν φωτίζουσαν πρόσωπα καὶ πράγματα τῆς ἐποχῆς του.

Τρίτον κατὰ σειρὰν μᾶς ἔδωκεν ὁ Σύλλογος τὸν Ζαλοκώστα, τὸν ὁποῖον, ἀντὶ νὰ παραμερίξῃ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, τὸν καθιερώσει περισσότερο, ὡς ποιητὴν ἀπὸ τοὺς δοκιμωτέρους καὶ ἀπὸ τοὺς οἰστορηλατημένους ἀπὸ ἀληθινὴν ποιητικὴν διάθεσιν. Ἡ ζωὴ τοῦ Ζαλοκώστα ὑπῆρξεν ἓνα ἀληθινὸν δράμα, δι' αὐτὸ δὲ καὶ τὸ τραγούδι του ἔχει τὴν σφραγίδα ὄχι τοῦ ἐπιπλάστου πόνου, ἀλλὰ τοῦ ἀληθινοῦ πόνου, ποῦ ἀνεβαίνει ἀπὸ τὰ κατὰθεα τῆς καρδιᾶς. Εἶναι ἐξ ἁλλοῦ ἀληθινὸν δυστύχημα ὅτι ὁ Ζαλοκώστας ἐχρησιμοποίησε τὴν καθαρῆς οὐσαν ὡς μέσον ἐκφράσεως. Διότι τὴν ζῶν καὶ ἂν τῆς διδῇ ἡ ἔμπνευσις του, ἡ λιτότης τῆς ἐκφράσεώς του, ἡ ἀληθινὰ ποιητικὴ του διάθεσις, δὲν παύει νὰ εἶναι—ἡ καθαρῆς οὐσα—ὁ ταριχευμένος νεκρός. Ἀντίθετα, εἰς ὅσα τραγούδια ἐχρησιμοποίησε τὴν δημοτικὴν, διακρίνει κανεὶς τὸν πηγαῖον ποιητὴν καὶ μένον αὐτὰ ἀπὸ τὰ ὠραιότερα τοῦ νεοελληνικοῦ Παρνασοῦ.

Δὲν εἶναι γνωστὸν ἂν ὁ Σύλλογος θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον ποῦ ἀρχισε μετὰ τὴν ἔκδοσιν, ὅλων τῶν πεζογράφων καὶ ποιητῶν τῆς ἐπτανησιακῆς σχολῆς. Θὰ ἦτο ὅμως εὐτύχημα ἂν τὸ ἔκανε, διότι οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν, μολοντὶ ἀδίκως, λησμονημένοι σήμερον, ἔχουν γράψῃ πράγματα ποῦ θὰ ἐτίμων πᾶσαν λογοτεχνίαν.

Χ. Ἀγ.

τοὺς ἀρχαίους, ἀφοῦ, ἔτιναι, ἐργασθῶμεν ὅσο ἐργασθήκαμε καὶ αὐτοί. Τοῦτο τὸ ζήτημα, κατὰ τὸ 1898, τὸ ἔοσαν κατὰ θεατρικὰ ἔργα ποῦ λοντοῦσαν Κωμὲ δὲ ἄλλα. Τὰ Κωμειδύλλια δὲν εἶχανε πρόσωπα με ἀργαῖες χλαμύδες, ὅτε μιλοῦσαν μετὰ τῆς ἑλληνικοῦ. Ἀς θυμηθῇ κανεὶς τὴν εὐτυχίαν τῆς Μαρούδας, τῆς «Λύρας τοῦ Γέω-Νικόλα», γιὰ νὰ ἀισθανθῇ ὅτι οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι αὐτοὶ μᾶς ὡδεύουν στὸ ν' ἀγαπήσουμε καὶ νὰ γνωρίσουμε τοὺς δικούς μας καὶ τοὺς συγχρόνους μας.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ βρίσκει πᾶς τὸ δίκην τῆς καὶ ἡ γλῶσσα μας, ἡ δημοτικὴ μας, γιὰτὶ οἱ ἥρωες τῶν κωμειδύλλων μιλοῦν ἀπλᾶ, ὡστὰ ἑλληνικά. Ἔτσι τὸ Θέατρο μπορεῖ νὰ τὸ καυχῇ ὅτι πρῶτο αὐτὸ ἀγάπησε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, πρὶν κυριαρχήσῃ ἐντελῶς στὴν ἄλλη λογοτεχνία.

Τώρα πᾶς τὸ Θέατρό μας ἔχει ὀργανωθῇ καλὰ. Πλουτίζεται με συγγραφείς, ἔχει ἡθοποιοὺς ἀξιολόγους,

ὡς τοῦ στὰ 1900 προσεβίβη πάλι μετὰ τὸ Βασίλειον, θεάτρο, ποῦ τὸ ἴδωσι ὁ Βασίλειος Γεωργίου ὁ Α' καὶ μετὰ τὴν «Νέα Σκηνή» ποῦ τὴν ἱδρυσεν ὁ Κ. Χριστομάνος.

Σ' αὐτὰ τὰ δύο θεάτρα καλλιεργεῖται τὸ καινοῦργιο πνεῦμα, ξεπετιοῦνται οἱ δύο μεγάλες πρωταγωνίστριες, ἡ Κυβέλη καὶ ἡ Μαρίκα, πολλοὶ ἄλλοι ἡθοποιοὶ καὶ συγγραφεῖς.

Ὅλη του τὴν πρόδοον αὐτὴ τὸ Θέατρό μας τὴν κατάφερε μόνο του καὶ ἀγωνίσθηκε μετὰ ὅλες του τῆς δυνάμεις καὶ ἦταν ἀκόμα καὶ ἡ παρηγοριά τοῦ ὑποβιβασθέντος μας ἀδελφοῦ στὰ παλαιότερα χρόνια, γιὰτὶ μετὰ τῆς περιοδείας τους οἱ ἡθοποιοὶ ἐκείνῃ καὶ μετὰ τὰ ἔργα τὰ πατριωτικά, ποῦ τὰ παίζανε μετὰ χίλιους κινδύνους, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἀνάλογον ἐξέθετο ποῦ, κρατοῦσαν ζωπὸ τὸ αἶσθημα τῆς ὁμογενείας μέσα στὶς καρδιὰς τῶν Ἑλλήνων.

Στὴν ἀρχαίαν ἐποχὴ τὸ Θέατρο τὸ βοηθοῦσε τὸ Κράτος μετὰ τοὺς νόμους του, ποῦ κανονίζανε μετὰ αὐστηρότητα

τὸ πῶς θὰ ἐπὶ σὴν τοῦ πόρου του, νὰ μετὰ τὴν καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμό του.

Στὴν μερὲς μας, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον Ἕλληνα Κυβερνήτη, τὸ βοηθῆσε τὸ Θέατρο καὶ τὸ βοηθαῖ ὁ Ἀρχηγός καὶ μακάρι νὰ μπορέσουμε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεάτρου μας νὰ πλησιάσουμε στοὺς πόθους του καὶ νὰ βοηθήσουμε ἔτσι καὶ μεῖς τὴν πρόδοον τοῦ πολιτισμοῦ μας, ποῦ ὅριον δὲν πρέπει νὰ ἔχη μέσα στὴ σκέψιν μας.

Αὐτὲς τῆς μερὲς, ἐνσαρκώνοντας ἀκριβῶς τῆς ἰδέας τοῦ Ἀρχηγοῦ μετὰ τοὺς ἀξίους ἐργάτες του, μπόρεσε τὸ νέο Ἑλληνικὸ Θέατρο, ἀντιπροσωπεύμενο ἀπὸ τὸ θῆσος τοῦ «Βασιλικοῦ», νὰ παρουσιάσῃ τῆς μεγάλες του πρόδους στὴν Ἀγγλίαν καὶ στὴ Γερμανίαν μ' ἓναν τρόπο ἀλήθεια πρωτοφανή, ποῦ ἄλλοτε δὲν στάθηκε ἱκανὸ κανένα μικρὸ ἔθνος νὰ ἐπιδείξῃ.

Γιάννης Σίδερης

Η ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ

Οι μικροί γράφουν λάθος τὰ προσλήματά τους, οι μεγάλοι πηδούν στο νερό για να ξεφλήσουν με τόν κόσμο και τὰ βάσανά του κι' άλλοι ξεχνούν τὸ κλειδί τους και τριγυρνᾶνε ἀπελπισμένοι στο δρόμο. Ἴσως νὰ ἔλθῃ μιὰ ἐποχή, πού νὰ μπορούμε νὰ προσυλαχθοῦμε κι' ἀπὸ τὸν καιρὸ. Εἶναι παράξενο πὼς τὸ χιόνι ἔχει πολὺ εὐεργετική ἐπίδρασι πάνω στὰ νεύρα. Τὸ χιόνι ἔχει κάτι τι τὸ εὐχάριστο, πού τὸ ἀπλώνει στὰ γύρω καὶ μέσα στὴν ψυχὴ μας. Ἐχει παρατηρηθῇ, πὼς μιὰ διαμονὴ τὸ χειμῶνα σὲ χιονισμένο τοπίο ὠφελεῖ τοὺς νευρικοὺς περισσότερο ἀπὸ μιὰ καλοκαιρινὴ διαμονὴ σὲ ἐξοχή. Ἐπίσης καὶ ἡ στατιστικὴ τῶν αὐτοκτονιῶν ἀπέδειξε χαμηλότερη καμπύλη τὸν χειμῶνα μὲ τὸ χιόνι.

ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ II

Τι μπορεί νὰ κάνῃ ἡ ἐπιστήμη;

«Ὁχι, ὄχι, δὲν τὴ θέλω, δὲν τὴν τρώγω αὐτὴ τὴ σούπα!» φωνάζει μὲ ἐπιμονὴ καὶ πείσμα ὁ μικρὸς τῆς οἰκογενείας γινόμενος μὲ τὸν τρόπο του ἕνας μικρὸς τύραννος τοῦ περιβάλλοντός του.

Στὴν παιδικὴ ἡλικία προετοιμάζονται μέσα μας οἱ πρῶτες νευρικότῃτες, ἡ κάλλιό ὅς ποῦμε εἰσέρχονται μέσα μας. Ἐν πρώτοις τὸ παιδί εἶναι σάν φυτὸ κάτω ἀπὸ τὴν εὐλογημένη μόνο κυριαρχία τοῦ συμπαθητικοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἀκόμα δὲν ἔχουν ἐξελιχθῇ ἡ θέλησί του, ἡ κρίσι του, ἡ σκέψι του. Σιγὰ κι' ἀθόρυβα χωρίζονται οἱ δύο σφαίρες. Ὅμως αὐτὸ τὸ σημεῖο τοῦ χωρίσματος παίζει μεγάλο ρόλο. Μὲ τι τρόπο θὰ χωρισθοῦν, ἂν θὰ μένουν μὲ πολλὰς ἱνερ φιλικὰ ἐνωμένες σχηματίζοντας μὴν ἀρμονία πού καθρεπτίζεται σὲ ὅλη τὴ ζωὴ σ' ἕναν καλὸν καὶ ἰσορροπημένον χαρακτήρα; Ἡ θὰ ξεσκισθοῦν πάραπολλοὶ σύνδεσμοι καὶ τὰ δύο στρώματα θὰ γίνουν ἐχθρικά τὸ ἕνα στραμμένο ἐναντίον τοῦ ἄλλου;

Ἀκριβῶς αὐτὴ τὴν ἐποχὴ πρέπει νὰ προσέξουμε τὸ παιδί. Γιατί δὲν τρώγει ὁ μικρὸς μας τὴ σούπα του; Καὶ τὸ ξέρουμε, πὼς τὴ θέλει, ὅμως ἡ μόλις ἐκδηλωθεῖσα βούλησί του ἀντιστέκεται. Κάνει πειράματα μ' αὐτὴ, ὅπως μ' ἕνα νέο παιγνίδι. Πρέπει σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι νὰ τὸν ἐξανγκάσουμε μὲ τὴ φάγη; Θὰ ἦτανε σφάλμα μας. Ὅπως ἀκόμα πὺς μεγάλο σφάλμα θὰ ἦτανε νὰ τοῦ δώσουμε κάτι ἄλλο νὰ φάγῃ. Πρέπει νὰ συμβῇ μέσα του κάτι ἀλλοιώτικο ἀπὸ τὴν ἔξωθε τιμωρία. Τὸ νευρικό συμπαθητικό του σύστημα θὰ τὸν τιμωρήσῃ μὲ τὴν πείνα. Τότε μαθαίνει γλήγορα ἡ μικρὴ βούλησι ὅτι ἐναντίον τοῦ συμπαθητικοῦ συστήματος τίποτε δὲν μπορεί νὰ σταθῇ, ὡς κυρίαρχος. Ὅσο πιὸ λίγο θέλει κανεὶς ἐνὰ διαπαιδαγωγική σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, τόσο καλύτερα θὰ μπορέσῃ μέσα στο παιδί νὰ ἰσορροπήσῃ ἡ θέλησι μὲ τὸ συμπαθητικό σύστημα τῶν νεύρων. Πιὸ σπουδαῖο εἶναι, νὰ φροντίζουμε νὰ θέτομε τὸ παιδί ἀνάμεσα σὲ συντρόφους τῆς ἰδίας ἡλικίας. Ἐκεῖ μόνο τὰ παιδιά ἀλληλοπαιδεύονται καὶ ἰσορροποῦν. Στὸ σημεῖο αὐτὸ παίζει σήμερα μεγάλο ρόλο ἡ Ὀργάνωσις τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Θὰ μᾶς δώσῃ αὖριο πολίτας μὲ ἰσορροπημένα τὰ δύο στρώματα: τῆς βουλῆς καὶ τοῦ συμπαθητικοῦ. Πόσο ἀπαιτεῖται καὶ πόσο ἀπλά γίνεται ἡ ἐργασία αὐτὴ ἡ τόσο σπουδαία γιὰ τὰ νεύ-

ρα τοῦ παιδιοῦ κανεὶς γονιὸς δὲν μπορεῖ ὡς τώρα νὰ τὸ καταμετρήσῃ, καὶ νὰ τὸ νοιώσῃ. Καὶ ἂν μιὰ φορὰ ἡ παρέα ἀτακτῇ, ὅς μὴ ἐφαρμοσθοῦν αὐστηρὰ τὰ ποινικὰ δικάστηρια. Ἀς μὴ παίρνῃ ὁ ἀνώτερος σπουδαῖα τὰ παλαιόνα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν μικρῶν. Πάλι μετὰ τῶν θὰ τὰ σιάξουν μόνοι.

Ἡ κυρίως ἀνατροπὴ μπορεῖ νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ σημεῖο, πού ἡ σχέση μετὰ τοῦ συνειδητοῦ καὶ ὑποσυνειδητοῦ, μετὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ συμπαθητικοῦ νευρικοῦ συστήματος σχηματίζεται καὶ παίρνει μιὰ στερεὰ φόρμα. Τότε μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸ παιδικὸ λογικόν. Κι' αὐτὸ ἀρχίζει μετὰ τὸ τέταρτο ἔτος. Μὰ καὶ τότε πρέπει πολὺ νὰ προσέξουμε.

Ἐνας ἀποχωρῶν δάσκαλος παρέδιδε στὸν διάδοχόν του μὲ διαφόρους συστάσεις τοὺς μαθητάς. Ὅταν τοῦ συνέστησε τὸν πρῶτον τῆς τάξεως εἶπε ἀστεϊευόμενος: «Προσέχετέ τον. Ὅλα του εἶναι φαινομενικά». Τὸ παιδί τὸ πῆρε στὰ σοδάρ. Ἐγίνε ἀπρόσεκτο, ἔκανε τίς ἐργασίες του σφαλερές, ἔχασε τὴν προσηνίαν του καὶ τὸ κέφι του. Δὲν προβιάσθηκε. Μόνον δὲσαν οἱ φρόνιμοι γονεῖς του τὸ βάλανε σὲ ἄλλο σχολεῖο κι' ἀπέκτησε πάλι ἐμπιστοσύνη στο νέο του δάσκαλο, τότε γύρισε πίσω στὴν πρώτη του ἐπιμέλεια. Ἐνῶ, ἂν οἱ γονεῖς δὲν ἦταν γνωστικοί, θὰ μπορούσε νὰ παρουσιασθῇ στο παιδί μιὰ νεύρωσι, πού θὰ τοῦ χαλοῦσε δόλοκληρὴ τὴ ζωὴ.

Ἐνα μάλωμα, πού κατόπι φάνηκε ἄδικο καὶ πού ἡ μητέρα δὲν ἀναιρεῖ ἀπὸ ἀνότητη περηφάνεια ἡ κουταμάρα, μπορεῖ νὰ γεμίσῃ τὸ παιδί μὲ περιφρόνησι γιὰ τὴ δίκαια σκέψι τῆς μητέρας του. Πεισματώνεται, δὲν πιστεύει στὴ δικαιοσύνη. Μερικὰ παιδιά ἀργότερα γιαιτρεύονται ἀπὸ αὐτὲς τίς ψυχικὰς πληγὰς τῆς πρώτης τῶν ἡλικίας, ὅμως μερικά μένουν σὲ ὅλη τὴ ζωὴ τους μὲ τὸ συναίσθημα πὼς «καὶ τὸ πιὸ ἀγαπητὸ μου στο κόσμο θὰ μὲ ἀπογοητεύσῃ». Γι' αὐτὸ πρέπει πολὺ νὰ προσέξῃ κανεὶς νὰ μὴν ἐπιβαρύνῃ τὰ παιδιά μὲ τέτοιο ψυχικὸ φορτίο γιὰ δόλοκληρὴ τὴ ζωὴ τους, πού θὰ τοὺς καταντήσῃ καταστρεπτικό. Ἀργότερα εἶναι δύσκολη ἡ θεραπεία.

Γιατί τόσο συχνὰ ζωγραφίζεται καὶ περιγράφεται ὁ συλλέκτης πού μὲ τὸ μικροσκοπικόν του πᾶνω ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη του συλλογὴ χαίρεται καὶ ἀγαλλιά; Γιατί φαίνεται ἡ χαρὰ μέσα στὰ μάτια του. Εἶναι ἡ ἐνσάρκωσι τῆς εὐχαριστήσεως. Εἶναι ὁ βασιληᾶς στο βασιλεῖο του. Ὅτι ἔχει τοῦ ἀνήκει. Καὶ ὅτι δὲν ἔχει σ' αὐτὸ ἀνήκει ἡ

λαχτάρα του. Εἶναι ἀδιάφορο τί μαζεύει. Πεταλοῦδες, γραμματόσημα, κουμπία πανταλονιών, πίπες ἢ ὑπογραφές. Δὲν μᾶς κάνει, νὰ σκεπώμεθα τὸ εὐχαριστημένο του πρόσωπο καὶ τὸ μάτι του γεμάτο χαρὰ;

Θάπρεπε νὰ σκεφθοῦμε τί κάναμε ὡς παιδιά ἢ ὡς νέοι μὲ πολὺ μεγάλη εὐχαρίστησι. Ὅμως φαίνεται πὼς ἡ φαντασία σὲ μᾶς τοὺς ὁρίμους ἔχει ἐξαντληθῇ, νὰ κάνουμε πράγματα καὶ νὰ ἀσχολοῦμεθα σὲ ἀσχολίες, πού μᾶς ἀρέσουν καὶ μᾶς σκοτώνουν τὴν πληξί. Ἀναφέρεται ὅτι πολλοὶ μεγάλοι ἄνδρες κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἀργίας των ἠσχολοῦντο σὲ ἀσχολίες πού μπορούν νὰ θεωρηθοῦν ὅχι σοδάρ. Ὅταν πέθανε ὁ Ἀντολφ φὸν Χάρνακ — τὰ ἱνστιτούτα Χάρνακ στο Βερολῖνο εἶναι γνωστὰ σ' ὅλον τὸν κόσμο — στὴν ἐπιθεώρησι, πού εἶναι στὴν τεραστία του βιβλιοθήκη βρῆκαν ἀνάμεσα στὰ θεολογικά καὶ φιλοσοφικά του συγγράμματα ὅλους τοὺς μέχρι τότε

Μιὰ ὁρατὰ φωτογραφία θεολογιστῶν, πού ἔχουν βγῇ σὲ ὁμαδὴ καὶ ἐκδρομῇ.

ἐκδοθέντας καταλόγους καὶ οδηγούς ταξιδίων. Μὲ πολλὰ σημάδια, μὲ σημειώσεις φανέρωναν πῶς ἦσαν πολὺ δια-
 βασμένοι. Ὁ γηραιὸς σοφὸς στὶς ὥρες τῆς ἀναπαύσεώς
 του ἠσχολεῖτο μὲ θεωρητικὰ ταξίδια μὲ σιδηρόδρομο, μὲ
 πλοῖο. Εὗρισκε τὸν καλλίτερο τρόπο, πού μπορούσε νὰ
 φθάσῃ σὲ μιὰ μέρα ἀπὸ τὸ Βερολίνο σ' ἕνα μικρὸ παρὰ-
 μοι χωριὸ τῆς Αὐστρίας, σὲ πόσες μέρες μπορούσε νὰ
 ἦτανε στὸ Πεκίνο, στὸ Μπουένος Ἀγιρς κλπ. Οἱ ἐλεύθε-
 ρες ὥρες ἑνὸς ἀνθρώπου δὲν πρέπει νὰ εἶναι κάτι χωρὶς
 πρόγραμμα, κάτι ἄδειο. Μιά ὁποιαδήποτε ἀσχολία, πού
 θὰ ἀρέσῃ, μπορεῖ νὰ γεμίσῃ τὴν ψυχὴ κάποιου ἐρκιμοῦ
 καὶ νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὰ νύχια τῆς πλήξης, πού γεννᾷ
 κάποτε τὴν ἀπαισιοδοξία.

Σὲ μιὰ ἀπομερὴ συναικία τοῦ Νανου ὁ χλωμός καὶ κοντός μάγιστρος Κουὲ μέσα στὴ σάλα τοῦ σχολείου του ἔκανε κατὶ παράξενα μαθήματα πρὶν ἀπὸ καμμὶ τριανταριά χρόνια στοὺς πρὸ παράξενους μαθητὰς, ποὺ κατέχουν σωπῆλοι τὰ θανράια τῆς αἰθούσης αὐτῆς. Οἱ μαθητὲς τοῦ αὐτοῦ ἦσαν κάθε ἡλικίας νευρωτικοί. Τούς ἔλεγε πάνω κάτω τὰ ἑξῆς: "Ὅταν θέλῃ κανεὶς νὰ κοιμηθῇ δὲν μπορεῖ νὰ κοιμηθῇ. Γιατί; Γιατί ἀκριβὲς τὸ θέλει. Προσπαθεῖτε νὰ ἐπιδῶκετε πρὶν στὴ φωνήν, ἐπιδῶκοντας νὰ κἀντε λίαν τὸ ἐπιδῶκεν τοῦ πρὶν τὸ συνειδητὸ, γὰρ εἴθετε ἴδιον, καὶ τὸ ἐπιδῶκεν τοῦ ἐπιδῶκε πρὶν στὴ φωνήν, καὶ ἐπιδῶκεν τὸ ἐπιδῶκεν. Διδάσκει τὴν αὐτὴν πύλην. Ἐκατοντὶ καὶ ἑβδὼν καὶ ἑκατὸν ἀπὸ τότε γὰρ τὸ ἴδιον θέλει. Καὶ τὸ ἐπιδῶκεν τὸ ἐπιδῶκεν σκέψῃ συστήματα. Μιὰ θέλησι, μιὰ ἐπιθυμία πρέπει νὰ

ἐγώ». Τὸ γεγονός κατὰ τὴν αὐθυποβολή εἶναι, ὅτι τὸ κλειδί τῆς θεραπείας βρίσκεται στὴ θέλησι. Φυσικὰ μποροῦμε πολλὰ νὰ ἐπιτύχουμε μὲ τὴν θέλησι, ξέροουμε πὼς μποροῦμε σὲ μεγάλο βαθμὸ νὰ ἀσκήσουμε τὸν ἑαυτὸ μας σὲ αὐτοκυριαρχία. Ὅταν διωγῇ ἡ θέλησι φθάσῃ σὲ ὠρισμένα ψυχολογικὰ συμπλέγματα καὶ ἀδυναμίες τῆς ἰδίας τῆς ὑπάρξεως τότε δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσῃ, ἀφοῦ μάλιστα πρέπει νὰ ἀντλήσῃ τὴ δύναμιν τῆς ἀπὸ τὸ συμπαιθτικὸν νευρικὸν σύστημα, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν τακτοποιημένην λειτουργίαν τοῦ σώματος. Κι' ἐμεῖς εἶδαμε πὼς συνήθως στοὺς νευρικοὺς τὸ σύστημα αὐτὸ διακείται ἐχθρικῶς πρὸς τὴν θέλησι. Τότε παρουσιάζεται ἐκείνη ἡ σπασμωδικὴ στάσις, πού μὲ ὅλη τὴ χρῆσιν τῆς θελήσεως οἰκναι μόναχα ἕνα ψεύτικο σκηνικὸ πίσω ἀπὸ τὸ ὁποῖο τὰ ἀγιάτρευτα αὐτὰ ψυχολογικὰ λεγόμενα συμπλέγματα — οἱ ἀδυναμίες καὶ οἱ ὑγιεῖς καταδιώξεις — γελᾶνε ἐσωκινικῶς.

Φυσικά, υπάρχουν πολύ καλά βιβλία για τη διαμόρφωση της θέλησής μας. Αλλά όμως μπορούμε να δώσουμε μόνο ορισμούς. Άνθρωπο, όχι όμως και να τον γιατρέψουν. Γιατί με τον τρόπο αυτό δεν μπορεί να γιατρευτεί ένας άρρωστος μηχανισμός των νεύρων.

Λοιπόν, τί πρέπει νά γίνη: "Ας ἀφήσουμε τὸν Κουέ νά μιλήσῃ πάλι.

«Ας προσπαθήσουμε να ξευμενίσουμε το συμπαθητικό νευρικό σύστημα. Δεν λέμε λοιπόν όταν έχουμε κατάπνια: Θέλω να κοιμηθώ, παρά λέμε: «Ω, κοιμήθηκα κιόλας! Δεν λέμε πρέπει να καλλιερέωση ή κατάστασή μου, όπως λέμε: Βλέπω ότι από μέρα σε μέρα γίνονται καλύτερα! Αυτό το αίσθημα (γιατί εδώ πρόκειται περί συναισθή-

ματος και όχι περί κρίσεως) πρέπει κάθε μέρα, κάθε ώρα να μας τριγυρνά και να μας γεμίσει, να διατρέχει το σώμα μας και την ψυχή μας, να μπαίνει από κάθε μας πόρο, να γίνει το αξίωμα μας και να μας φέρει προς την ησυχίαν. Γιατί δεν πρέπει και δεν μπορούμε εκ των έξω να επηρεάσουμε το συμπαθητικό νευρικό μας σύστημα και να το κυριαρχήσουμε, πρέπει με ύπομονη να προδιδινομε και να περιμένουμε. Όταν μπορέσουμε να του ένσωματώσουμε την ευχάριστη αγγελία: «Μέρα με τη μέρα αισθάνομαι τον εαυτό μου καλύτερα, τότε αρχίζει κι' αυτό να έπιδρα πάνω στη θέλησι φιλικά και τότε μπορεί η μηχανή πάλι να ξεκινήσει.

Ὅμως καὶ ὁ δρόμος αὐτὸς μέσω τοῦ συμπαθητικοῦ νευρικοῦ συστήματος ἀπεδείχθη ἐλάχιστο ἀποτελεσματικός. Τὸ πάντα ἐπαναλαμβανόμενο ἀζώμιον ἐκ τῶν ἐξωθεν: «Ἀπὸ μέρα πρὸς μέρα νοιώθω τὸν ἐαυτὸ μου καλότερα» λέγεται συνήθως χωρὶς πεποιθήσι καὶ εἶναι ἀδύνατον μὲν τὴν τύχη τοῦ ἀνθρώπου καὶ μὲν πρὸς τὴν θέλησιν. Πρέπει, λοιπόν, νὰ καταπιστοῦμε μὲ ἄλλα μέσα. Ἡ ἐπιστήμη ἀρχισε μὲ τὴν ὑποβολή.

Με την υποβολή είχε μεγάλες επιτυχίες, και μάλιστα όταν ο γιατρός φρόντιζε να μην υποβάλλη περισσότερα από 8, τι μπορεί να κάνει ο άρρωστος. Όταν ο κάποιος από ανθρωποφοβία ή από συναισθηματικό άνικανότητας αρνείται να εργασθεί και όταν διαλαμβάνων εργασία τη δεύτερη μέρα είναι άρρωστος γιατί ο δαίμων αυτός, πού έχει μέσα του, δεν θέλει, τότε δεν ωφελεί τίποτε να του υποβάλλουμε, ότι μπορεί πολύ καλά να εργάζεται. Τού

ὀποβάλλουμε λοιπόν τὸ ἀν-
τίθετο, τὴν πληξί. Δυστυχῶς
ὁμως αὐτὴ ἡ δι' ὀποβολῆς
θεραπεία χρειάζεται πολὺ
χρόνο καὶ ποτὲ δὲν μπορεῖ
κανεὶς νὰ εἶναι βέβαιος, ὅτι
ἡ μηχανὴ θ' ἀρχίσῃ πάλι νὰ
κινῆται, ὅταν μετὰ τὴν थे-
ραπεία ἀρχίσῃ σιγά-σιγά
νὰ ἀποσύρεται καὶ ὁ για-
τρός.

Ένα άλλο μέσο μένει
βέβαια στην έπιστήμη, ένα
μέσο μὲ τὸ ὁποῖο μπορεῖ νά
ἀνασύρῃ βαρεῖα ψυχολογικά
συμπλέγματα ἀπὸ τὸ πολυ-
ποικίλο τῆς ψυχῆς μας δο-
χείο. Ξέρουμε ἀπὸ τὴν ψυ-
χολογία ὅτι ὁ νευρικός ἔχει
τὸ σύστημα νά μιλά καὶ νά
γράφῃ σφαλέρια. Δηλαδή
ἐνῶ μιλά καὶ θέλει νά πῃ

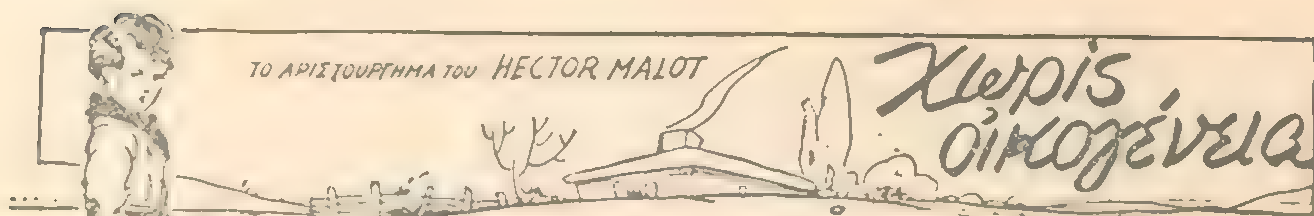
...αλλά, ενώ γράφετε παραθε-
 τεί και άλλο μέσο στη γραφή του. Μία δακτυλογράφος
 π. χ. πού ήθελε να πάγη το βράδυ στον δικηγόρο για μία
 υποθέσι της, πού τή φοβότανε, έγραψε σέ μία σελίδα ανά-
 μεσα στα γράμματα τόν αριθμό μιας παραγράφου νομι-
 κής. Κάποιος θέλει να χάριση ένα βιβλίο ή ένα κόσμημα.
 Τό κρύβει όμως τόσο φροντιστικά, πού δέν τό βρίσκει
 να τό χάριση, όταν πρέπει, κι' αυτό γιατί τό υποσυνεί-
 δητό του ήθελε να κρατήση τό δώρο αυτό.

Όπου η νεότης μεγαλώνει σε μία ογιή οικογένεια εξα-
κι' εξανεμίζονται μπροστά στη δύναμη του σώματος κα-
του πνεύματος, που σήμερα η νεολαία μας ανατρέφεται.
Μέσα στον κύκλο των δηλίκων του βρίσκει ο νέος αν-
θρωπος σήμερα, που η εποχή αγωνίζεται για νέες μορφές
ζωής. Ένα γερό κύκλο κι ένα θερμό περιβάλλον με την
έπγνωσι ότι δεν είναι μόνος πιά στον αγώνα της ζωής,
που τριβεί τα νεύρα, αλλά παραστέκει δεξιά του κι άρι-
στοτέρα του, μπρός και πίσω ο φίλος και ο αδελφός, βοή-
θος και παραστάτης και συνεργός στον ίδιο σκοπό...

[illegible]

Σ. ΚΑΡ...

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χωρίς Οικογένεια

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

"Αξαφνα σηκώθηκε, πήρε το πιάτο της, που ήταν γεμάτο σούπα, ήλθε κοντά μου και μου τσάλασε στα γόνατα.

Μ' αδύνατη φωνή ψιθύρισα ένα εδ-
χαριστώ κι' έδισταξα ακόμα, όταν ο περιβολάρης μου
είπε:

— Πάρ' το, παιδί μου. "Ο,τι δίνει η Λίζα, είναι καλά
δοσμένο. Κι' αν έχης όρεξη, φάγ' το! "Υστερα σου ξα-
ναδίνουμε.

"Αν είχα όρεξη; Σέ λίγες στιγμές άδειασα το πιάτο
κι' όταν άφησα το κουτάλι, η Λίζα που στέκουνταν κοντά
μου και με κύτταζε, έβγαλε πάλι έναν ήχο που αυτή
τή φορά δέν ήταν στεναγμός, παρά έπιφώνημα χαράς.
"Επειτα μου πήρε το πιάτο, το πήγε στον πατέρα της να
το ξαναγεμίσει και μου το ξανάφερε μ' ένα χαμόγελο
τόσο γλυκό, τόσο ένθαρρυντικό, που, μ' όλη μου την
πείνα, στάθηκα μιά στιγμή πριν αποφασίσω να το πάρω.

Σάν την πρώτη φορά, η σούπα φαγώθηκε στη στιγμή.
Τά παιδιά που με κοιτάζαν γελοῦσαν με την άδηφαγία
μου...

— Μπράβο;! Έκαμε ο περιβολάρης. "Εσύ, παιδί μου,
κατεβάζεις καλά.

Κοκκίνισα ως τ' αυτιά. "Επειτα όμως κατάλαβα
πώς έπρεπε να πω την αλήθεια, για να μη με πάρουν
για κανένα φαγά. Κι' όμολόγησα πως δέν είχα δειπνή-
σει χθές βράδυ.

— "Εφαγες τουλάχιστον το μεσημέρι;

— Ούτε το μεσημέρι.

— Κι' ο άφεντικός σου;

— Σάν και μένα κι' αυτός.

— "Ωστε ο κακόμοιρος πέθανε από κρόο κι' από
πείνα!

"Η σούπα με δυνάμωσε και σηκώθηκα για να φύγω.

— Που θά πάς; με ρώτησε ο πατέρας.

Να βρω τον Βιτάλη, να τον ξαναϊδω.

— Μά ξέρεις που είναι;

— Δέν ξέρω.

— Δέν έχεις φίλους στο Παρίσι;

— Όχι.

— Πατριώτες;

— Κανένα.

— Που κάθεσαι;

— Δέν έχουμε κατοικία. Χθές ήλθαμε.

— Και τί δουλειά θά κάνης;

— Θά παίζω άρπα και θά τραγουδω.

— Που;

— Στο Παρίσι.

— Δέν γυρίζεις καλύτερα στον τό-
πο σου, στους γονείς σου; Που μέ-
νουν οι γονείς σου;

— Δέν έχω γονείς.

— Είπες πως ο γέρος με τάσπρα
γένεια δέν ήταν πατέρας σου;

— Δέν έχω πατέρα σάν πατέρας
μου όμως ήταν ο Βιτάλης.

— Κι' η μητέρα σου;

— Δέν έχω μητέρα.

— Μπάρμπα, θειά, ξαδέλφια, τί-
ποτα;

— Τίποτα.

— Πως ήλθες εδώ;

— "Ο Βιτάλης μ' αγόρασε από τον
άντρα της παραμάνας μου... Σταθή-
κατε καλοί σέ μένα, σάς εύχαριστώ
μ' όλη μου την καρδιά κι' αν θέλω...

Με κύτταζε καταματα σάν έπαζα της άρπα.

θάρσω την Κυριακή να σάς παίζω άρπα και να χορεύετε.
Μιλώντας, τράβηξα κατά την πόρτα. Μά μόλις έκαμα
λίγα βήματα, η Λίζα που μ' ακολουθούσε, μ' έπιασε από
το χέρι και μούδειξε γελώντας την άρπα μου. Κατάλαβα.

— Θέλεις να παίζω;

Κούνησε το κεφάλι της και κύττησε με χαρά τα πα-
λαμάκια.

— Παίξε της λοιπόν κάτι τί, είπε ο πατέρας.

Πήρα την άρπα μου, αν και δέν είχα καθόλου όρεξη
για μουσική, κι' άρχισα να παίζω τον καλύτερό μου χορό,
ένα βάλς που τδξεραι νεράκι. "Α, πως ήθελα νάξεραι να
παίξω σάν τον Βιτάλη, για να εύχαριστήσω αυτό το κορι-
τσάκι, που με τα μάτια του συγκινούσε τόσο γλυκά την
καρδιά μου!

Στην άρχή, άκουγε κοιτάζοντάς με κατάματα! "Επει-
τα κρατούσε το χρόνο με το πόδι της' κι' έπειτα, σά να
την έπαιζασε η μουσική, άρχισε να χορεύει στη σάλα,
ένω τάδελφια της κάθουνταν ήσυχά. Δέν έβάλαριζε, έννο-
είται! δέν έκανε τα κανονικά, συνηθισμένα βήματα! στρι-
φογύριζε μόνο με χάρη, ένω το πρόσωπό της έλαμπε όλο
από χαρά.

Καθισμένος κοντά στο τζάκι, ο πατέρας της την έκοί-
ταζε. Φαίνονταν συγκινημένος και χειροκροτούσε. "Όταν
τελειώσε το βάλς, η μικρούλα στάθηκε μπροστά μου
και μου έκαμε μιά χαριτωμένη ύψκλιση. "Επειτα, κυ-
πώντας την άρπα μου με το δακτυλο, έδειξε πως ήθελε
κι' άλλος.

Θάπαίζα γι' αγάπη της όλη την ήμέρα. "Ο πατέρας
της όμως είπε «σθάνει», γιατί δέν έκανε να κουρασθώ,
χορεύοντας περισσότερο.

Τότε, αντί να παίζω χορό, τραγούδησα τη ναπολιτά-
νικη καντσονέττα που μου είχε μάθει ο Βιτάλης.

Το τραγούδι αυτό ήταν για μένα το «φόρτε» μου, η
«έπ' τυχία» μου. Μ' ατό έκαμα πάντα τη μεγαλύτερη έν-
τύπωση στην έντιμη όμήγουρη, όποιάδήποτε κι' αν ήταν.
"Η μουσική του είναι γλυκειά και μελαγχολική, με κάτι
το τρυφερό που συγκινεί βαθειά την ψυχή.

Με τις πρώτες νότες η Λίζα ήλθε και στάθηκε αντι-
κρό μου, με τα μάτια της καρφωμένα στα δικά μου. Κου-
νούσε τα χείλη της, σά να ξανάλεγε από μέσα της τα λό-
για μου. "Επειτα, όταν ο σκοπός του τραγουδιού έγινε
πιο μελαγχολικός, ώπισθοχώρησε σιγά-σιγά λίγα βήμα-
τα κι' έτσι, στο τέλος της στροφής, έπεσε κλαίγοντας στην
αγκαλιά του πατέρα της.

— Θθάνει! είπε πάλι αυτός.

— Τί ανόητη! Έκαμε ο ένας από τους
δυο αδελφούς της, εκείνος που τον εί-
παν Βενιαμίν' πρώτα χορεύει καλά-
καλά κι' άξαφνα βάζει τα κλάματα!

— "Εσύ είσαι ανόητος! η Λίζα αί-
σθάνεται, είπε η μεγαλύτερη αδελφή,
σκύβοντας για να τη φιλήσει.

Στο άναμταξύ αυτό, έγω ξανακρέ-
μασα την άρπα στον ώμο μου κι' έτοι-
στάτηκα να φύγω.

— Για που; με ρώτησε ο πατέρας.

— Σας είπα. Θά προσπαθήσω να
ξαναϊδω τον Βιτάλη. Κι' έπειτα θά
κάνω ό,τι μου έμαθε! θά παίζω άρπα
και θά τραγουδω.

— "Επιμένεις λοιπόν στο έπάγγελμα
του μουσικού;

— Δέν έχω άλλο.

— Δέν φοβάσαι να γυρίζης μόνος
στον δρόμο;

— Καὶ ὅμως ἡ νύχτα ποὺ πέρασες, ἔπρεπε νὰ σὲ κάμῃ
νὰ σκεφθῇς.

— "Αν θέλεις, με την εργασία σου έννοείται, βρί-

Ἡ Λίζα εἶχε σηκώσει τὸ πρόσωπό της καὶ ἀνάμεσ' ἀπὸ τὰ δάκρυά της μ' ἐκοίταξε τώρα χαμογελῶντας.

Τότε ἡ Αἰζά, ἀφίοντας τὸν πατέρα της, μ' ἐπλησίασε, μ' ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μ' ἔφερε μπροστὰ σὲ μιά χρωματιστὴ ζωγραφιά, κρεμασμένη στὸν τοίχο. Ἡ ζωγραφιά αὐτὴ παρίστανε ἓνα μικρὸ Ἅγιο Ἰωάννη μὲ προδιά.

— Αλήθεια, είπε ὁ πατέρας, μοιάζει τοῦ Ἀη-Γιαννίου.
Ἡ Λίζα κτύπησε τὰ παλαμάκια γελῶντας.

Οικογένεια!

Δὲν θάμουν πιά μόνος!

Δὲν εἶχαν λοιπὸν τελειώσει ὅλα γιὰ μένα ἡ ζωὴ μπο-
ροῦσε νὰ ξαναρχίσῃ. Κι' ἐκεῖνο ποῦ μὲ συγκινοῦσε περισ-
σότερο ἀπὸ τὸ ἐξασφαλισμένον ψωμί, ἦταν αὐτοὶ οἱ ἄνθρω-
ποι ποῦ τοὺς ἐβλεπα τόσο ἐνωμένους, αὐτὴ ἡ οἰκογενει-
ακὴ ζωὴ ποῦ ὅλ' ὑπόσχονταν.

*Η χαριτωμένη αυτή Λιζούλα θά γίνονταν ἀδελφή μου.

Δέν ἦταν βέβαια ἀδελφία μου ἀληθινά, φυσικά, ὑπο-
σῆψε δ' ὅς ἐγὼ σάβην μετ' ἡν ἀνάτη' οὐδ' αἶμα τ' ἀγα-

Ξεπέρασα γρήγορα τὸ λαυρὶ τῆς ἄρπας ἀπὸ τὸν
ὄμο μου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ μεγαλύτερες ζέστες δέν συμβαίνουν κατὰ κανόνα όταν έχουμε τις μεγαλύτερες θερμοκρασίες, αλλά όταν τὸ ὑνόμετρο μᾶς λέγει ὅτι έχουμε ὑγρασία. Μὲ ἄλλους λόγους εἶναι ἄλλο πρᾶγμα ἢ πραγματική θερμική κατάσταση τῆς ατμοσφαίρας ἐνὸς τόπου, καὶ κάτι ξεχωριστό ἡ ζέση ποὺ αἰσθανόμαστε ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι. Καὶ διὰ τὴν μὴλόουσε πιὸ συγκεκριμένα πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι τὸ φαινόμενον αὐτὸ μέχρι τώρα δέν ἐξηγήθη ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμην.

Ἐν ταύταις δὲν μᾶς ἐμ-
ποδίζει τίποτε εἰς τὸ νὰ
προσθέσουμε λίγα λόγια
καὶ νὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ
δώσουμε μιὰ ἐξηγήσιν εἰς
τὸ φαινόμενον αὐτό, ποῦ τὸ
παράτηρῃ ὁ καθένας μας
τὴν περίδον αὐτήν.

*Αντιθέτως συ.βαίνει δ

ἵνα ἐπὶ πλέον εἰς τὸ
ζήτημα τοῦτο σπουδαίον

[illegible]

Τώρα μπορεί σὲ κανέ-
ναν νὰ γεννηθῇ ἡ ἀσπρῖα
πὼς σὺδαινει ὥστε τώρα
τὸ καλοκαίρι ποὺ εἶναι ὁ
ψηλαῖ θερμοκρασίαι νὰ ἐ-
χωμεν καὶ μεγάλην ὑγρα-
σίαν. Διότι ἐκ πρώτης ὁ-
ψεως φαίνεται λογικὸν τὸ
ἀντιθέτον. Προσεκτικώτε-
ρα δὴως μελέτῃ μᾶς ὁρεῖ
πρὸς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ
καλοκαίρι ἔχομεν περὶ σο-
υτὸν ὑδρατμούς εἰς τὴν
ἀτμόσφαιραν, διότι ἡ ἐξα-
τμῶσις τῶν ὕδατων τῶν
θαλασσῶν, λιμνῶν, ποτα-
μῶν καὶ ρυακίων εἶναι με-
γαλυτέραι λόγῳ τῆς ὑψη-
λῆς θερμοκρασίας τῆς ἀ-
τμοσφαιρας.

Πάντως πρέπει να σημειωθεί ότι το ζήτημα της διαφοράς που παρατηρείται μεταξύ της πραγματικής θερμοκρασίας του αέρος και εκείνης που αισθανόμαστε δεν έχει λυθεί πλήρως και υπάρχουν πολλά αντιρρήσεις που δεν μπορούμε κανείς να τις αποτρέψω και τόσο εύκολα.

Ἐπειτα εἰς τὰς μεγαλο-
πόλεις, ὅπως αἱ Ἀθῆναι,
αἱ τοῖς ἱεροῦ τοῦ ἑλ-
λούς δρόμοι, καὶ τοῖς πε-
λοῦς στενοῦς δρόμοις, με-
τὴν μεγάλην καὶ πάντοτε
ζωήσαν κληρὸν τοῦς κα-
ποῖς. ὡς οὐκ ἔστιν ἄλλο
να ζῶς, ὅσοι θῶ, τοῦ ἑλ-
λούς 10 καὶ 15 ἡμερῶν
τῶν ἐκείνων τοῦ ἑλ-
λούς οὐκ ἔστιν ἄλλο
μετὰ τοῦ ἑλ-
λούς οὐκ ἔστιν ἄλλο

Καὶ ἔτι διὰ τὰς ἀσθενεῖς καὶ τὰς ἀποκαταστάσας τὴν ἐκείνης τῆς ἀνάστασης εἰς αὐτὴν ὅπως συνέβη τὴν ἀναστήσειν πάλιν τὴν ἀδελφὴν τοῦ δούλου αὐτοῦ τοὺς παρέρχοντας διὰ τὰς δώδεκάκις ἑξήκοντον ἀπάντησιν

Σείριος

Σημ. — Λόγω τοῦ ἀποκρί-
ρω ἐπὶ τοῦ ἀντικρίνου τοῦ
«Περὶ τῆς ἀποκρίσεως» ἀποκρί-
ται εἰς τὸ προσεχές.

ΔΥΤΙΚΕΣ ΕΠΑΡΧΙΕΣ

Σήμερα πιά ειρηνική και
ησυχία, μ' ένα πληθυσμό α-
νεπτυγμένο από εχθρότατα-
στων των γύρω χωριών, που
κατέβηκαν κι' αγόρασαν α-
πό τους Τούρκους που φύγαν
τις περιουσίες τους, είναι μία
από τις πιο οργανωμένες

Όμας εξωσχολικῶν Φαλαγγιστῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Θηλέων Λέσβου

Φαλαγγίται τοῦ Γ' Δημοτικοῦ Σχολείου Θησῶν μετὰ τῶν διδασκάλων των

- 1) Το Α' τάγμα Φάλαγγος Θηλέριφ. Διοικήσεως εις μίαν έκδρομ
- 2) Φαλαγγίτισσαι εις Κέντρον Παράς.
- 3) Μία Σκαπάνισσα Φάλαγγος τῆς Χ. Φερεϊακῆς Διοικ
- 4) Φαλαγγίται ἐγκυκλιον εις πρόχ. τόπεδον κατὰ μῆν.
- 5) Μικροὶ Σκαπαν. Ο.Ν. Χαροκόπου (θέας).

της 181ης
ων της Πα-
ς Έθρου
ήν των.

ακούμεναι
δικής Χα-

της 181ης
XIX Περι-
ησεως.

σθιστώντες
ειρον στρα-
αν έκδρο-

είς της Ε.
(Καλλι-

2

4

5

Φύλα. Ιππισσαι Λαμίας μετά της Περιφ. Διοικητρίας των εις τόν Λόφον τοῦ Λεωνίδα

Μία φωτογραφία μαθητῶν Φαλαγγιτῶν τῆς Δρακείου Σχολῆς Θεσῶν μετά τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων των

1360

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— «Ελπίζω να μείνη ως το γυρισμό του «Ξιφίας», για να την ιδώ ο ύποπλος αρχος Λίτλστον μόλις φθάση ή κορβέτια μπροστά στο νησί... Πώς θα πάλλη ή καρδιά του Φρίτε, της Τζέν-νυ, του Φραγκίσκου, των παιδιών σας, κύριε Ουόλστον, μά κι ή δική μας, όταν θ' άκουσθούν οι είκοσιμία κανονίες, που θα χαιρετήσουν τη σημαία της Νέας Έλβετίας!

— Ωστόσο ο κ. Ουόλστον, με μιά ανεξήγητη έπιμονή, κυαλάριζε κάθε τόσο προς τ' ανατολικά. Μιά στιγμή ο Τζάκ τον ρώτησε:

— Μά τί βλέπετε, κύριε Ουόλστον;

— Τίποτα... μου φάνηκε... αποκρίθηκε ο κ. Ουόλστον με τά κυάλια στά μάτια.

— Τι;

— Σάν καπνός άπάνω από τό άκρο-γιαλί... έκτός άν είναι άτμός, σάν εκείνον που είδαμε τότε που ταξειδεύαμε με την πινάσσα.

— Μά διαλύεται; ρώτησε ο Έρνέ-στος.

— «Οχι... έβεβαίωσε ο κ. Ουόλστον. Καί φαίνεται πάντα στην ίδια θέση... στην άκρη της βουνοσειράς. Μήπως ναυαγοί, πρό πολλών έβδομάδων, ή άγριοι είναι κατασκηνομένοι σ' εκείνο τό μέρος της άκτής;

— Ο Έρνέστος κοίταξε κι' αυτός, αλλά δέν είδε τίποτα εκεί που έδειχνε ο κ. Ουόλστον.

— «Οχι από κεί!.. από δώ να κοιτάξετε... από δώ... προς τη μεσημερία!

Κι' ο Τζάκ έτεινε τό χέρι προς τη θάλασσα, επάνω από τους πελώριους βράχους που περιώριζαν εκείνη την άκτή.

— Μά είναι πανί! φώναξε ο Έρνέ-στος.

— Ναι, ένα πανί! είπε ο Τζάκ.

— Πλοίο περνά μπροστά από τό νησί μας κι' έχει την πλώρη κατ' αυτό! είπε ο Έρνέστος.

— Ο κ. Ουόλστον πήρε τά κυάλια κι' είδε καθαρώτατα ένα τρικάρτο που, με όλα του τά πανιά, έπλεε σ' ανοικτά, σέ απόσταση τριών περίπου λευγών.

— Ο Τζάκ τότε φώναξε, χειρονομώντας ζωηρά:

— Είναι ο «Ξιφίας»!... Δέν μπορεί να είναι παρά ο «Ξιφίας»!... Θα γύριζε κατά τά μέσα του Όκτώβρη και φθάνει τέλος του Σεπτέμβρη. Δεκαπέντε μέρες ναρίτερα!

— Δέν είναι καθόλου άπίθανο, αποκρίθηκε ο κ. Ουόλστον. Όπωςόποτε, άς ίδούμε πρώτα τί διεύθυνσι έχει αυτό τό πλοίο...

— Μά διεύθυνεται προς τη Νέα Έλβετία! έβεβαίωσε ο Τζάκ. Αύριο τό πρωί θα μπη στόν δρμό της Σωτηρίας και δέν θα είμαστε εκεί να τό υποδεχθούμε!... «Άς φύγουμε γρήγορα, κύριε Ουόλστον! Άς περπατήσουμε όλη την νύκτα!...

Κι' ο Τζάκ έτοιμάσθηκε να γλιστρήσει από την πλαγιά του κώνου.

— Άλλά μιά παρατήρησι του Έρνέστου τον έκράτησε:

— «Οχι, είπε, κοιτάξτε καλύτερα, κύριε Ουόλστον. Τό καράδι αυτό δέν έχει την πλώρη κατ' τό νησί μας.

— Ναι, πραγματικώς, αποκρίθηκε ο Ουόλστον, αφού παρατήρησε λίγες στιγμές την κίνησι του πλοίου.

— «Ωστε δέν είναι ο «Ξιφίας»; φώ-σξε ο Τζάκ.

— «Οχι! έβεβαίωσε ο Έρνέστος.

— «Άλλωστε, έπρόσθεσε ο κ. Ουόλ-στον, ο «Ξιφίας» θάραζε από τά βορειοδυτικά, ένώ αυτό τό πλοίο διευ-θύνεται νοτιοανατολικά κι' απομα-κρύνεται από τό νησί μας.

Δέν χωρούσε πιά άμφιβολία. Τό τρικάρτο εκείνο δέν είχε κανένα σκοπό να έπισκεφθί τη Νέα Έλβετία. Πήγαινε στή δουλειά του!

— «Άς πάη! αποκρίθηκε ο Τζάκ. Καλύτερα πού δέν είναι ο «Ξιφίας»... Νάρθη λίγο άργότερα, για να είμαστε κι' έμεις κάτω, ν' αποδώσουμε τίς κανονισμένες τιμές στην κορβέτια της Α. Μ. του Γουλιέλμου Γ' της Άγγ-λίας!

Καί λέγοντας αυτά, ο Τζάκ άδεια-σε δυό φορές τό τουφέκι του, προς τι-μήν της κόκκινης κι' άστρης σημαίας, που έκυμάτιζε πρό μισής ώρας στην κορυφή του κώνου Ζάν-Ζερμάτ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Τό βράδυ της ίδιας ημέρας, ο κ. Ζερμάτ κι' ή γυναίκα του, ή κυρία Ουόλστον και ή κόρη της, ήταν μα-ζεμένοι στή βιβλιοθήκη, αφού πέρα-σαν μιά ώραία ημέρα εργαζόμενοι.

Τά τέσσερα αυτά πρόσωπα συνωμι-λούσαν κοντά στό παράθυρο πού έ-δλεπε τη δεξιά όχθη του ρέματος των Τσακαλιών, και φυσικά, για τί άλλο; για κείνους που είχαν φύγει πρό τριών ημερών.

— Πού να βρίσκονται αυτή τη στιγ-μή; ρώτησε ή Μπέτσι.

Οι τρεις φίλοι στην κορυφή του λόφου.

— Κατά τη γνώμη μου, θα έφθασαν στην κορυφή της βουνοσειράς, απο-κρίθηκε ο κ. Ζερμάτ.

— Ποιός ξέρει με πόσους κόπους και με πόσους κινδύνους!... είπε ή Άννα.

— Κινδύνους... δέν πιστεύω, αγαπη-τή μου, αποκρίθηκε ο κ. Ζερμάτ. Ό-σο για τούς κόπους, ο πατέρας σου είναι άρκετά άκμαίος άκόμη κι' οι γυιοί μου υπέστησαν κι' άλλους πολ-λούς.

— Ο Έρνέστος όμως δέν έχει την άντοχή των αδελφών του... παρητή-ρησε δειλά ή Άννα.

— «Οχι βέβαια, αποκρίθηκε ή κυ-ρία Ζερμάτ, γιατί αυτός προτιμούσε πάντα τη μελέτη από τη σωμασκία.

— «Οχι δά! είπε ο κ. Ζερμάτ. Άν ο Έρνέστος εργάσθηκε πολύ με τό κε-φάλι, δέν εργάσθηκε λιγώτερο και με τά χέρια και με τά πόδια...

— Νά ίδουμε ως αύριο, είπε ή κυρία Ουόλστον, θα γυρίση τό περιστέρι που πήρε ο Έρνέστος, με κανένα γράμμα για μάς;

— Καί γιατί όχι άπόψε; αποκρίθη-κε ή Άννα. Τό περιστέρι μπορεί να βρή τον περιστερεώνα του άκόμα και νύκτα. Άλήθεια, κύριε Ζερμάτ;

— Βεβαίωτατα, Άννα! ή γρηγο-ράδα αυτού του πουλιού είναι τόσο μεγάλη, έίκοσι λεύγες την ώρα, λέ-νε, —ώστε θα μπορούσε να διανύση την απόστασι που μάς χωρίζει από τά βουνά, σέ έξήντα ως έβδομήντα λεπτά της ώρας!

— Νά φυλάξω τό γύρισμά του ως τό πρωί; έπρότεινε ή κόρη.

— Μά τόσο άνυπομονείς να λάθης νέα από τον πατέρα σου; τη ρώτησε ή κυρία Ζερμάτ.

— Κι' από τούς γυιούς σας, κυρία Ζερμάτ! συμπλήρωσε ή Άννα.

— Κρίμα πού ή βουνοσειρά αυτή δέν φαίνεται από τό Φελσενχάιμ! πα-ρατήρησε ή κυρία Ουόλστον. Άλλοι-ώτικα, μ' ένα καλό κυάλι, θα μπορού-σαμε να ίδούμε άν κυματίζει ή σημαία στην κορυφή.

— Μά γι' αυτό, αποκρίθηκε ο κ. Ζερμάτ, άν τό περιστέρι δέν φανή ως αύρ... τό πρωί, σκοπεύω να σελλώσω τιν Λάιχτφους και να πάω στό Έμ-περφουρτ. Από κεί φαίνεται ο κίνος.

— Ναι, ναι! έσυμφώνησε ή κυρία Ζερμάτ. Άλλ' άς μ'ην κάνουμε πρό-ωρα σχέδια και, επειδή είναι ώρα, άς καθήσουμε στό τραπέζι... Ποιός ξέ-ρει! ως την ώρα πού θα κοιμηθούμε, μπορεί να γυρίση τό περιστέρι με κα-νένα γραμματάκι του Έρνέστου.

— Έ, δέν είναι ή πρώτη φορά πού συγκοινωνούμε μ' αυτό τον τρόπο, έ-πε ο κ. Ζερμάτ. Θυμάσαι, Μπέτσι, τότε πού τά παιδιά μας μάς έστειλαν ειδήσεις με περιστέρια από τό Βάλν-τεγκ, από τό Πρόσπεκτ-Χίλλ, —άσχη-μες ειδήσεις, για έπιδρομές πιθήκων κι' άλλων ζώων φθοροποιών; Άς έλ-πίσουμε ότι αυτή τη φορά ο ταχυδρό-μος θα μάς φέρη καλές.

— Νάτος!.. φώναξε ή Άννα πού σηκώθηκε κι' έτρεξε στό παράθυρο.

— Είδες, αλήθεια, τό περιστέρι; τη ρώτησε ή μητέρα της.

— "Όχι, μά το άκουσα πού μπήκε στον περισσότερεώνα.

Πραγματικώς, ένας μικρός κρότος είχε κινήσει την προσοχή της "Αννας. Ήταν σά να σπρώχθηκε και να ξανάκλεισε ή πορτίτασ στη βάσι του περισσότερεώνα, επάνω από τη βιβλιοθήκη.

Ο κ. Ζερμάττ βγήκε άμέσως, ακολουθούμενος από την "Αννα, την κυρία Ζερμάττ και την κυρία Ουόλστον. "Αμα έφθασε στον περισσότερεώνα, έβαλε μία σκάλα, ανέβηκε και κοίταξε μέσα.

— "Ηλθε!.. είπε.

— Πιάστε το! πιάστε το, κύριε Ζερμάττ! φώναξε ή "Αννα μ' άνυπομονησία.

Καί μόλις τό περισσότερί βρέθηκε στα χέρια της, του φίλησε τό βαθυγάλαζο κεφαλάκι και, άφου έλυσε τό γράμμα από τό πόδι του, τό ξαναφίλησε. Τότε τό πουλί, έξαφρωμένο, ξαναμπήκε στο σπιτάκι του, όπου τό περίμενε μία χούφτα καλαμπόκι.

Η "Αννα διάβασε τό γράμμα του Έρνέστου δυνατά. Κι' όλοι χάρηκαν γιά την έπιτυχία της έκδρομής και συγκινήθηκαν με τό τρυφερά, στοργικά λόγια πού τούς έρχόνταν από τό ύψη του Ζάν-Ζερμάττ. Είναι περιττό να προσθέσουμε, πώς ή "Αννα εύχαριστήθηκε περισσότερο άπ' όλους...

Χαρούμενοι, γύρισαν στο σπίτι, έπλάγιασαν κι' έκοιμήθηκαν ήσυχά ως τό πρωί.

Η ήμέρα εκείνη αφιερώθηκε όλη σέ οικιακές εργασίες. "Αφου γύρισε τό περισσότερί, ένωσείται ότι ο κ. Ζερμάττ δεν είχε πιά ανάγκη να πάη στο "Εμπερφουρτ. Ήταν όλως διόλου περιττό να ίδι ή σημαία στην κορυφή της βουνοσειράς, άφου ήξερε τώρα πώς στήθηκε. Κι' ήταν βέβαιος πώς ο κ. Ουόλστον, ο Τζάκ κι' ο "Ιρνέστος είχαν ξεκινήσει να γυρίσουν στο Φελσενχάιμ.

Την άλλη μέρα, άλλωστε, παρουσιάσθηκε μία μεγάλη εργασία, πού δεν μπορούσε ν' αναβληθί. "Ενα κοπάδι από σολωμούς είχε μπη στο στόμιο του ρέματος των Τσακαλίων, όπως γινόταν πάντα αϊτή την εποχή. "Επρεπε λοιπόν να φερέσουν όσο περισσότερα μπορούσαν από τά ψάρια αυτά, πού θα τά πάστωναν κατόπι και θα τά διατηρούσαν.

Τό απόγευμα, ο κ. και ή κυρία Ζερμάττ, ή κυρία Ουόλστον κι' ή "Αννα άφησαν τό ψάρεμα, πέρασαν τό γεφύρι της Οικογενείας και πήραν τό δρόμο πού οδηγούσε στο "Εμπερφουρτ. Γιατί λογάριάζαν πώς οι έκδρομείς θα είχαν φθάσει στο Φραγκμύ και σέ δυό ώρες τό πολύ μπορούσαν να διανύσουν την απόστασι ως τό Φελσενχάιμ.

Η ήμέρα όμως προχωρούσε και τίποτα δεν φάνερνε την παρουσία τους, ούτε γαυγίσματα των σκύλων πού θα μυριζόταν βέβαια τούς κυρίους τους, ούτε τουφεκίες, πού θα τις έρριχνεν ο Τζάκ γιά ν' αναγγείλη τό γυρισμό τους. Στις έξη, τό γεύμα ήταν έτοιμο, — πλούσιο γεύμα, γιά κουρασμένους και πεινασμένους. Περιμέναν τούς έκδρομείς κι' έπειδή αυτοί δεν φαινόνταν, κανείς δεν έσυλλογίσθηκε να καθήσθι στο τραπέζι.

(Άκολουθεί)

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Πώς δά προφυλαχδούμε από τόν τύφο.

Τά τελευταία χρόνια, ύστερα από τά έντονα μέτρα του Υπουργείου Υγείνης σέ όλόκληρον ή χώρα, ο τύφος, άρρώστεια πού άλλοτε έμάστιζε ή χώρα μας, περιωρίσθη εις τό ελάχιστον, εις την περιοχήν δέ των Αθηνών, μετά την έγκατάστασιν του νέου δικτύου ύδρεύσεως, ή νοσηρότης ή λαττώθη ακόμη περισσότερον.

Έν τούτοις κάθε χρόνο και ίδίως τούς θερινούς μήνας εις όλόκληρον σχεδόν την Ελλάδα έχομεν σποραδικά κρούσματα τυφοειδούς πυρετού, εις όρισμένα δέ μάλιστα μέρη και ενίοτε και έντός των Αθηνών, όπως πρόπερσι εις την συνοικίαν Ψυρή, παρουσιάζονται μικρά έπιδημιαί.

Τούτο είναι άρκετόν να μάς κάνει ώστε να μη περιμένωμε τά πάντα από τό Υπουργείον, αλλά να στρέψωμε την προσοχή μας πρό πάντων στην άτομική προφύλαξι. Κατ' αυτόν τόν τρόπον θα σώσωμεν τόν έαυτόν μας από μία άρρώστεια μακρά, πολυδάπανο και άρκετά επικίνδυνον, ύστερα θα βοηθήσωμε τό Υπουργείον, τό όποιον τόσον έχει ανάγκην της βοήθειας των άτόμων. Τέλος θα άνυψώσωμε και τόν έγωισμό του Κράτους μας, στα δμματα των ξένων, διότι δεν μπορεί ένα Κράτος να θεωρηται πολιτισμένον, όταν οι πολίται του δεν έχουν ή δεν θέλουν από μοιρολατρεία να προφυλαχθουν από μία κακιά άρρώστεια, σαν τό τύφο.

Υπάρχουν δυστυχώς και μορφωμένοι ακόμη άνθρωποι πού θεωρούν τό έμβόλιον καταστρεπτικόν γιά τόν έαυτόν των, ή γιά τά παιδιά των και ουδέν λένε «δέν βάζω εγώ μικρόβια στο σώμα του παιδιού μου χωρίς κανένα λόγο». Άλλοι πάλιν από άμέλεια ή από μοιρολατρεία δεν παίρνουν έμβόλιον και τό ρίχνουν στην τύχη, εάν με πιάση, ό Θεός βοηθός.

Τέλος υπάρχουν και άλλοι, κι' αυτοί είναι εκείνοι πού κάνουν πώς τά ξέρουν όλα, πού ουδέν λένε, «δέν κάνει τίποτε τό έμβόλιον, πλένω τις ντομάτες ή τά φρούτα σέ καυτό νερό, πίνω βρασμένο νερό και έτσι δέν φοβάμαι τόν τύφο».

Εις τούς πρώτους απαντούμε, πώς τό έμβόλιον του τύφου, όπως και όλα τά άνεγνωρισμένα έμβόλια, δέν βλάπτει, τούναντίον μάλιστα πολλές φορές προσέξαμε πώς όφελει κατά περιεργον τρόπον. Έτυχε να ίδουμε παιδιά δδύνατα και ανόρεκτα, να παχύνουν και να τούς έρχεται ή δρεξίς, ύστερα από τό έμβόλιον του τύφου. Πολλά δερματικά νοσήματα έξηφανίσθησαν περιέργως ύστερα από τό έμβόλιον. Προχθές δέ σέ δύο παιδιά πού

έκαναν έμβόλιον αντιτυφικόν, χάθηκαν από την επομένην τά δέκατα πού είχαν από πολλόν καιρό. Και γενικώς δέν είδαμε τόσα χρόνια πού κάνομε τό γιατρό καμιά βλάβη σέ παιδιά ή σέ μεγάλους από έμβόλιον του τύφου. Έκείνοι πού έπαθαν από τό έμβόλιον είναι οι γιατροί, αλλά τό είπαμε και άλλοτε, δέν είναι ανάγκη να ζούν οι γιατροί από τόν τύφο, άρρώστεια τρομερά επικίνδυνη γιά τούς νέους οργανισμούς. Στους άφελείς και μοιρολάτρες δε απαντήσουν οι στατιστικές των άπολιτίστων μερών και ή λαχτάρα πού πέρασαν οι περισσότεροι με τόν τύφο των παιδιών των. Στους τελευταίους, σ'αυτούς πού βράζουν τό νερό και τά φρούτα, έχω να συστήσω τό έμβόλιον περισσότερον από τούς άλλους, διότι με τά βρασιματα και τις άποστειρώσεις γίνονται πιδ εύαίσθητοι στον τύφο και με τόν πρώτο περίπατο πού θα κάνουν σέ έξοχή πού ύδρεύεται με πηγάδι ή δέν θα έχουν τά μέσα να βράσουν τις ντομάτες, θα πάθουν άσφαλώς τύφο και βαρύτερο μάλιστα από τούς άλλους, πού έχουν σκληραγωγήσει τό σώμα των.

Τύφο παθαίνουν συχνότερα τά παιδιά από 3 ετών μέχρι 20, οι μεγάλοι παθαίνουν, αλλά σπανιώτερα. Τό λόγο τόν είπαμε πολλές φορές. Τά παιδιά και γενικώς ο νέος φθείρεται περισσότερον, δέν προσέχει όσο πρέπει την τροφή του και ή ζωή του, ο οργανισμός του είναι συνεχώς έξησθενμένος και έπομένως τά μικρόβια εύκολον εύκολα έξωθεν πρόσβολον να άναπτύξουν. Αϊτε βέβαια ο μεγάλος έχει πρώτον μυαλό, ύστερα οι ανάγκες του δέν είναι τόσο μεγάλες όπως στο παιδί και έτσι κατορθώνει να διατηρή άκμαίες τις δυνάμεις του και να άντεπεξέρχεται νικηφόρος έναντίον μιας μικροδιακής προσβολής. Παράδειγμα: Μία οικογένεια στην Γλυφάδα τρώγει στρείδια μολυσμένα από μικρόβια τύφου, μετά 15 ήμέρας τά δύο ή τρία παιδιά της οικογενείας και ή μικρά ύπνρέτρια παθαίνουν τύφο, ενώ οι γονείς παραμένουν όγεις γιά να χτυπούν τό κεφάλι των, πρώτον γιατί δέν έκαναν έμβόλιο και δεύτερον γιατί έφαγαν στρείδια ή άλλα θαλασσινά πού τά άπαγορεύουν οι γιατροί τούς θερινούς μήνας, διότι είναι μία από τις συχνότερες αιτίες της μεταδόσεως του τύφου.

Στό έπόμενο θα πούμε μερικά γιά τό τύφο και ποιά έμβόλια πρέπει να προτιμώμεν, ως άποτελεσματικότερο.

Γ. Μπαμπούρης
Παιδίατρος

'H vautla

Καλοκαίρι! Ἡ ἐποχή τῶν
ταξιδιῶν...

Μέσα μας γεννιέται η
λαχτάρα για ένα μικρό ή
μεγάλο θαλάσσιο ταξίδι,
που θα μας ξεκουράσει
και θα μας τονώσει τα ιεύ-
ρα, όταν αμέριμνοι θα ξα-
πλώσουμε στην σαιζ-λόγκ
του καταστρώματος για
να απολαύσουμε το χάδι
και τα μύρα της θαλασ-
σίας αύρας.

Μία πραγματική δηλαδή απόλαυση που όμως για πολλούς που τους πιάνει ή θάλασσα είναι υπόθεση ανέφικτος, αφού άμέσως σχεδόν με την επιβίβαση στο πλοίο καταλαμβάνονται από την ενοχλητικωτάτη αδιαθεσία της ναυτίας.

Δὲν ὑπάρχει πιά δυσάρεστον ἐνόχλησις ἀπὸ τὴν ναυτία! Ἄλλα τί εἶναι ἡ ἐνόχλησις αὐτὴ καὶ ποιά ἡ ἀφορμὴ τῆς; Μυστήριον! Ἐχεῖ παράδοξα γυνώσματα καὶ περιέργους ἐκδηλώσεις: Πρῶτον δὲν καταλαμβάνει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἔπειτα εἶναι δυνατόν μὲ φουρτοῦνα νὰ μὴν ἐνοχληθῇτε καθόλου, ἐνῶ σχεδὸν μὲ γαλήνη μορεῖ νὰ ὑποφέρετε κυριολεκτικῶς τοιοῦτά.

Πάντως η έπιστήμη δέν
μπορεί σήμερα νά έξηγήσθ
τήν γαυτιά.

Πῶς λοιπὸν θ' ἀποφύγω-
μεν τὴν ναυτίαν;

Ἡ πείρα ἔχει τὸν λόγον
Νὰ ἐπιβ. θαζώμεθα πρῶ-
τον μᾶς λέγει μὲ τὸ στομά-
χι γεμάτο, διότι ἡ πέψις ἐμ-
ποδίζει τὰς ἀσπάσεις τοῦ

Νά εὐρισκώμεθα ἔπειτα συνεχῶς εἰ δυνατόν εἰς στάσιον κατακλίσεις καὶ νά προσπαθῶμεν νά αὐθυποβάλλωμεν ἰσχυρῶς τὸν ἐαυτὸν μας ὅτι δὲν μᾶς πειράζει ἡ θάλασσα ἀπαχολοῦντες τὴν σκέψιν μας εἰς κάτι τὸ ἐνδιαφέρον (παίχνιδι, διάβασμα κλπ.).

Ἐννοεῖται ὅτι

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:
Ὡς θεορούμενον

Τὸ θερμομέτρον εἶναι τὸ
χρήσιμον ἐκεῖνο ἐπιστημο-
νικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον
μᾶς καθορίζει τὴν θερμο-
κρασίαν τοῦ σώματός μας
κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν
διαφόρων νόσων αἱ ὁποῖαι
δυνατὸν νὰ τὸ προσθά-
λουν.

Άρα λοιπόν δεν είναι
 ενδιαφέρον να μάθουμε
 κάπως καλύτερα αυτό το
 όργανον και προ πάντων
 τον τρόπον πού κατασκευά-
 ζεται:

Ὁ πάγος καὶ ὁ ἰδρώς...

Καθώς όλοι θά έχουν παρατηρήσει, εις ένα θερμόμετρον υπάρχουν εις τας δύο πλευράς του μικρού υαλίνου σωλήνος δύο κλίμακες διηρημέναι εις υποδιαιρέσεις του μέτρου. Καί η μία πλευρά καταλήγει εις τό άνω μέρος με τό γράμμα C καί η άλλη με τό γράμμα R.

Ὁ καθορισμός τῶν δύο αὐτῶν κλιμάκων δὲν ὑπῆρξεν εὐκολος προσπάθεια. Καὶ ὅταν ἡ μιά ἐξ αὐτῶν κατωρθώθῃ τελικῶς τότε δύναται τις νὰ εἰπῇ ὅτι ἐφευρέθῃ καὶ τὸ θερμόμετρον.

Κατά τὰς ἀρχὰς τοῦ 1600 οἱ ἐπιστήμονες ἐχρησιμοποιοῦν τὰ λεγόμενα «θερμοσκόπια» δι' ὕδατος τὰ ὁποῖα ὠμοιάζον πρὸς τὰ σημερινὰ θερμομέτρα καὶ φαίνεται ὅτι τὰ ἐφεύρε ὁ Γαλιλαῖος.

Είναι βέβαιον ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ἑνετὸς ἱατρός Σαντόρρε Σαντόριο, εἶχε τὴν γνώμην ὅτι δι' αὐτῶν ἦτο δυνατόν νὰ μετράται καὶ ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.

Ἀργότερον διεπιστώθη
ὅτι τὸ οὐνόπνευμα ἐξυπη-

ρέτει τὸ ὄργανον αὐτὸ κα-
λύτερον ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ
οὕτω ἐδημιουργήθησαν τὰ
περίφημα «φλωρεντινὰ θερ-
μόμετρα».

Βραδύτερον ἐχρησιμωποιήθη ὁ ὑδράργυρος. Ἄλλὰ διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν χρῆσιν τοῦ θερμομέτρου ἐχρειάζετο νὰ εὑρεθῇ

μιά υποδιαίρεση — κλίμα
 όμοια δι' όλους με όρισμέ-
 νας θερμοκρασίας και κα-
 τά τρόπον ώστε οι βαθμοί
 να διαθάζονται από τους
 πάντας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐπαρουσιάσθη ἕνας ἰατρός κατὰ τὸ 1694 ὃ ὁποῖος συνέλαθε τὴν ἀπλην ἄλλα καὶ εὐφύη ἰδεῖν. Ἐπρότεινε να ὑποτεθῇ ὥς ἐλαχίστη θερμοκρασία ἐκείνη τοῦ τηκομένου πάγου καὶ ὡς μεγίστη ἐκείνη τοῦ ζέοντος ὕδατος.

Ἡ ἰδέα αὐτὴ ὠμοίαζε μὲ
τὸ αὐγὸ τοῦ Κολόμβου....
Ἀπλῇ, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ
τὴν σκεφθῇ κανεὶς!

Ὁ Ἰταλὸς ἐπιστῆμων,
δημιουργὸς τῆς ἰδέας αὐ-
τῆς ὑπῆρξεν ὁ μαθηματι-
κὸς κόμης Κάρλος Ρε-
ναλντίνι ἀπὸ τὴν Ἀγκῶνα
καὶ καθηγητὴς τῆς φιλοσο-

φίλος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον
τῆς Πίζας.

Σχεδόν όλοι οι έπιστή-
μονες ήκολούθησαν τας έν-
δείξεις του. Ό Γάλλος Ρευ-
ματάρ στην έτελειοποίησε και
διήρσε την απόστασιν από
τò έλάχιστον εις τò μέγι-
στον μέ γραμμάς τοποθε-
τημένας εις ίσην απόστασιν
ή μία από την άλλην και
συνολικού αριθμού 80. Ό
Γερμανός Άντερς Κέλαιος
υπεστήριζε την γνώμην ό-
τι ήτο προτιμότερα ή λή-
ψις ενός στρογγυλού άρ-
θρου, δηλαδή ά άνομασθί-
μη δέν ή έλάχιστη θερμο-
κρασία και έκαστόν ή
μεγίστην.

Κατά τὸν τρόπον αὐτὸν οἱ ἐνδεχόμενοι ὑπολογισμοὶ ἦσαν εὐκολώτεροι καὶ ἐπρόκειτο νὰ διαιρῶμεν ἢ νὰ πολλαπλασιάζωμεν ἐπὶ 5 ἢ 10... (Ἡ ὑποδιαίρεσις αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀπαρχὴ τοῦ δεκαδικοῦ μετρικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον καθιερώθη ἀργότερον).

Δέν ἀρκεῖ ὁ πάγος...

Ἡ ὁ Γερμανὸς Γασβίηλ Φαρενχάιτ ἐφάνη ἐν μέρει ἐπιφυλακτικὸς : Παρεδέχθη τὴν ἰδέαν νὰ ὀνομασθῇ μηδὲν ἢ ἐλαχίστη θερμοκρασία, ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν προσδιορίσῃ μετεχειρίσθη τὸ ἐξῆς πείραμα : Ἐβάπτισε μίαν λεκάνην πλήρη ὑδραργύρου ἐντός τετηγμένου πάγου καὶ ἀναμειγμένου μὲ ἰσὴν ποσότητα ζυμωνίας. Οὕτω τὸ μὴδὲν τὸ ἀντιστοιχεῖ μὲ 32 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μὴδὲν τῶν ἄλλων θερμομέτρων. Ἀπειναντίας, διὰ νὰ προσδιορίσῃ τὴν μεγίστην θερμοκρασίαν ἐχρησιμοποίησεν τὸν ἀτμὸν τοῦ ζέοντος ὕδατος κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Ρεναλντίνι, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων ἔσημείωσεν 180 βαθμοὺς ὥστε τὸ 100 τοῦ ἐγγινε 212.

Κατὰ συνέπειαν ἐὰν θε-
λήσωμεν νὰ μετατρέψωμεν
ἐκ καυστὰ κάρβουνο τὴν
ἀντίθετον πρᾶξιν: διαίρου-
μεν διὰ 5 καὶ πολλαπλα-
σιάζομεν ἐπὶ 9 καὶ κατόπιν
προσθέτομεν τὸν ἀριθ-
μὸν 32.

Οι Ἀγγλοι υιοθέτησαν
καὶ χρησιμοποιοῦν ἀκόμη
τὸ θερμόμετρον Φαρεναίτ.
Εἰσὶς δὲν χρησιμοποιοῦν
τὸ δεκαδικὸν σύστημα, ἀλ-
λὰ τοὺς δακτύλους, πό-
δας κλπ.

Ο Χημικός

Μ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Σ' αὐτὸν τὸν κόσμον
 ἡμεῖς ἐκείνην οὐκ ἐβί-
 αμεν. Ὁ δὲ τοιοῦτον
 ἄνθρωπος πῶς δύναται
 ἄλλοι ἀνθρώπους ἐκεί-
 νους βιολογῆσαι;

Ὅταν ὁ καρπὸς
 τοῦ ἔργου σου εἴς
 Βρισηλαὶς ᾖ, καὶ
 σὺ, ὦ Ἰουδα, πάλιν
 τοῦ ἀντιπάλου σου
 τοῦ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ
 δεῖς καρπὸν ἑλκε-
 σσομένης σου.

[illegible]

Κοσμάς Μπούφος του Αθανασίου

ΕΝΑΣ ΑΣΗΜΑΝΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΑΚΟΣ
ΜΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Όταν ο αγαθός δημοδιδάσκαλος κ. Ίακωβος Περλεπές, μπήκε στην αίθουσα της Α' τάξεως για να κάνει το έναρκτήριο — για εκείνο το σχολικό έτος — μάθημά του, βλοι οι μικροσκοπικοί μαθηταί σηκώθηκαν από τα θρανία τους πλὴν ενός: τοῦ Κοσμά Μπούφου τοῦ Ἀθανασίου.

Τὸ πρῶγμα αὐτὸ δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ίακώβου Περλεπέ, ὁ ὁποῖος, μόλις ἀνέβηκε στὴν ἔδρα του, ἔσπευσε νὰ καλέσῃ τὸν νεοφώτιστο μαθητὴ καὶ νὰ τοῦ κάνῃ τίς δέουσες συστάσεις:

— Ἀκου ἐδῶ, παιδί μου. Ὅταν μπαίνει μέσα στὴν τάξη ὁ δάσκαλός σου πρέπει νὰ σηκώνεσαι.

Ὁ Κοσμάς γούρλωσε τὰ μάτια του ἀπὸ τὴν κατάπληξι.

— Γιατί; ρώτησε.

— Διότι ἔτσι πρέπει.

— Καὶ γιατί πρέπει ἔτσι;

Ὁ κ. Ίακωβος Περλεπές ἄρχισε νὰ δυσανασχετῇ. Ὡστόσο, σὰν ἄνθρωπος φοβερὰ ὑπομονητικὸς πού ἦταν, δὲν ἔχασε ἀμέσως τὸ γλυκὸ, συμβουλευτικὸ του ὕψος.

— Ἀκου ἐδῶ, παιδί μου, εἶπε στὸν Κοσμά. Ὅταν σοῦ λήῃ ἕνα πρῶγμα ὁ δάσκαλός σου, ἐσύ οὔτε «γιατί» θὰ ρωτᾷς, οὔτε «ὄχι» θὰ λές.

— Νά... αὐτός.

— Γιατί αὐτό;

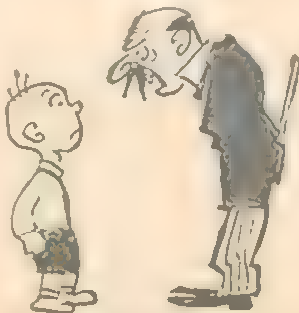
— Διότι ἔτσι εἶναι.

— Καὶ γιατί εἶναι ἔτσι;

Δὲν ἦταν δυνατόν νὰ διατηρήσῃ περισσότερο τὴν μεγάλη ὑπομονή του ὁ κ. Περλεπές. Ἐφ' ὧ καὶ ἐβροντοφώνησε:

— Κάθισε κάτω!

Ἡ κατάπληξις τοῦ Κο-

— Κάτσε κάτω!!...

σμά μεγάλωσε. Ρώτησε:

— Ἐγώ;

— Ἀμ' ἐγώ; ἐδρυχήθη ὁ κ. Περλεπές.

— Ξέρω κι' ἐγώ; διηρωτήθη ὁ Κοσμάς.

Καὶ ἀπορῶντας γιὰ τὴν διάκρισι πού γινόταν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν συμμαθητῶν του (πού κάθονταν στὰ θρανία τους), ὁ Κοσμάς ... στρογγυλοκάθησε στὸ πάτωμα!

Ὁ ἀτυχὴς κ. Περλεπές ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται τάσεις πρὸς λιποθυμίαν. Συγχρόνως τὰ ἔβαζε μὲ τὸν ἑαυτὸ του. Τί τοῦ ἦρθε, στὰ καλά καθούμενα, νὰ φωνάξῃ αὐτὸ τὸ ζωντόβολο; Δὲν τὸ ἄφηνε καλύτερα νὰ κάθεται στὸ θρανίό του μέχρι πού νὰ βαρεθῇ καὶ νὰ φύγῃ μόνο του; Κύριε ἐλέησον!

Ἐν τῷ μεταξύ, ὅμως, ἔπρεπε κάτι νὰ γίνῃ. Μὲ τὸ στρογγυλοκάθισμα τοῦ Κοσμά στὸ πάτωμα, οἱ ἄλλοι πιτσιρίκοι εἶχαν ἀλλοφρονήσει. Ἀρχισαν νὰ φωνάζουν καὶ νὰ γελοῦν σὲ βαθμὸ ἀπελπιστικὸ. Αὐτὴ

ἡ φασαρία ὠδήγησε στὴν αἶθουσα τῆς Α' τάξεως τὸν διευθυντὴ τοῦ σχολείου.

Τὸ αὐστηρὸ ὕψος τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἡ ἀπότομη εἰσοδὸς του στὴν αἶθουσα, ἀποκατέστησε κάπως τὴν διασταλευθεῖσαν τάξιν.

— Τί συμβαίνει, κ. Περλεπέ; ρώτησε ὁ διευθυντὴς τὸν δάσκαλο.

— Ἰδού, κ. διευθυντά, ἀπάντησε ἐκείνος δείχνοντας τὸν Κοσμά, πού ἐξακολουθοῦσε νὰ κάθεται μακαρίως στὸ πάτωμα.

— Τί εἶναι αὐτό;

— Ρωτήστε τον, κ. διευθυντά, καὶ θὰ ἐννοήσετε.

Γύρισε στὸν Κοσμά ὁ διευθυντής:

— Γιατί κάθεσαι κάτω; τὸν ρώτησε.

— Ἔτσι μοῦπε...

— Ποιός;

— Νά, αὐτός!

— Ὁ κ. Περλεπές;

— Δὲν ξέρω πὼς τὸν λένε...

— Σήκω ἔπάνω!

Ὁ Κοσμάς ἔμεινε γιὰ λίγο σκεπτικός. Ἐπειτα ἀνοίξε τὰ χεῖλη καὶ τραβώντας τὴ γλῶσσα του ἀνάμεσα στὰ δόντια του, ἔφησε ν' ἀκουσθῇ ἕνα ἀναιδέστατον:

— Τς!...

Κατεπλάγη καὶ ὁ διευθυντής, μὲ τὴν σειρά του.

— Τί θὰ πῇ αὐτό; ρώτησε.

— Θὰ πῇ, πὼς δὲ σηκώνουμαι, ἀπάντησε ἀναιδέστατα ὁ Κοσμάς. Ἐμένα μ' ἀρέσει ἐδῶ. Ἐπειτα, μοῦ εἶπε νὰ καθίσω ἐδῶ αὐτός!

— Μὴ δείχνῃς μὲ τὸ δάχτυλο!

— Μὲ τί νὰ δείξω; Μὲ τὸ πόδι;

Ὡ συμφορά! Θρόμβοι ἰδρώτος φάνηκαν ἔπάνω στὸ μέτωπο τοῦ δυστυχούς

διευθυντοῦ. Ἦταν ἡ πρώτη φορά, πού ἀντιμετώπιζε, μέσα στὸ 35ετὲς στάδιό του, τέτοια περίπτωσι. Ἐπὶ τέλους πήρε τὴν γενναία ἀπόφασι: Ἐσκυψε, ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι τὸν Κοσμά καὶ τὸν ἐσήκωσε ἔπάνω:

— Πὼς λέγεσαι; τὸν ρώτησε.

— Μπούφος!

— Πῶς;

— Κοσμάς Μπούφος τοῦ Ἀθανασίου.

Ὁ διευθυντής ἔβυσε τὸ κεφάλι του:

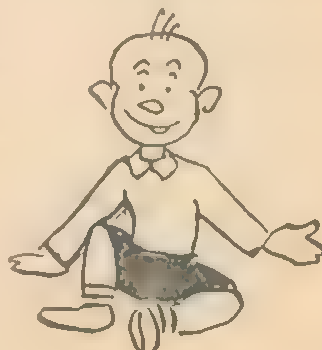
— Ἀμ' ἔπρεπε νὰ τὸ καταλάβω!, εἶπε. Ἦταν ἀδύνατον νὰ μὴν εἶσαι ἐσύ ὁ Μπούφος, ὁ ἡλιθιώτερος μαθητὴς αὐτοῦ τοῦ σχολείου. Νὰ χαίρεσαι τὸ ὄνομά σου, παιδί μου!

...

Μὲ πολλὴ συγκίνησι ὁ Ἀθανάσιος Μπούφος τοῦ Κοσμά ἄκουσε τὸ μεσημέρι ἀπὸ τὸν κανακάρη του τί εἶχε γίνῃ στὸ σχολεῖο ἐκείνο τὸ πρωί.

— Καλὰ τὰ κατάφερες, γυιέ μου!, εἶπε ἐν εἰδει συμπεράσματος ὅταν ὁ Κοσμάς τελείωσε τὴν ἀφήγησί του. Γιὰ νὰ σοῦ πῇ ὁ διευθυντής νὰ χαίρεσαι τὸ ὄνομά σου, σημαίνει ὅτι τὸ ἐτίμησες ὅπως ἔπρεπε. Νὰ σὲ φιλήσω!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ὁ Κοσμάς καὶ τὸ ἀλφάθητο.

— Τς...

ΜΟΝΟ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΠΝΙΖΟΥΝ

Μικρή ζημία...

Στό δρόμο ένας κύριος φώναζε τον έφημεριδοπώλη, του ζήτησε κάποια έφημερίδα και του έδωσε να εκατοστάριχο.

— Δυστυχώς, κύριε, δεν έχω να σάς δώσω ρέστα.

— Και τί θα γίνει τώρα;

— Δεν πειράζει, είπεν ο έφημεριδοπώλης, αύριο, αν περάσετε από εδώ έδώ μου δίνετε τις δυο δραχμές της έφημερίδος.

— Καλά, κι' αν έν τώ μεταξύ πάθω συγκοπή καρδιάς;

Τότε ο έφημεριδοπώλης που είχε στο νού του εκείνη τη στιγμή το δίφραγκο της έφημερίδος μόνο, απήντησε:

— "Ω κύριε... 'Η ζημία θά ήταν πολύ μικρή.

"Οχι άκριβώς...

— "Όστε είσαι από τας Σέρρας;

— "Οχι άκριβώς.

— Τι θά πη «όχι άκριβώς»!

— Να σάς εξηγήσω. "Όταν έφυγα από τας Σέρρας, όπου γεννήθηκα και μεγάλωσα ζύγιζα 60 κιλά. Τώρα, στην 'Αθήνα, έχω φθάσει τα 90 κιλά.

— Και τί σημασία έχει αυτό;

— Πώς δεν έχει σημασία! Μπορώ να πώ ότι είμαι έκατό τοίς έκατό από τας Σέρρας, αφού τό έν τρίτον της ύπαρξέως μου, τα 30 κιλά, έδημιουργήθησαν στην 'Αθήνα;

ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΑ ΑΛΛΑΖΕ...

— Πώς περπατάς έτσι; Τι έπαθες;

— Τό πρωί έκαμα λάθος και φόρεσα τό άριστερό παπούτσι στο δεξιό πόδι και τό δεξιό παπούτσι στο άριστερό πόδι...

— Περιττό πράγμα! Γιατί καπνίζει μόνο τό μεγάλο φουγάρο; — Γιατί τά άλλα είναι μικρά. "Όταν μεγαλώσου θά καπνίζουν και κείνα. Είδες ποτέ σου κανένα παιδί να καπνίζει;

Η ΙΝΔΗ ΧΑΡΤΟΡΡΙΧΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΛΕΓΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ...

"Ο κ. 'Αριστείδης ανήκεν εις την τάξιν των άνοήτων εκείνων ανθρώπων, οι όποιοι είναι βεβαίοι ότι μπορούν να μάθουν τό μέλλον τους από τό κατακάθι του καφέ ή από τά χαρτιά. Γι' αυτό, όταν έμαθε ότι κάποια σπουδαία χαρτορρίχτρα έξ 'Ινδίων, είχε φθάσει στην 'Αθήνα, ξεκίνησε άμέσως να την συναντήσει.

— "Ωραία! έσκέπτετο στο δρόμο. Να πού μου δίνεται ή ευκαιρία να γνωρίσω τό μέλλον μου από τά χείλη μιās χαρτορρίχτρας 'Ινδής. Αυτοί οι 'Ινδοί στις φακιρίες και στις μαγιείες είναι σπουδαίοι!

Κάποτε έφθασε στο σπίτι που του είχαν υποδείξει. Και με βαθειαν συγκίνηση εισήλθεν εις τό «άντρον» της 'Ινδής ή όποια, έδώ που τά λέμε, δεν είχε καμμίαν σχέση με τας 'Ινδίας, ως καταγομένη εκ Λαμίων, εκ γονέων επίσης Λαμίων.

"Όπως όποτε ή κυρία αυτή υπεδέχθη ευγενέστατα τόν κ. 'Αριστείδην, ό όποιος όμως εξέπλάγη διά την 'Ελληνομάθειάν της.

— Γνωρίζετε έλληνικά; ήρώτησεν έκπληκτος.

— Βεβαίως. "Όλοι εις τας 'Ινδίας γνωρίζουν έλληνικά, τά όποια είναι ή επίσημος γλώσσα του κράτους μας!

"Η ψευτιά ήταν βέβαια τερατώδης, αλλά ό κ. 'Αριστείδης την «έχαψε» με ένθουσιασμόν, έφ' όσον προήρχετο από μίαν πραγματικήν 'Ινδην μάγισσα...

"Αλλά ή 'Ινδή είχε ρίξει

έν τώ μεταξύ τά χαρτιά και ήρχισε προλέγουσα τό μέλλον...

— "Αγαπητέ κύριε, είπε, ό θεός σας πρόκειται...

"Ο κ. 'Αριστείδης την διέκοψε:

— Μά δεν έχω θείο...

— "ΑΙ "Ηθελα να πώ ή θεία σας...

— "Αλλά ούτε θεία έχω!..

— Καλά... "Η άρραδωνισμένη κόρη σας όπωσδήποτε διατρέχει μεγάλον κίνδυνον...

— "Η άρραδωνισμένη κόρη μου; Μά εγώ είμαι άγαμος και άτεκνος...

— Τέλος πάντων, εκείνο που βλέπω με ασφάλεια στα χαρτιά, είναι ότι τό προσεχές σας ταξίδι θά είναι έξ ίσου ευχάριστο με τό τελευταίο...

— "Αλλά, κυρία, εγώ δεν τό κούνησα διόλου απ' την 'Αθήνα!..

"Η... 'Ινδή ήγέρθη. Και με άγανάκτησιν, παρετήρησεν τά κάτωθι... λογικώτατα εις τόν κ. 'Αριστείδην:

— "Ακου να σου πώ, κύριε! Μου έπρηξες τό σηκότι! "Εάν νομίζης ότι μπορείς να ξέρης έού τό μέλλον σου καλύτερα από μένα, γιατί τότε ήρθες και κτύπησες την πόρτα μου; Την πόρτα μιās 'Ινδής;

— Με συγχωρείτε κυρία, δεν ήθελα να σάς προσβάλω...

— Τίποτα, τίποτα. Δεν δέχομαι ουδεμίαν συζήτησιν με ανθρώπους σαν τά μούτρα σου. Φύγε γρήγορα, αλλά πριν φύγης πλήρωσε τις πενήντα δραχμές τις επισκέψεως.

Παιδικό πνεύμα

Στό σχολείο :

— Κλίνε μου, Τοτό, τό ένδύω.

Και ό Τοτός:

— "Εν, δύο, τρία, τέσσερα...

...

— Τό 1453 τί έγινε στην Κωνσταντινούπολι, Τάσο;

— Δεν ξέρω. Δεν ζούσα τότε κύριε καθηγητά!

...

— Μπαμπά, τί δένδρα είναι αυτά;

— Πίπεριές, παιδί μου.

— "ΑΙ Και οι άλλα τιές που είναι, μπαμπά;

...

"Ο 'Αλέκος βάζει μπρός στα μάτια του άδελφού του ένα καθρεφτάκι, λέγοντάς του:

— Για δες ένα γαϊδαρό!

Και ό Γιώργος, με μεγάλη έτοιμότητα:

— Τόν βλέπω... είναι ό άδελφός σου!...

...

"Ο Δάσκαλος:

— Σχημάτισε τό ύποκομιστικό του αϊξ.

— "Εξη παρά τέταρτο!

...

"Ο Παυλάκης σκέπτεται:

— Πώς βλέπουμε τά βνείρα, αφού έχουμε κλειστά τά μάτια;

ΠΟΛΛΕΣ ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ...

— "Α, πόσο καλό τό πράγμα! — ή σου έκαμωσα μία σοκολάτα. "Αν πείσεις και τά πόδια σου θά πάρης δύο.

— Γιαγιά, εγώ θέλω να κάνω μπάνιο για να πλυθώ άλόκληρος.

Τι είναι

ΔΙΑΣΚΕΔ

ΖΕΤΕ

Τι είναι :

Απαντήστε γρήγορα!

1. Άγγδα: Άποικία της Αφρικής, πλανήτης, αρχαία βασίλισσα της Αιγύπτου, λίμνη της Ελλάδας ή όπωροφόρον δένδρον;

2. Βάαλ: Όροσειρά της Ασίας, Θεός των αρχαίων Φοινίκων, είδος ταύρων της Αμερικής ή πολις της Συρίας;

3. Γάδος: Ποταμός της Πορτογαλίας, έργαλείον οιδηρουργικής, ό μπακαλιάρος, δοχείον ή μικρόν έντομον;

4. Δάνδολος: Καρχηδόνιος στρατηγός, Όλυμπιονίκης, αρχαίος Θεός των Ρωμαίων, Δόγης της Βενετίας ή ζών της ζούγκλας;

5. Έδελβάις: Φυτόν των Άλπεων, συγγραφέας Ιστορικών μυθιστορημάτων, πολιτικών αξίωμα εις την Κίνα ή πτηνόν;

6. Ζωροάστρης: Άστρονόμος του Μεσαίω-νος, Ήραιοίτειον της Ν. Αμερικής, δφισ ή Ιδρυτής της θρησκείας των αρχαίων Περσών;

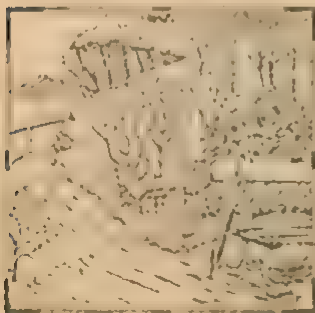
7. Ήλακάτη: Πόλις της Γερμανίας, άποικία της Άγγλίας, κλωστικόν έργαλείον ή όνομασία ναυμαχίας;

8. Μπέλλ: Έφευρέτης του τηλεφώνου, δρος της Γαλλίας, αγία της Δυτικής Έκκλησίας μέλισσα ή τύπος τηλεβόλου.

Μαγική εικών

Κοντά στον πάγκο, όπου υπάρχει καί μία όμπρέλλα, πρέπει νά εύρίσκεται ό κ. Καθηγητής, πού κάνει τόν περίπατό του.

Τόν βλέπετε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ Η "ΕΛΛΑΣ",

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Ένδοξος Έλλην Βασιλεύς.
2. Μεγάλη περιφέρεια της Ελλάδος.
3. Υπάρχει εις τό ανθρώπινον σώμα.
4. Μισοχή βοηθητικού ρήματος — σπρώχω — χρονικόν.
5. Πρόθεσις — Όχι, γαλλιστι (όπως γράφεται).
6. Πόλις της Πελοποννήσου — Μαζύ.
7. Ήρωσ του Τρωϊκού πολέμου (κλητ.).
8. Όργάνωσις — Πολύ.
9. Χαρακτηριστικόν όργανώσεως.
10. Νήσος του Άν. Αιγαίου.
11. Χωρίζει, όρίζει (γεν.).
12. Ναυτικόν παράγγελμα — Δεικτικόν (δημ.).
13. Άρσησις (ζευ.).
14. Γυναικίον διονμα.
15. Άνθος (πληθυντικός).
16. Νήσος των Κυκλάδων.
17. Άδελφή του Αζάρου.
18. Δεικτικόν (δημ.).
19. Μέρος του λόγου.
20. Σύνδεσμος.
21. Ήτο.
22. Ό αρχηγός.
23. Νήσος του Αιγαίου.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. Θεός των αρχ. Έλλήνων.
2. Ε. Ρ.
3. Όνομα Έλλήνων Βασιλέων.
4. Περιέρεχεται από την θαλάσσαι.
5. Άπαγορευτικόν — Νότα Γυναικίον διονμα.
6. Δέν είμαι παρών — Πόλις της Στεριάς Ελλάδος.
7. Δέν είμαι όρθιος — Δύο όμοια φωνήεντα.
8. Όνομασία μάχης εις την όποιαν οι Μακεδόντες ένίκησαν τους Άθηναίους καί τους Θηβαίους — Σημείον της άριθμητικής.
9. Υποθετικόν — Πρόθεσις.
10. Άπαντα.
11. Νύν.
12. Προσπαθούν νά την άποσώγουν οι στρατηγοί (διονμ.).
13. Μόριον όποτακτικής.
14. Τό όπάρχον.
15. Τό ήμισυ του 24ώρου.
16. Δεικτικόν (δημ.).
17. Τό δραματιζόμεθα.
18. Σ Θ — Θεός των αρχαίων Έλλήνων.
19. Υποθετικόν — Υποθετικόν.
20. Νότα.
21. Ζών.

Χ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ

Αι λύσεις του 40ου φύλλου

Ή «Χελώνα»: Όριζοντίως: 1 Ίωάννινα, 2 Αίμων, 3 άχ—εί, 4 Ράς, 5 όρσ—τό, 6 σάνδαλον.

Καθέτως: 1 Ίκαρος, 2 Χαρά, 3 σάν, 4 νά, 5 νί—ια, 6 Ι.Μ., 7 Νώε—τό, 8 ά—νιθον.

Τι είναι: 1 πόλις της Κορσικής, 2 κάτοικος της Ίσπανίας, 3 Κινεζικός τίτλος, 4 πόλις της Τουρκίας, 5 ράτσα όρνίθων, 6 φάρμακον.

Μαγική εικών: Ό τοιχοκολλητής φαίνεται εις τό μέσον περίπου του κιοσκιοϋ, εάν πάρουμε την δεξιάν πλευράν της είκονος ως βάσιν. Τά πόδια του τοιχοκολλητου είναι στο μεσαίο σκαλοπάτι της σκάλας.

Με μία ματιά

Ρίξτε μία προσεκτική ματιά στην είκονα καί χωρίς νά την ξανακυττάξετε, άπαντήστε εις τά έξής έρωτήματα:

1. Τό αυτοκίνητο έχει άριθμόν κυκλοφορίας;

2. Πόσα άτομα υπάρχουν μέσα στο αυτοκίνητο;

3. Υπάρχει ένα ποδήλατο πίσω από τό αυτοκίνητο;

4. Ό άνθρωπος πού φαίνεται στην είκονα φορεί γραβάτα ή φιδόγκο;

5. Ό ίδιος άνθρωπος καπνίζει τσιγάρο μέ πίπα;

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΧΑΝΙΑ.—Την 16ην τρέχοντος μηνός ετελέσθησαν εις τὸ Γυμναστήριον τῶν Χανίων μεγάλοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τῆς Ε.Ο.Ν.

Εἰς τοὺς συμμετέσχον αἱ Περιφ. Διοικήσεις Λασηθίου, Ἡρακλείου, Ρεθύμνης καὶ Χανίων.

Τὴν πρωΐαν οἱ ἀθληταὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς.

Τὴν ἑναρξιν τῶν ἀγῶνων ἐκήρυξεν ὁ Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης.

Ἀκολούθως διεξήχθησαν τὰ ἀγωνίσματα, τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Δρόμος 100 μ.: Κυδωνάκης Γεώργιος (Ρεθύμνης), ἐπίδοσις 11", 8, βαθμολογία 6, 2ος) Σκορδάκης Ἀναστάσιος (Χανίων), ἐπίδ. 12, 6, 5, 3ος) Ἀετουδάκης Ἰωάν. (Ρεθύμνης), ἐπίδ. 12", 2, 6, 4.

Δρόμος 400 μ.: 1ος) Διακάκης Ἀθανάσιος (Χανίων) ἐπίδ. 57", 10, 2ος) Σκορδάκης Ἀναστ. (Χανίων) ἐπίδ. 57", 5, 3ος) Τζέτζος Γ. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 59", 2, 4. Δρόμος 800 μ.: 1ος) Διακάκης Ἀθαν. (Χανίων) ἐπίδ. 2', 15", 2ος) Καστάνης Δημ. (Λασηθίου) ἐπίδ. 2', 18", 3ος) Δεμενέπουλος Ἐμμαν. (Ἡρακλείου) ἐπίδ. 10', 35", 4ος) Χιάρης Βασ. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 10', 44", 3ος) Καταρτζόγλου Δημήτρ. (Ἡρακλείου) ἐπίδ. 10', 50", 4ος) Σκυταλοδρόμος: Ὁμάς Χανίων ἐπίδ. 6', 9", 3ος) 2ος) Ὁμάς Ρεθύμνης ἐπίδ. 6', 9", 3ος) 2ος) Ὁμάς Ἡρακλείου ἐπίδ. 6', 10", 1ος) Ἄλμα ἀπλοῦν εἰς μήκος: 1ος) Καραδάκης Κωνστ. (Χανίων) ἐπίδ. 5.77 μ. βαθ. 6, 2ος) Κυδωνάκης Γ. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 5.49 μ. βαθμ. 5, 3ος) Καστάνης Δημ. (Λασηθίου) ἐπίδ. 5.28 μ. βαθμ. 4, Ἄλμα τριπλοῦν: 1ος) Καραδάκης Κωνστ. (Χανίων) ἐπίδοσ. 12.01 βαθμ. 6, 2ος) Τζέτζος Σοφ. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 11.75 μ. βαθμ. 5, 3ος) Καραδάκης Γεώργ. (Χανίων) ἐπίδ. 11.42 μ. βαθ. 4, Ἄλμα εἰς ὕψος Φαλαγγιτῶν: 1ος) Ἐλευθερίου Ἰω. (Χανίων) ἐπίδ. 1.60 μ. βαθμ. 6, 2ος) Καστάνης Δημ. (Λασηθίου) 1.55 μ. βαθμ. 5, 3ος) Κυδωνάκης Γεώργ. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 1.50 μ. βαθμ. 4, Σφαίροβολία: 1ος) Σηφάκης Γεώργ. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 10.94 μ. βαθμ. 6, 2ος) Κουμαντάκης Ν. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 10.13 μ. βαθμ. 5, 3ος) Σκουρδάκης Ἰωάν. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 9.50 μ. βαθμ. 4, Ἐλευθέρω διακοβολία: 1ος) Σηφάκης Γεώργ. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 31.90 μ. βαθμ. 6, 2ος) Μιγάκης Ἰωσήφ (Ἡρακλείου) ἐπίδ. 31.30 μ. βαθμ. 5, 3ος) Σταυριδάκης Ἰωάννης (Ρεθύμνης) 27.57 μ. βαθμολογία 4, Ἀκοντισμός: 1ος) Μαρκουλάκης Ε. (Χαν.) ἐπίδοσις 43 μ. βαθμολογία 6, 2ος) Χριστοδουλάκης Γ. (Χαν.) ἐπίδ. 38.10 μ. βαθμ. 5, 3ος) Μιγάκης Ἰωσ. (Ἡρακλ.) ἐπίδ. 37.20 μ. βαθμ. 4, Ἄλμα εἰς ὕψος Φαλαγγιτισσῶν: 1η) Δεληγεώργη Ἰωάν. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 1.25 βαθμ. 6, 2α) Μαντουδάκη Εὐαγ. (Ρεθύμνης) ἐπίδ. 1.20 μ. βαθμ. 5, 3η) Κουτσουμπού Εὐαγγ. (Χανίων) ἐπίδ. 1.20 μ. βαθμ. 4, Δρόμος 60 μ. Φαλαγγιτῶν: 1η) Σκουρδάκης Κ. (Ἡρακλ.) βαθμ. 6, 2α) Σαριδάκη Μαρία (Χανίων) βαθμ. 5, 3η) Τσουρλάκη Ἐλένη (Ρεθύμνης) βαθμ. 4.

Μετά τὸ πέρας τῶν ἀγῶνων ἐγένετο ἡ ἀπονομή διπλωμάτων ὑπὸ τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Κρήτης.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ.—Εἰς τὴν ἔδραν τῆς Περιφ. Διοικήσεως Αἰτωλίας ἐγένοντο κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος προκριματικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν Τμημάτων τῆς Ὑποδιοικήσεως Μεσολογγίου.

Τὴν πρωΐαν συννητήθησαν εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα αἱ Ὁμάδες τῆς 111ης Φάλαγγος (Καψάλη) καὶ τοῦ 1ου Τάγματος τῆς 292ας Φάλαγγος Αἰτωλικοῦ.

Ἐκ τῆς συναντήσεως ταύτης νικήτην ἐκείνην τὴν ποδοσφαιρικὴν Ὀμάδα τῆς 111ης Φάλαγγος (Καψάλη) μετ' ἑξῆς τέρματα 4 ἔναντι 1 τῆς ἀντιπάλου.

ΕΔΕΣΣΑ.—Τὴν 25ην Ἰουλίου ἐτελέσθησαν εἰς Ἑδεσσαν ἀθλητικοὶ ἀγῶνες στίβου μεταξὺ τῶν Περιφ. Διοικήσεων Κιλίκης, Φλωρίνης, Χαλκιδικῆς καὶ Πέλλης.

Οἱ Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγίτισσαι ἤρχισαν συστηματικὴν προπόνησιν διὰ τὴν καλυτέραν ἐκπροσώπησιν τῶν ὁμάδων τῶν εἰς τὸ μέλλον.

Νέον Γυμναστήριον τῆς Ε.Ο.Ν.

ΑΣΤΡΟΣ.—Οἱ Σχηματισμοὶ Ἀστροῦ καὶ Ἀγίου Ἰωάννου ἐξεύρον κοινοτικὸν χώρον τὸν ὁποῖον οἱ Φαλαγγίται διὰ προσωπικῆς τῶν ἐργασίας θὰ μεταβάλουν εἰς γήπεδον. Ἡδη ἤρχισαν αἱ πρώται ἐργασίαι.

ΚΟΖΑΝΗ.—Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἔλαβον χώραν εἰς Κόζανη, οἱ προσηλυτισθέντες ἀθληταὶ εἰς τοὺς ὁποίους μετέσχον ἀθλητῶν τῶν Περιφ. Διοικήσεων τῆς Ε.Ο.Ν. Λαρίσης, Θεσσαλονίκης, Κοζάνης, Τρικκάλων καὶ Φθιώτιδος. Ἡ Ὁμάς Λαρίσης κατέλαβεν τὴν πρώτην θέσιν, ὑπερτερήσασα τῆς Ὁμάδος Θεονίκης κατὰ 15 βαθμούς.

Αἱ ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν τῆς ὁμάδος Λαρίσης ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἄλμα τριπλοῦν: 1ος) Χατζηκωλάου 13.79, Σφαίροβολία: 2ος) Κ. Πέτσας 12.14, Ἐλευθέρω διακοβολία 2ος) Γ. Πέτσας 32.40, Δρόμος 100 μ.: 2ος) Ἐπαυρίτης 12", Δρόμος 3000 μ.: 2ος) Παπαπεργίου, 3ος) Ἀκροπόλ. 4ος) Μανταλάκης, Δρόμος 110 μ.: 1ος) Ἐπαυρίτης, 2ος) Χατζηκωλάου 5.20, Σκυταλοδρομία 6' 30", 2ος) Ἐπαυρίτης, 3ος) Λαρίσης, Ἄλμα εἰς ὕψος: 1ος) Χατζηκωλάου 6.28.

Ἄλμα εἰς ὕψος Φαλαγγιτισσῶν: 1η) Μαρία Κουκούλη 1.27, Δρόμος 100 μ. 3η) Γλυκερία Ραζακη καὶ 4η) Καλογιήρου, Ἄλμα εἰς ὕψος: 3η) Καραντάς.

Γενικὴ βαθμολογία: Ὁμάς Λαρίσης 83, Θεσσαλονίκης 68, Τριττὴ Ὁμάς Τρικκάλων.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διεξήχθησαν εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πειραικοῦ Συνδέσμου οἱ ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες τοῦ Γ' Ὑποτομέως τῆς Ὑποδμενῆς Πειραιῶς.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τόσο ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεων, ὅσον καὶ κοσμοσυρροῆς.

Μετά τὴν ἑπαρσιν τῆς σημαίας ἐπηκολούθησεν ἡ κήρυξις τῶν ἀγῶνων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ διεξαγωγὴ τῶν διαφόρων ἀγωνισμάτων, τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Α' Ἀγωνίσματα Φαλαγγιτῶν.— Δρόμος 60 μ.: 1) Μητρούσης, 2) 2ος) Λάου, 3) Καψάλης, Δρόμος 500 μ.: 1) Μητρούσης, 2) Θεοδοσίου, 3) Μιμουράκης, Ἄλμα εἰς μήκος: 1) Καραδάκης, 2) Χιάρης, 3) Μακρίδης, Ἄλμα εἰς ἤρκος: 1) Κουτσόπουλος, 2) Χιάρης, 3) Μακρίδης, Ἄλμα τριπλοῦν: 1) Τσαμπόπουλος, 2) Μητρούσης, 3) Διονυσίου, Σφαίροβολία: 1) Γεωργόπουλος, 2) Κατσάρος, 3) Φούντας, Ἀκοντισμός: 1) Εὐριπίδης, 2) Θαλασσινός, 3) Ἀναγνωστόπουλος, Σκυταλοδρομία 4X100: 1) Ὁμάς 2ου Τάγματος, 2) Ὁμάς 1ου Τάγματος.

Β' Ἀγωνίσματα Σκαπανέων.— Δρόμος 50 μ.: 1) Καλαματιανός, 2) Θεοδωρόπουλος, 3) Καζάκος, Ἄλμα εἰς μήκος: 1) Κουτσόπουλος Σ., 2) Γαϊτάνης, 3) Ἀναγνωστός, Σκυταλοδρομία 4X50: 1) 3ος Λόχος, 2) 2ος Λόχος, 3) 4ος Λόχος, Νικηταὶ Λόχοι: 1) 1ος Λόχος ἐργαζομένων, 2) 1ος Λόχος μαθητῶν, 3) 2ος Λόχος ἐργαζομένων.

Ἄλμα τριπλοῦν: 1ος) Χατζηκωλάου 13.79, Σφαίροβολία: 2ος) Κ. Πέτσας 12.14, Ἐλευθέρω διακοβολία 2ος) Γ. Πέτσας 32.40, Δρόμος 100 μ.: 2ος) Ἐπαυρίτης 12", Δρόμος 3000 μ.: 2ος) Παπαπεργίου, 3ος) Ἀκροπόλ. 4ος) Μανταλάκης, Δρόμος 110 μ.: 1ος) Ἐπαυρίτης, 2ος) Χατζηκωλάου 5.20, Σκυταλοδρομία 6' 30", 2ος) Ἐπαυρίτης, 3ος) Λαρίσης, Ἄλμα εἰς ὕψος: 1ος) Χατζηκωλάου 6.28.

Ἄλμα εἰς ὕψος Φαλαγγιτισσῶν: 1η) Μαρία Κουκούλη 1.27, Δρόμος 100 μ. 3η) Γλυκερία Ραζακη καὶ 4η) Καλογιήρου, Ἄλμα εἰς ὕψος: 3η) Καραντάς.

Γενικὴ βαθμολογία: Ὁμάς Λαρίσης 83, Θεσσαλονίκης 68, Τριττὴ Ὁμάς Τρικκάλων.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΟΙ Σχηματισμοί Πρωτευούσης

αγωνίσματος της σκοποβολής υπεγράμμισε την σημασίαν της ιδρύσεως από του προσεχούς Οκτωβρίου εν τη Διοικήσει Σχολής Σκοπευτών και της καθιερώσεως πτυχίου σκοπευτού, παρακαλέσας τόν Κ. Ε. Ν. κ. 'Αλέξ. Κανελλόπουλον όπως δεχθῇ νά αναλάβῃ τὴν ἐνεργὸν ἀρχηγίαν τῆς Φάλαγγος τῶν σκοπευτῶν Δ. Α. Σ.

Ὁ κ. 'Επίτροπος ἠγαρήσθη ἐν συνεχείᾳ τούς, κατὰ πάντα ἄξιον ὥς εἶπε, συναγωνιστὴν τοῦ Ὑποδιοικητῆ τῆς Διοικήσεως καὶ τὸν Διευθυντὴ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς, ἐξέφρασε τὴν ἀκραν τοῦ εὐαρέσκεται πρὸς τοὺς παριστάμενους νικητὰς καὶ δι' αὐτῶν εἰς τοὺς 5.000 Φαλαγγίτας τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτηρίων, διότι ἀπεδείχθη δι' ὅπως γνωρίζουν νά νικῶσιν ὡραίαν νίκην γνωρίζουσι νά ἀγωνίζονται κοσμίως καὶ καλῶς. Ἀπαντῶν δὲ εἰς τὸν Διευθυντὴ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ συγκινήσεως ἀποδέχεται τὴν πρότασιν ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῆς Φάλαγγος τῶν Σκοπευτῶν τῆς Δ. Α. Σ.

Ἡ συνέχεια τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διπλωμάτων, ἡ ἐκτέλεσις ὑπὸ Τμήματος τῆς Χορωδίας τῆς Διοικήσεως ὡραίων ὕμνων, διὰ τῶν ὁποίων καὶ ἔληξεν ἡ σεμνὴ αὐτὴ ἑορτὴ ἐπισημασμένη τὴν προσπάθειαν ἑνὸς ἔτους εἰς τὸν ἀθλητικὸν Τομέα.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ — ΟΜΙΛΙΑΙ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Λιοσιῶν 42 Σχολεῖον ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν τῶν 3ου καὶ 8ου Ὑποτομέων. Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁμιλήσας συνεργάτης τῆς πολιτικῆς διαφωτίσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. σχετικῶς μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Οἱ Φαλαγγίται μὲ ἀκρατον ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ τὴν χαρὰν ἐκδηλον εἰς τὰ πρόσωπα διέκοπτον συνεχῶς τὸν ὁμιλητὴν ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ, τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας ἐκάλυψαν παταγῶδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ τῶν Φαλαγγιτῶν, οἵτινες ἔψαλον τοὺς ὕμνους τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου.

Παρομοία συγκέντρωσις τῶν Ὑποτομέων 5ου, 14ου, 29ου καὶ 30οῦ ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸ παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους Πρακτικὸν Λύκειον.

Ὁ ὁμιλητὴς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ὅλγαι ἡμέραι μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν ἐπέτειον τῆς Ἑθνικῆς Ἀναστάσεως».

Οἱ συγκεντρωθέντες Φαλαγγίται ἐχειροκρότησαν ἐνθουσιωδῶς τὸν ὁμιλητὴν καὶ διελύθησαν, ἀφοῦ ἐτραγούδησαν τοὺς ὕμνους καὶ ἐχόρευσαν διαφόρους ἐθνικοὺς χορούς.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΕΩΣ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν ἐγένετο μάθημα πολιτικῆς διαφωτίσεως μὲ θέμα «Ἐμεῖς, καρποὶ τῆς 4ης Αὐγούστου».

Μετὰ τὸ τέλος τῆς μαθήσεως ἀνεγνώσθησαν καὶ δεινεμήθησαν πρὸς τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως Περιφ. Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης προκηρύξεις τῆς Διευθύνσεως, σχετικαὶ μὲ τὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ὁ Ὑποτομὴς Κερασιῶν ἀνέβη εἰς τὸ θέατρον Χρυσοστομίδου τὸ θεατρικὸν πατριωτικὸν ἔργον «Νέοι Παλμοί».

Τὴν παράστασιν ἐτίμησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἑθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας, κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, οἱ Δήμαρχοι Πειραιῶς, Κερασινίου καὶ Κοκκινιάς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὄργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς, ὁ Λιμενάρχης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, ὁ Φρούραρχος κ. ἄ.

Τοὺς διαφόρους ρόλους τοῦ ἔργου ὑπεδύθησαν Φαλαγγίται καὶ Φαλαγγίτισσαι τοῦ Σχηματισμοῦ, γενικῶς δὲ ἡ παράστασις ἐσημασίωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τὴν περασμένη Τρίτῃ ἔλαβε χώραν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διοικήσεως τὸ καθιερωθὲν συμβούλιον τῶν Διοικητῶν Ὑποδιοικήσεων μετὰ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ Δ. Α. Σ.

Κατ' αὐτὸ συνεζητήθησαν θέματα ἰδιαίτερας σημασίας καὶ ἐλήφθησαν ἀποφάσεις ὁσὸν ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τῆς Διοικήσεως κατὰ τὴν Ἑλληνικὴ γιορτὴ τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἡ Δ. Α. Σ. ἐπωφελήθη τῆς λειτουργίας τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ νά παρουσιάσῃ ἀπὸ τῶν δοκιμαστικῶν ἀκόμη ἐκπομπῶν ἕνα μέρος τῆς συντελεσθείσης ἐργασίας εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν Τομέα.

Παρουσιάσθησαν ἀπὸ τὸν Σταθμὸν μᾶς εἰς σειράν ἐκπομπῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν μικρὰς ὀρχήστρας τῶν Ὑποδιοικήσεων Πανεπιστημίου καὶ Σ. Ἐρ.

Καθὼς μᾶς πληροφορεῖ τὸ ἀρμόδιον τμήμα ἡ Διοίκησις ἐπιφυλάσσει νά παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις μὲ τὴν ἐναρξιν τῶν τακτικῶν ἐκπομπῶν τοῦ Σταθμοῦ.

Ἀπὸ τῆς περασμένης Παρασκευῆς ἤρchiσε λειτουργοῦν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἡ δὲ Σχολὴ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως διὰ τὰ στελέχη τῶν 111 Γραφείων τῆς Δ. Α. Σ.

Τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων ἔκαμιν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ὑπομνήσας δι' ὀλίγων τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὴν κατ' ἐξοχὴν τιμητικὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἐπιτελοῦς τοῦ 111 Γραφείου.

Ἐν συνεχείᾳ ἔδωκε μιὰ περιληπτικὴ ἔννοια τῶν ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων αὐτῶν.

Ἐξαιρετικὴ προσπάθεια καταβάλλεται εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις Δ. Α. Σ. διὰ τὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκπονηθέντος προγράμματος ἡ δύναμις τῶν Ὑποδιοικήσεων ἐκγυμνάζεται εἰδικῶς ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος.

Εἰς μεγάλῃν συγκέντρωσιν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου κατὰ τὸ περασμένον Σάββατο καὶ μετὰ τὰς ἀσκήσεις παρελάσεως καὶ παρατάξεως ὁμιλήσας ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Διαπαιδαγωγώσεως.

Δι' ὀλίγων ὑπεγράμμισε τὴν ὑποχρέωσιν ἐκάστου Ἑλλήνου πρὸς τὴν ἀντιπαράστασιν τῶν Φαλαγγιτῶν κατὰ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἀφοσιώσιν τοῦ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐπέτειον.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἐπικειμένης τῆς 4ης Αὐγούστου ἅπαντες οἱ Σχηματισμοὶ τῆς Περιφέρειας Ἀρρένων Πρωτευούσης εὐρίσκονται εἰς πυρετὸν κίνησιν, διὰ τὴν μεγαλοπρεπεστέραν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ δημιουργεῖ μίαν νέαν Ἑλλάδα ἀνταξίαν τῶν εὐγενῶν παραδόσεων.

Ὅλοι οἱ Ὑποτομεῖς τῆς Περιφέρειας προετοιμάζονται διὰ τὴν μεγαλοπρεπὴ παρέλασιν.

Οἱ Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τοὺς βαθμοφόρους τῶν ἐξέδραμον ἔξω τῶν Ἀθηνῶν ὅπου ἀπὸ κοινῆς ἐφημερίσθη πλήρης πρόγραμμα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.

Ἡ Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς δι' ἐμπνευσμένης ἡμερησίας διαταγῆς καλεῖ ἅπαντα τὰ Τμήματα νά καταβῇ εἰς τὴν δευτέραν παρατάξιν, ὅπως τὸν ὡραστὴρα συμμετοχὴν τῶν εἰς τὴν ἑορτὴν.

Ὁ 1ος Ὑποτομὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς ἐξέδραμεν εἰς Βαρκίζαν.

Τοὺς ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Περιφ. Διοικητὴς Ἀρρένων Πρωτευούσης ἀνδοδεξιόμενος μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως γενόμενοι ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν.

Εἰς τὴν Βαρκίζαν παρεσκευάσθη οὐσιαστικὸν διὰ τοὺς ἐκδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐκολύμβησαν, ἐπαιξαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Πειραιᾶ κατενθουσιωσμένοι ἀπὸ τὴν ὡραστατὴν ἐκδρομὴν τῶν.

Ἐπίσης 100 Φαλαγγίται τοῦ 4ου Ὑποτομέως ἤρα-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κινήσεις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

στίθου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἀξιωματοῦχων καὶ τοῦ τοπογράφου κ. Γ. Πανούση θὰ συντελεσθῇ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

— Δύναμις Φαλαγγιτῶν τῆς Φάλαγγος Κ. Κλειτορίας ἀνέλαβε τὸ πότισμα τῶν δενδρυλλίων τῆς περιφέρειας καθ' ἑλὴν τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους.

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙ.— Εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Φαλαγγίτου» ὡμίλησεν ὁ δικηγόρος κ. Χρ. Βαρελάς με θέμα «Τὸ Ἐθνικὸν Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου». Τὴν διάλεξιν παρηκολούθησαν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς, οἱ ἀνώτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι, βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ πλῆθος κόσμου.

ΞΗΡΟΚΑΜΠΙΟΝ.— Οἱ Φαλαγγίται τοῦ Σχηματισμοῦ Ξηροκαμπίου ἔδωσαν δείγματα ὑπερόχου αὐτοθυσίας κατὰ τὴν σημειωθεῖσαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ χωρίον μας μεγάλην πυρκαϊάν.

Οὕτω μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των κατάρθωσαν νὰ ἐντοπίσουν καὶ τέλος νὰ καταστέουσιν τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον ἠπέλει ὀλόκληρον τετράγωνον.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας καὶ τῶν περὶ τοιοῦτων σχολιάζουν ἐνθουσιωδῶς τὸ γεγονός καὶ ἐκφράζονται ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.— Ἡ Περιφ. Διοίκησις Ἀρκαδίας τῆς Ε.Ο.Ν. ἐθρήνησεν ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου τὸν θάνατον δύο ἐκλεκτῶν συναγωνιστριῶν, τῶν Φαλαγγιτισσῶν Ἑλένης Τσακοπούλου ἐκ Τριπόλεως καὶ Ὀλγας Παναγιωτοπούλου ἐξ Ἀστρους.

Τὴν κηδεῖαν τῶν Φαλαγγιτισσῶν παρηκολούθησε δύναμις τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων, κατεβήσαν δὲ ἐκ μέρους τῆς Ε.Ο.Ν. στέφανοι.

Βαθμοφόρος τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως ὡμίλησεν εἰς μεγάλην συγκέντρωσιν τῆς 78ης Φάλαγγος περὶ Σημείας.

ΣΠΑΡΤΗ.— Εἰς συγκέντρωσιν τῶν Σχηματισμῶν Σπάρτης ὡμίλησε βαθμοφόρος τῆς Ὀργανώσεως με θέμα «Ἡ ἀγωγή τῶν στρατοπέδων κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους».

— Οἱ Φαλαγγίται τοῦ Σχηματισμοῦ Γερμάνας ἐργάσθησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁδοῦ Μορμωτῶν Ἀποστόλων Βασιλῆ.

Τὸ καλὸν παράδειγμα τῶν Φαλαγγιτῶν Γερμάνας ἐμμελήθη καὶ ἐκ τῆς Σπάρτης τῶν Σχηματισμῶν Καρβελάς, οἱ ὅποιοι ἐργάσθησαν μετὰ ζήλου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου των.

— Ὁμογενὴς ἐγκατεστημένος ἐν Ἀμερικῇ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Πόλιν τῆς Νεολαίας τρεῖς ἀρχαίους, ὁλοκλήρως τὴν στολὴν τοῦ Φαλαγγίτου.

Οἱ Σχηματισμοὶ Γυναικῶν ἐξέδραμον εἰς τὴν Θεσ. «Σπάρτη» ὅπου παρεβήσαν ὁ δὲ ὁρκομοσίαν ἡμερῶν.

Ἐκδρομαὶ ἐπραγματοποιήσαν, ἐπίσης, οἱ Σχηματισμοὶ Μορμωτῶν, Μορμωτῶν Βασιλῆ, Φαρακλούς καὶ Λαχίου-Βοίων.

— Ὑπὲρ τῆς στολῆς τοῦ Φαλαγγίτου ἐδόθη εἰς τὸν Μιστράν θεατρικὴ παράστασις μετὰ τὴν «Γκόλφω». Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐδόθησαν ἄλλαι δύο θεατρικαὶ παραστάσεις εἰς τὰ χωρία Ἀγόριαν μετὰ τὴν «Σκλάβαν» καὶ Καρβελά μετὰ τὸ ἔργον «Ἡ δὲ τὸ Μεσολόγγιον».

ΝΑΥΠΛΙΟΝ.— Ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε.Ο.Ν. Νομάρχης Ἀργολίδος κ. Γ. Πανούσης ἐπὶ τῆς Περιφ. Διοικητικῆς καὶ τῶν ἐπιτελῶν τῆς ἐνήργησε λεπτομερὴ ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν Σπετσῶν, Πορτοχελίου, Κρανιδίου, Ἐρμιόνης καὶ Ὑδρας. Οἱ κάτοικοι ὧν τῶν Σχηματισμῶν ἐξεδήλωσαν παντοιοτρόπως τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὸ συντελούμενον ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐπικρατήθησαν οἱ νόμοι τοῦ κ. Γεν. Ἐποπτοῦ περὶ τῶν στολῶν καὶ τῶν ἐπιθεώσεων τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ὁρκομοσία τῶν Τμημάτων καὶ ἡ παράδοσις τῆς Σημείας εἰς τὸ γήπεδον τῆς Ἀναγυρεῖς Σουλῆς.

Τὴν Σημείαν παρέδωκεν ἰδιοχείρως εἰς τοὺς Σχηματισμοὺς ὁ Ἀρχηγός, Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε.Ο.Ν.

ΑΡΓΟΣ.— Ἐνεγράφησαν εἴκοσι (20) Φαλαγγίτισσαι ὅπως φοιτήσουν εἰς τὴν Σχολὴν Παθητικῆς Ἀεραμύνης. Ἄλλαι Φαλαγγίτισσαι ἀνέλαβον νὰ διενεργήσουν τὸν ἔρανον τῆς Φιλοδασικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὸ Ἰατρικὸν Φροντιστήριον τῆς Ε.Ο.Ν. ἐγένοντο μαθήματα πρώτων βοηθειῶν καὶ ἐπιδησιολογίας.

ΚΙΟΣ.— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο αἱ ἐξῆς ὁμιλίαι : «Περὶ ὕγιεινῆς καὶ καθαριότητος», «Αἱ Ἡρωίδες τῆς Ἐπαναστάσεως», «Ὁ Μιστράς» καὶ «Περὶ Φιλοπατρίας». Ἀπαντὰ τὰ μέλη ἐξέδραμον εἰς Τρίπολιν.

ΣΚΟΤΕΙΝΗ.— Κατὰ τὰς συγκεντρώσεις τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. τοῦ Σχηματισμοῦ ἐγένοντο αἱ ἀκόλουθοι ὁμιλίαι : «Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες», «Ἡ ἱεραρχία καὶ ἡ σύνθεσις τῆς Ε.Ο.Ν.», «Οἱ Σπαρτιάται», «Περὶ Πατρίδος» καὶ «Ἀρματωλὸι καὶ κλέφτες».

ΚΟΥΤΣΟΠΟΔΙΟΝ.— Αἱ συγκεντρώσεις τοῦ Σχηματισμοῦ Θηλέων ἐγένοντο κανονικῶς καὶ τὰ μέλη προσέρχονται μετὰ προθυμίας εἰς τὰς γενομένας διαλέξεις : «Περὶ κατοικίας», «Ἐλεημοσύνης» καὶ «Καθαριότητος».

ΠΡΩΦΤΑΝΙ.— Τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. προσέρχονται ἀνελπιῶς καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ζήλου παρακολουθοῦν τὰς ὁμιλίας. Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὡμίλησαν : «Περὶ Ἀρματωλῶν καὶ Κλεφτῶν», «Περὶ Ἐλευθερίας» καὶ «Καθήκοντος».

ΠΑΣΑ.— Ἐξέδραμον τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς Ἁγίον Σώστην, Δερβενάκκια, ὅπου καὶ κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Κολοκοτρώνη. Κατὰ τὰς συγκεντρώσεις ἐγένοντο ὁμιλίαι : «Περὶ Ἐκδρομῶν» καὶ «Σηροτροφίας».

ΗΡΙΑ.— Συνεχίζονται κανονικῶς αἱ συγκεντρώσεις καὶ αἱ μορφωτικαὶ διαλέξεις ὡς καὶ τὰ μαθήματα οἰκοκυρικῆς. Θέματα ὁμιλιῶν : «Περὶ Πειθαρχίας» καὶ «Καθήκοντα Φαλαγγιτισσῆς».

Τὰ μέλη ἐξέδραμον εἰς τὰς ἀρχαιότητας Τίρυνθος καὶ Μικρῶν καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν τοποθεσίαν, Κεφαλαρί.

ΕΡΜΙΟΝΗ.— Ὁ Σχηματισμὸς ἐλειτουργήσεν ὁμαλῶς γενομένην τακτικῶν συγκεντρώσεων, ἐπιδειχθέντος ἀρκετοῦ ζήλου διὰ τὴν ἐν γένει πρόδον αὐτοῦ.

ΔΙΔΥΜΑ.— Ἐγένετο ὁμιλία με θέμα «Τραυματισφορεῖς καὶ Νοσοκόμοι» ὡς καὶ διάφορα ἄλλα μαθήματα ὕγιεινῆς. Αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπιδίδονται εἰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐκκλησιάζονται τακτικῶς.

ΚΡΑΝΙΔΙΟΝ.— Κατὰ τὰς διαφόρους συγκεντρώσεις ἐγένοντο μαθήματα Ἀνθρωπολογίας, γυμναστικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐκμάθησις διαφόρων ἀσμάτων.

ΚΟΙΛΑΔΑ.— Τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. προσήλθον καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησαν τὰς γενομένας ὁμιλίας : «Ὑπεράνω ὧν ἡ Πατρίς», «Τρόποι καλῆς συμπεριφορᾶς». Διδάσκονται κοπτικὴν καὶ διάφορα πατριωτικὰ ἀσμάτων. Ἐκκλησιάζονται ἐν σὺν κατὰ ἐκαστὴν Κυριακὴν.

ΠΟΡΤΟΧΕΛΙΟΝ.— Ἐξηκολούθησαν τὰ μαθήματα οἰκοκυρικῆς καὶ χειροτεχνίας. Εἰς τὰ μαθήματα τῆς Γυναικτικῆς αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι παίζουν διάφορα παιγνίδια καὶ χορεύουν Ἑλληνικοὺς χορούς. Ὁ ἐκκλησιασμός γίνεται τακτικῶς καὶ ἐν ἀπολύτῳ τάξει.

ΦΟΥΡΝΟΙ.— Τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. παρηκολούθησαν τὴν ὁμιλίαν «Νὰ ἐλθῶμεν πρὸς πάντας ὡς γυναικὶ» ἐμπροσθέντες καὶ μειλίχιοι.

Ἐπιδίδονται εἰς γυμναστικὰς ἀσκήσεις καὶ ἐκκλησιάζονται τακτικῶς.

ΚΟΦΙΝΙΟΝ.— Ἐγένετο παρὰ τῆς Διοικητικῆς τοῦ Σχηματισμοῦ ὁδοκομία διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ στόματος, ὡς καὶ ἐκμάθησις τοῦ χοροῦ «Ὁ Μενουσιος» εἰς τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς.

Κινήσις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΕΚΘΕΣΙΣ Ε.Ο.Ν. ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ

Πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπιτροπὸν τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλον ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Π. Δ. τῆς Ε.Ο.Ν. Λέσβου μακροσκελὲς τηλεγράφημα ἀναφέροντι ὅτι γεγονὸς ἐξαιρετικῶς πρωτοφανὲς δι' ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν ἀποτελεῖ ἡ Ἐκθεσίς, τὴν ὁποίαν διωργάνωσεν ἡ Ε.Ο.Ν. Λέσβου.

Εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς ὠραίας νήσου τοῦ Αἰγαίου παρατηρεῖται ζωηροτάτη κίνησις συνεχιζομένης διαρκῶς τῆς κοσμοσυρροῆς ἐξ ὅλων τῶν Περιφερειῶν. Ἡ συστηματικὴ καὶ ὑποδειγματικὴ ὁργάνωσις τῆς Ἐκθέσεως, ἥτις διεπιστώθη εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς της, συντέλεσεν εἰς τὸ νὰ ὑπερβῇ ἡ ἐπιτυχία της καὶ τὰς τολμηροτέρας προσδοκίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως λόγῳ τῆς μεγίστης κοσμοσυρροῆς ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ τὰς πύλας τῆς Ἐκθέσεως, ἀρνηθεῖσα οὕτω τὴν εἰσοδὸν εἰς πεντακισχιλίους περιπτὸν ἐπισκέπτας κατελθόντας ἐκ τῶν χωρίων.

Αἱ παραστάσεις ἡθογραφικῶν ἔργων, Μυτιληναϊκῶν ἐπιθεωρήσεων, τὰ καθ' ἑκάστην ἐκτελούμενα λαογραφικῆς μορφῆς νούμερα, τοπικοὶ χοροὶ καὶ τὰ ὠραία Λεσβιακά τραγούδια, δίδουν ἕναν πανηγυρικὸν καὶ ἐνθουσιώδη ἑλληνικὸν τοπικὸν χαρακτήρα καὶ τόνον προκαλοῦντα ἀφάνταστον ἐνθουσιασμόν εἰς τὰς χιλιάδας τῶν ἐπισκεπτῶν. Τὰ διάφορα Τμήματα εἶναι ἄριστα ὁργανωμένα καὶ μετὰ μεγάλης μερίμνης καὶ προσοχῆς. Τὸ Τμήμα τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει μέγα πλῆθος ἐντύπων Λεσβίων συγγραφέων, καὶ τὸ Τμήμα καλλιτεχνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν εἰκοσι δύο Λεσβιοὶ ζωγράφοι καὶ εἰς γλύπτῃς, προκαλοῦν τὸ ἀδιάκοπον ἐνδιαφέρον τῶν ἐπισκεπτῶν. Εἶναι δὲ ζωηροτάτη ἡ ἐναργὴς εἰκὼν τῆς ζωῆς τῆς νήσου ἐκ τοῦ πλοῦτου τῶν Λεσβιακῶν ἐκλεκτῶν ἐκθεμάτων πάσης φύσεως εἰς τὰ καλλιτεχνικῶς ὑπὸ εἰδικῶν διακοσμηθέντα περιπτέρα.

Τὰ περιπτέρα τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ Ε.Ο.Ν. Λέσβου συγκεντρώνουν ἀσφυκτικῶς τὸ πλῆθος τῶν ἐπισκεπτῶν, τὸ ὁποῖον ἀντισταθμίζεται σαφῶς ἐκ τῶν ἐκθεμάτων ποῖα ἡ συντελεσθεῖσα εἰς ὅλους τοὺς κλάδους ἐθνικῆς ζωῆς πρόδος.

Ὁ Νομάρχης κ. Κοζύρης καὶ Πρόεδρος τῆς Ὀργανωτικῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς Ε.Ο.Ν. Λέσβου ἐδέχθη τοὺς δημοσιογράφους, πρὸς τοὺς ὁποίους διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε τὸν σκοπὸν καὶ τὴν σημασίαν τῆς Ἐκθέσεως. Τέλος δὲ ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του, διότι ἀπεδείχθη τὸ τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ πειθαρχημένη συνεργασία, ἥτις κινεῖται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ προοδευτικοῦ πνεύματος τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πρώτης ταύτης Ἐκθέσεως θὰ διεξαχθοῦν τριήμεροι ἀγῶνες Περιφ. Διοικήσεων Ε.Ο.Ν. Λέσβου, Χίου καὶ Λήμνου.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ.—Ἐξακολουθοῦν κανονικῶς τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς τῶν βαθμοφόρων ἐν τῷ οἰκίματι τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀργοστολίου. Πρὸς τοὺς μαθητὰς ὁμιλοῦν ἀξιωματοῦχοι τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τῆς Φάλαγγος με παραδειγματικὸν ζήλον.

Οἱ κατὰ τόπους Διοικηταὶ Ταγμάτων καὶ Φαλάγγων τῆς Ε.Ο.Ν. τοῦ Νομοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς Ε.Ο.Ν. Πάλλης ἐξακολουθοῦν τὴν περιοδεῖαν τὴν εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν διευθυνόμενα Τμήματα, δίδοντες τὰς ἀπαραίτητους ὁδηγίας πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διενεργήθησαν ἐν Ἀργοστολίῳ οἱ πρῶτοι κολυμβητικοὶ ἀγῶνες τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Κεφαλληνίας.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν Φαλαγγίται τῆς Φάλαγγος Ἀργοστολίου ἐξέδραμον διὰ βενζινακάτων εἰς Ἅγιον Ἀθανάσιον, μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς βαθμοφόρους τῶν. Οἱ Φαλαγγίται τοῦ χωρίου Σκάλας ὑπεδέχθησαν τοὺς συναγωνιστὰς μετ' ἐνθουσιασμόν καὶ ἐγκαρδιότητα.

Πρὸ ἡμερῶν ἀπεβίωσεν εἰς Ληξούριον ὁ Λογίτης τῆς Ὑποδ. Πάλλης Νικόλαος Παντῆς. Τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀποθανόντος συναγωνιστοῦ παρηκολούθησε συντεταγμένη δύναμις Φαλαγγιτῶν, ἐκ μέρους δὲ τῆς Ε.Ο.Ν. κατετέθη στέφανος.

ΧΙΟΣ.—Εἰς συγκέντρωσιν τῶν Σχηματισμῶν Θηλέων γενομένην εἰς τὰ χολεῖα Εὐαγγελιστρίας, ὁ Νομάρχης Χίου, Γεν. Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν., ὠμίλησε πρὸς τὰς συγκεντρωθείσας διὰ μακρῶν, συστήσας πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Ὀργανώσεως.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Οἱ Φαλαγγίται Καίρου εἰς Ἀλεξανδρείαν

Μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας διεξήχθη τὴν 1ην Ἰουλίου μεγάλη χορευτικὴ καὶ ἀθλητικὴ ἑορτὴ τῆς Ε.Ο.Ν. Αἰγύπτου εἰς τὸ ἐν Ἱεραμείᾳ Κέντρον της.

Εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέστησαν ὁ Ἀ' Γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας κ. Λάμπρος, ἀναπληρῶν τὸν Πρεσβευτὴν, ὁ κ. Μάτσας, ἡ κ. Βαλαωρίτου, ὁ κ. Ζερλέντης καὶ πλείστοι τῶν κατοίκων.

Ἡ ἑορτὴ ἤρχισε δι' ἀθλοπαιδιῶν ὑπὸ Σκαπανέων, ἐπηκολούθησεν ἀγὼν πετοσφαίρας μεταξὺ τῶν Ὁμάδων τοῦ Λυκείου «Πυθαγόρας» καὶ τῆς Ὁμάδος τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἡ συνάντησις ὑπῆρξεν εἰς ἄκρον ἐνδιαφέροντος, ἔληξε δὲ μετὰ τὴν νίκην τῆς Ὁμάδος τοῦ Λυκείου, ἥτις ἐπέτυχεν ἀποτέλεσμα 15-12, 11-15, 15-9.

Ἐπηκολούθησεν ἡ κυριωτέρα συνάντησις τῆς ἡμέρας, ὁ ἀγὼν καλαθοσφαίρας μεταξὺ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν Ὁμάδων τῶν Ὑποδ. Ὑποδ. Ἀλεξανδρείας καὶ Καίρου.

Ἐκ τῆς συναντήσεως ταύτης νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Ὁμάς τῆς Ἀλεξανδρείας μετὰ 32-19.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγῶνων ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ κυπέλλων καὶ μεταλλίων εἰς τὰς νικητριάς Ὁμάδας, ἐπηκολούθησε δὲ χορὸς εἰς τὸ ὑπαίθριον παραταθείς μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρων.

Τὴν μεσημέριαν τῆς ἐπομένης παρετέθη ὑπὸ τῆς Ὑποδιοικήσεως γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρέκασθησαν ἐκτὸς τῶν ἀθλητῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Καίρου καὶ ὁ Περιφ. Διοικητὴς Αἰγύπτου κ. Δ. Ἐγγλέζος, ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ὑποδ. Ὑποδ. Ἀλεξανδρείας κ. κ. Στρούμης, Ταταράκης καὶ Μαργιωρῆς, καθὼς καὶ οἱ συνοδευόντες τὴν Καίριν Ὁμάδα βαθμοφόροι Α. Ἐγγλέζος, Πιζάνης, Παχογιάννης καὶ ὁ προπονητὴς αὐτῆς κ. Γαβριήλ.

Κατὰ θὰ ἐπιδόρπια ἡγέρθησαν προπόσεις ὑπὲρ τῶν Α.Α.Μ.Μ. Βασιλέων Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, τοῦ Διαδόχου Παύλου Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Ἰωάννου Μεταξά.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ γεύματος οἱ ἀθληταὶ ἔφαγαν τοὺς ὕμνους τῆς Νεολαίας, τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ἐζητωκραύσαν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν ἑσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας παρηκολούθησαν θεατρικὴν παράστασιν εἰς τὸ θέατρον «Ὅσας».

ΕΝΑΣ ΜΑΚΡΙΝΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

ΠΑΦΟΣ (Κύπρου).—Ἀπὸ τὴν ἀπώτερη ἄκρην τῆς Κύπρου μας, ἀπὸ τὴν χώρα τῆς Ἀφροδίτης, τὴν ἀγαπημένην μας Πάφον, σὰς στέλλω Ἑλληνόπουλα τῆς Ε.Ο.Ν. τὸν πῶ γνήσιο καὶ ἀδελφικὸ χαιρετισμὸ μου. Μετὰ μεγάλην ὑπερηφάνειαν παρακολουθῶ, ὅσον μοῦ εἶναι κατορθωτὸν, τὴν πρόοδον τοῦ Μεγάλου σας ἔργου. Ἀς εἶναι εὐλογημένα τὰ χέρια Ἐκείνου ποῦ ἀνοίξε τὸν δρόμον σας. Ἐκείνου ποῦ σὰς ἐδείξε τὸν δρόμον, ποῦ δὲν βγάζει παρὰ σὲ δόξα καὶ νίκη. Σὲ σὰς Ἑλληνόπουλα στηρίζεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ Τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Σεῖς μετὰ τὰ ἔργα σας καὶ τὴν διαγωγὴν σας κατωρθώσατε νὰ ξυπνήσητε τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν Πανελλήνων ὅλου τοῦ Κόσμου καὶ νὰ μᾶς κάμετε νὰ εἰμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν Ἑλλάδα μας. Κρατήσατε ὕψηλὰ τὴν σημαίαν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν μας καὶ νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι τὸ ἔργον σας τὸ τόσον δύσκολον συνοδεύουν αἱ εὐχαὶ τῶν Ἑλλήνων, ὅχι μόνον τοῦ Ἑσωτερικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου μας.

Ἐν Πάφῳ Κύπρου, τῇ 10ῃ Ἰουλίου 1939.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Μάρκος Τορνάρης

ΟΙ ΝΕΟΙ μας φίλοι, πού μᾶς στέλνουν
γιὰ τὸ «Βῆμα τῶν Νέων» συνεργασία σ' ἐ-
ξέ, ἄς ἔχουν ὅπ' ὄρεϊ τοὺς τὰ ἐξῆς γενικά:

ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΥΝΗΤΩΝ. «Η δ'ορία σας ἀνταπο-
κρίσεις μάς ἔβλεπε πολύ ἀργά. Ὁποῖοιδήποτε σας
εὐχαριστοῦμεν. Ἡ φωτογραφία θὰ δημοσιευθῇ
ἐν καιρῷ. — Α. ΠΑΛΟΔΗΜΑΝ, Κομῆς Κυ-
νοῦρας. Σας εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὸ δ'ορία σας
γράμμα. Ἡ ἀνδορὴ σας ἀνεκώθη. — Σ.
ΠΑΠΑΠΡΟΚΟΠΙΟΥ, Ἀθανά. Ὁ μεγαλὲ-
τερος ἑξυδὸς τοῦ δ'ορίας θὰ δημοσιευθῇ
ἐν καιρῷ. ΕΥΣΤ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΝ, Δεκανέας,
Δράμιν. Τὸ βον τ'ορίας ἐστὶν ἡ Σας εὐχαρι-
στοῦμεν γιὰ τὸ δ'ορία σας γράμμα. Ἡ φωτο-
γραφία θὰ δημοσιευθῇ. — ΜΠΟΥΛΟΝ, Πει-
ραιά. Τὸ π'οριόμην δημοσιεύει τὴν κίνησιν ὡ-
πως ἀποστείλεται αὐτὴ ὅσο το Γραφεῖον
Τόπου. — ΙΩΑΝ. Π. ΚΟΤΣ. Ὁ στίγιος σας δὲν
ἔχουν τὸν καλὸν ποῦ θὰ ἔκρινε να ἔχουν. Δε-
μιλλὰς γιὰ τὰ τεχνικά λαθ, ἀφοῦ τὸ ἐκ'ορα-
στικὸ μέρος ὑστερεῖ. Θὰ ἔκρινε να διαδοῖσθε
πολλὴ καί φωνητικὰ τοὺς καλλίτερος ποιητάς
μας. Αὐτὸ θὰ εἰς βοηθῇ καὶ τὴ γλώσσα σας
να στρώσεται καὶ να ῥοβεῖται πὺς διατυπώνονται
ποιητικὰ τὰ νοήματα. — ΚΩΣΤ. ΤΑΣΙΔ. —
Σας ἀγαπήσαμε στὸ προηγούμεν. Ὅσο γιὰ

Μαζί με Στ. Πατέρα, θα τραβήξουμε
το δρόμο, προς τ' άκόνητα λιμάνια
κι' όρλίζοντας καινούργιους θά ν' ανοίξουμε:
— δικιά μας και δικιά Σου περπατάει! —
και σε προτρέπουμε να μελετήσης γερά και να
γράφης. Περιμένουμε γρήγορα κάτι δικό σου
που να μπορεί να δημοσιευθή άλλωστε στη σε-
λίδα μας. — Ε. Κ. Π. Ή ίδια πολύ καλή αλλά
χραιομένη στην έκταλη. Διωρθώτε το, προο-
παθώντας να μη παρασώθης από τή ρίμα κι'
αποφύγοντας τις χαωμωδίες. Τό περιμένω
διωρθωμένο. — ΑΡΙΣΤ. ΔΗΜΑΚ., Γέθειον.
Πλατυδίε στην Έκκραιοι. Πυκνώτε τα νήματα
και περισσότερο τις χαωμωδίες. Θά μπορούσαμε
να «ζυμώ» έμεις τήν διόρθωσι και να τό δημο-
σιώσωμε. Νομίζω όμως πως ή προσπάθεια
πού θα καταβάλεις θα σάν άφελήση πολύ πε-
ρισσότερο. Κουράγια λοιπόν.

ΣΠ. ΜΠΟΥΡΑΝ, Λαγκάδια. Σωστές οι λύσεις, έκτος του «Ποιός είναι», Ν. ΞΕΝΑΚΗΝ, ένταθα. Τό αλγόνα νάνη πατάκι; Ο άλλες όρθες. — Ι. ΠΕΠΟΝΗΝ, Ατταλικόν. Γνωστή. — Ν. ΠΟΛΙΤΑΚΗΝ, Κομοτηνή. Καλή ή άκροστιχίς. — Θ. ΛΑΜΠΡΟΥΟΑΝ, Κρίστανα. Γιατί Μακεδονίος (γεν.). Έγκρηται ό λεξιγραφος. — Ε. ΛΙΑΠΗ, Θεσσαλονίκη. Οι λύσεις σωστές. Ή άκροστιχίς ναι. — Ι. Κ. Κ., Λάρισα. Απορρίπτονται (Βάγκ) Άντα, Νιμάς(ιλος...), — Ι. Α. ΚΑΠΠΟΝ, Λαύλαν. Έγκρηται. — Μ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝ, ΝΟΥ, Βέρβανα. Θα δημοσιευθούν μερικά. — Δ. Α. ΘΑΝΟΝ, Πολύδροστον. Κακόν τό στανό ρόλεκο. Τό τρίγωνον έγκρηται. — Ο. Ι. ΝΕΓΡΗΝ, Άρταν. Είναι ΘΕΡΡΑΙ και όχι ΘΑΙΡΡΑΙ. Έγκρηται τό κυρτογωνοειδόν.

1384

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΓΟΥΡΓΙΑ Δ. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΕΡΓΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΕΩΡΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ,
ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13^Α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: 30-394

ΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ 4^{ΗΝ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο γνωστός Έμποροραπτικός Οίκος Β. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ και Π. ΜΠΑΣΤΑ, γωνία Αιόλου και Αγίου Μάρκου 29, γνωρίζει εις τους κ. κ. Αξιωματικούς της Ε. Ο. Ν. ότι έχει εις την διαθεσίν των το προβλεπόμενον παρά της Όργανώσεως ύφασμα διά στολάς, βραχείας χλαίνας και βραχείας περισκελίδας (κυλόττας).

Η λεπτή και επιμελημένη εργασία, η πιστή και καλλιτεχνική προσαρμογή εις τόν «Κανονισμόν Στόλης» της Ε. Ο. Ν. και η ταχεία παράδοσις των πασαγγελιών εξησφάλισαν εις το κατάστημά μας την κατασκευήν όλων σχεδόν των στολών των βιθμοφόρων της Κεντρικής Διοικήσεως και πλείστων Περιφερειακών τοιούτων.

ΔΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ 4^{ΗΝ} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Β ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ & Π. ΜΠΑΣΤΑΣ — ΑΙΟΛΟΥ & ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ 29 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 29-355

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1938).....

» 10.800.000.000

Διοικητής
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Υποδιοικητής
ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Κυριώτεραι ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς:

Προεξόφλησις συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, τοκομεριδίων καὶ ἄλλων οἰωνήποτε ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν τίτλων.

Ἀγορά καὶ πώλησις ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Δάνεια καὶ πιστώσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δημοσίων χρεωγράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἑταιρειῶν, ἐμπορευμάτων καὶ ἐνεχυρογράφων.

Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ πιστώσεις πρὸς παραλαβὴν φορτωτικῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ.

Καταθέσεις ὤψεως, προθεσμίας καὶ διαρκεῖς εἰς δραχμάς.

Καταθέσεις Ταμιευτηρίου εἰς δραχμάς.

Τηλεγραφικαὶ καὶ ταχυδρομικαὶ ἐντολαὶ πληρωμῆς ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐκδοσις πιστωτικῶν ἐπιστολῶν.

Ἐκδοσις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εἰσπραξις συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν καὶ ἄλλων ἀξιών.

Ἀγορά καὶ πώλησις μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐν τῇ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν διὰ λογαριασμόν τρίτων.

Φύλαξις χρηματογράφων παντός εἶδους.

Ἐκμίσθωσις χρηματοκιβωτίων πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

Παροχὴ ἐγγυήσεων ὑπὲρ τρίτων.

